CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீபுரம் என்னும் திருவாரூர்

ஸ்ரீ தியாகராஜ லீலைகள் - முதற்பிரிவு

தேவலீலை

பதினாறு முதல் ஐம்பது முடிய

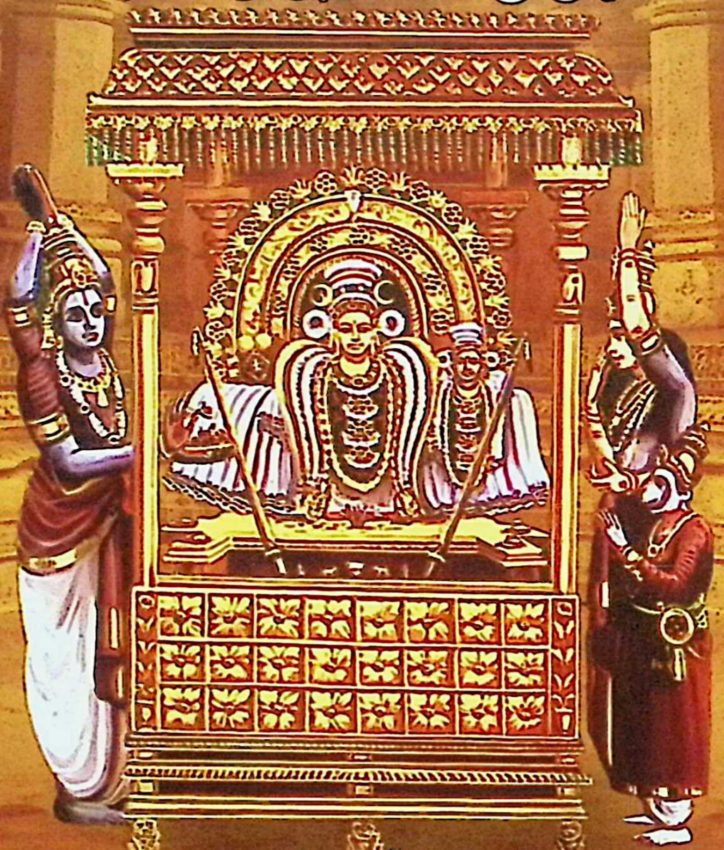

வெளியீடு :

சிவஸ்ரீ தத்புருஷதேசிகர் தமிழகச் சைவநெறிக் கழகம்

செயலகம் : பாலறாவாயர் நிலையம்

5, சம்பந்தர் தெரு, தேவகோட்டை - 630 302.

போன் : 04561 - 273201, செல் : 9486326301

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஸ்ரீ தத்புருஷதேசிகர் தமிழகச் சைவ நெறிக் கழகம்

31 ஆவது சிவபூஜை மாநாடு
சைவ சித்தாந்த சரபம்
சிவஸ்ரீ தத்புருஷதேசிகர் ஐயா அவர்களது
11 ஆவது குருபூஜை விழா மலர்

"ஸ்ரீ தியாகராஜ லீலைகள் - தேவ லீலை"

வெளியிட்ட திருத்தலம்
திருவிடைமருதூர்
விக்ருதி ஆண்டு வைகாசி 16 ஆம் நாள்
30.05.2010, ஞாயிறு

வெளியீடு
சிவஸ்ரீ தத்புருஷ தேசிகர் தமிழகச் சைவ நெறிக் கழகம்
செயலகம் : பாலறாவாயர் நிலையம்
5, சம்பந்தர் தெரு, தேவகோட்டை - 630 302
போன் : 04561 - 273201, செல் : 94863 26301

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

நூல் வெளியீட்டுத் தேதி : 30.05.2010

பிரதிகள் : 500

பதிப்புரிமை : சிவஸ்ரீ ஈசான தேசிகர்
வயிநாகரம்,
இராம. சொக்கலிங்கம்
அவர்களுக்குரியது.

உள்ளுறை

எண்	பொருள்	பக்கம்
1.	பதிப்புரை	1-2
2.	முன்னுரை	3-4
	தேவலீலைகள் 16-50	
3.	நாரதருக்கு நன்மையளித்த லீலை	5-8
4.	திருமாலுக்கு அருள் செய்த லீலை	8-10
5.	இந்திரனைக் காத்தருளிய லீலை	10-14
6.	நவக்ரகங்களின் நிலைமையைக் காத்த லீலை	14-18
7.	ருத்ரசாவகரிஷிக்குப் பூர்வஞானமளித்த லீலை	18-22
8.	துர்வாச முனிவருக்கு கங்கையை அளித்த லீலை	22-26
9.	காசியபருக்குத் தத்துவம் உரைத்த லீலை	26-29
10.	பிரமேகாசுரனை அழித்த லீலை	29-32
11.	பூபாரம் அழித்த லீலை	32-36
12.	மத்தப்பிரமத்த அசுரர்களை அழித்த லீலை	37-40
13.	சனியின் கர்வத்தை அழித்த லீலை	41-46
14.	யாகசாலையில் நுழைந்த நாயை மேன்மைப்படுத்திய லீலை	46-50
15.	அசுரன் கண்ணைப் பிடுங்கி உலகைக் காத்த லீலை	50-55

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

16.	சுக்கிரனைத் தண்டித்துத் தொண்டனைக் காத்த லீலை	55 - 59
17.	காமதேனுவின் சாபம் ஒழித்த லீலை	59 - 62
18.	சாபம் அளித்தவரைப் புகழ்ந்த லீலை	62 - 65
19.	வேதியனாகி அசுரன் வயிற்றைக் கிழித்த லீலை	65 - 70
20.	சஞ்சீவி வித்யையை க்ஷணகாலமளித்த லீலை	70 - 73
21.	புண்ணியத்தை அளித்தவனுக்குப் பதவி கொடுத்த லீலை	73 - 77
22.	தீயைப் பூவாக்கிய லீலை	77 - 80
23.	இலிங்கத்துடன் தண்ணீரில் இறங்கியவரை காத்த லீலை	81 - 83
24.	காற்றினால் மலையை ஓட்டிய லீலை	83 - 86
25.	இரவைப் பகலாக்கிய லீலை	86 - 89
26.	அரக்கன் நாக்கைக் கிழித்த லீலை	89 - 92
27.	ராஜபத்தினிக்கு ஆடை அளித்த லீலை	92 - 94
28.	தீயைத் தண்ணீராக்கிய லீலை	94 - 96
29.	இந்திர தீர்த்தத்திற்கு மகிமை அளித்த லீலை	96 - 99
30.	பெண்ணை ஆண்ணாக்கிய லீலை	99-103
31.	நரபலியாக நின்ற வேதியனைக் காத்த லீலை	103-107
32.	விமானிகளை வாழ்வித்த லீலை	107-111
33.	பஸ்மத்தை அரசனாக்கிய லீலை	111-114
34.	பிரமனுக்கு அருள் செய்த லீலை	114-117
35.	பிலம்பாசுரன் வாய் பிளந்த லீலை	117-120
36.	கலியிடமிருந்து காத்தருளிய லீலை	120-124
37.	சிருஷ்டிமுறை உரைத்த லீலை	124-127
38.	நூலின் பயன்	128

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

ஸ்ரீ சண்டேசானுக்கிரகமூர்த்தி

ஸ்ரீ தியாகராஜ லீலைகள் – தேவ லீலை

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

பதிப்புரை

சிவஸ்ரீ தத்புருஷ தேசிகர் தமிழகச் சைவநெறிக் கழகம் 1979ஆம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பெற்று கடந்த 30 ஆண்டுகளாகப் பல தலங்களில் சிவபூஜை மாநாடுகளையும் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக நம் ஞானத் தந்தையாரவர்களின் குருபூஜை விழாவையும் சிறப்பாக நடத்திக் கொண்டு வந்துள்ளது. இந்த ஆண்டு திருவிடை மருதூர் திருத்தலத்தில் சிவபூஜை மாநாட்டையும் குருபூஜை விழாவையும் நடத்த ஸ்ரீ வாடா முலை மங்கை உடனாய ஸ்ரீ இடை மருதீசரது திருவருள் கூட்டி உள்ளது நினைத்துப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

ஒவ்வோர் ஆண்டும் நம் ஞானத் தந்தையாரவர்களது குருபூஜை விழா மலரை நம் கழகம் வெளியிட்டு வருவது அனைவரும் அறிந்ததே. அந்த வகையில் இந்த ஆண்டும் சைவமணம் பரப்பக் குருபூஜை விழா மலர் மலர்கின்றது.

இந்த ஆண்டு குருபூஜை விழா மலராக மலர்வது ஸ்ரீபுரம் என்னும் திருவாரூர் ஸ்ரீ தியாகராஜ லீலை.

ஸ்ரீ தியாகராஜ லீலை முந்நூற்றறுபதுள் முதல் பகுதியாகிய தேவலீலை ஐம்பதுள் ஒன்று முதல் பதினைந்து முடிய உள்ள லீலைகள் நம் கழக வெளியீடாக 12-10-2009ல் திருப்பராய்த்துறைத் திருத்தலத்தில் நம் சீடர்களின் பொருள் உதவியோடு வெளியிடப் பெற்றது. இன்று பதினாறு முதல் ஐம்பது வரையிலான தேவ லீலைகள் பல அன்பர்களது பொருள் உதவியோடு வெளி வருகின்றது.

ஸ்ரீ தியாகராஜ லீலை-தேவ லீலை ஐம்பது கொண்ட நூலின் பிரதியை நமக்குத் தந்தும், இம்மலர் அச்சிடும் பொழுது

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அச்சகப்பணிகளை உடன் இருந்து கவனித்தும், மலர் நல்ல முறையில் வெளிவர உறுதுணையாக இருந்தும், நமக்கெல்லாம் அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நம் குருமூர்த்திகள் சிவஸ்ரீ ஈசான தேசிகர் ஐயா அவர்களது திருவடிகளை வணங்கி மகிழ்கின்றது நம் கழகம்.

கழக வெளியீடான இம்மலருக்குப் பொருளாதாரத்தைத் தந்து பதிபுண்ணியத்தைப்பெறுகின்ற அன்பர்கள் அனைவரும் குருவருளும் திருவருளும் நிறையப்பெற்று வளமுடன் வாழ நம் கழகம் வாழ்த்துகின்றது.

மலரை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த திருச்சிராப்பள்ளி பத்மம் பிரிண்டர்ஸ் அச்சகத்தாருக்கும் கழகம் தம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

நாள் : 30.05.2010 — சிவஸ்ரீ தத்புருஷ தேசிகர்

இடம் : தேவகோட்டை தமிழகச் சைவ நெறிக் கழகத்தார்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

முன்னுரை

மக்களுக்கு இறைவனிடம் உண்மையன்பு உள்ளத்தில் உதிக்க வேண்டுமானால், இறைவன் அருளிச் செய்கின்ற கருணைத் திறங்களை மக்கள் உள்ளபடி உணர வேண்டும். உணர்ந்து உருக வேண்டும். உருகி இறைவனது திருவடிகளில் இணைய வேண்டும்.

இறைவன் திருவடிகளில் நாம் இணைய நமக்குப் பெருங்கருணை புரிபவரும் அவரே. அங்கயற்கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த ஆலவாய் அண்ணலாகிய ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுள் நாம் உய்யும் பொருட்டு மதுரையில் செய்தருளிய அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்கள் அனைவரும் அறிந்தது.

ஸ்ரீபுரம், கமலாலயம், முசுகுந்தபுரம் என்றெல்லாம் சிறப்பாகக் கூறப்பெறுகின்ற திருவாரூர் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அஜபா நடேசப் பெருமானாகிய செல்வத் தியாகேசப் பெருமான் செய்து அருளிய திருவிளையாடல்களே **ஸ்ரீ தியாகராஜ லீலை** என்று கூறப் பெறுவது.

தேவ லீலைகள் ஐம்பதுள் முதற்பதினைந்து 12.10.2009ல் நம் கழக வெளியீடாகத் திருப்பராய்த்துறைத் திருத்தலத்தில் வெளியிடப் பெற்றது. பதினாறு முதல் ஐம்பது முடிய உள்ள லீலைகள் இன்று நம் ஞானத் தந்தையாரவர்களது குருபூஜை விழா மலராக வெளி வருகிறது.

அசுரர்களாலும், அரக்கர்களாலும் தேவர்களுக்கும், ரிஷிகள், முனிகள், சாதுக்கள், அந்தணர், மெய்யடியார் முதலியவர்களுக்கும் அவ்வப்போது ஏற்படும் துன்பங்களை ஒழித்து அவர்களைத் தியாகேசர் காத்தருளிய அற்புத விஷயங்களைக் கூறுவது தேவ லீலைகள்.

16ஆவது லீலை, "நாரதர் சிவக்ஷேத்திரங்களில் ஆச்சிரமங்களை

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அமைத்துக் கொண்டு நெடுநாள் பரமேசுவரத் தியானம் செய்து தத்துவ ஞானம் பெற்றார்'' என்ற செய்தி நாரதர் ஓர் சிறந்த சிவபக்தர் என்ற உண்மையைக் கலியுகத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றது.

31 ஆவது லீலை, "தவறு செய்பவன் எவ்வளவு மேலான தகுதியில் இருந்தாலும் தண்டிக்கப்படுதல் வேண்டும்'' என்ற வேதத்தின் கருத்தை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது.

33 ஆவது லீலை, "சிவபெருமான் மானிடருக்கு உபதேசம் செய்ய எழுந்தருளும்போது மானிட உருவம் கொண்டே வருகின்றார்'' என்ற அரிய செய்தி சாத்திர நூல்களில் நாம் சிந்தித்ததை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றது.

49ஆவது லீலை, "சிவபெருமான் ஆன்மாக்களிடம் வைத்துள்ள பெருங்கருணையின் திறத்தை'' நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றது.

50ஆவது லீலை, "மகாப்பிரளயத்துக்குப் பின் சிவபெருமான் உலகத்தை மீண்டும் எவ்வாறு சிருஷ்டிக்கிறார்'' என்ற பேருண்மையை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது.

இது போன்று அரிய செய்திகள் தேவலீலை ஐம்பதிலும் உள்ளன. சைவ உலகம் ஸ்ரீ தியாகேசப் பெருமானிடம் ஆராத காதல் கொண்டு ஸ்ரீ தியாகராஜ லீலை என்னும் இந்நூலை ஆழ்ந்த பக்தியுடன் சிரவணஞ் செய்து இம்மை, மறுமை, அம்மை வளங்கள் அனைத்தையும் பெறுவார்களாக.

நாள் : 30.05.2010 — சிவஸ்ரீ ஈசான தேசிகர்

இடம் : தேவகோட்டை (வயிநாகரம்.இராம.சொக்கலிங்கம்)

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

உ

சிவமயம்

16. நாரதருக்கு நன்மையளித்த லீலை

தேவரிஷிகளுள் சிறந்தவராகிய நாரதர் வராககல்பத்தின் பரதபாகத்தின் த்ருதீயாக்கிரத்தில் உதித்தவர். வால்மீகி வியாசர் முதலிய முனிசிரேஷ்டர்களுக்கும் தத்துவ ஞானமளித்தவர். சரஸ்வதி நதிக்கரையிலும், மஹாகாள க்ஷேத்திரத்திலும், நந்திபுரத்திலும், அவிநாசியிலும், சிதம்பரத்திலும், கமலாலயத்தின் கரையிலும் ஆச்சிரமங்களை அமைத்துக் கொண்டு நெடுநாள் பரமேசுவர தியானம் செய்து தத்துவஞானம் பெற்றவர். சூரிய புத்திரனாகிய தர்மராஜனுக்கும் பாபங்களின் தன்மையையும், தண்டனையின் முறையையும் தர்மங்களையும் உரைத்தவர். பிரமன்முதல் பூச்சிவரையில் உள்ள ஜீவராசிகளுக்குப் பின்னால் நேரிடக்கூடிய சுபாசுபங்களை ஞானக்கண்ணால் அறிந்து உபாயமுரைப்பவர். அதர்ம வழிகளை யுக்தியால் வெல்லும் திறமைபெற்றவர். ஸாமவேதத்தை ஸாங்கமாய்க் கற்றவர். சங்கீத சாஸ்திரத்தின் ஸ்வர ஆலாபாதி லக்ஷணங்களை முதலில் ஸ்தாபித்தவர். தேவ கன்னிகைகளையும், அசுர கன்னிகைகளையும் நாட்டியத்தினால் வெட்கச் செய்தவர். நினைத்த மாத்திரத்திலேயே தடையின்றி எங்கும் செல்லவல்லவர். நியாய மார்க்கத்திலிருந்தும், தர்ம மார்க்கத்திலிருந்தும் வழுவாதவர். லோகாந்தர விசாரங்களையும், பரதத்துவத்தையும் பக்தர்களுக்கு உரைப்பவர். தேவஸேனைக்கும் தானவஸேனைக்கும் போர் நேரும்பொழுது அதைக்கண்டுகளிப்பதில் மிக்க பிரியமுள்ளவர். போரை விளைவித்துத் தர்மத்தை நிலைநாட்டி வைப்பவர். திரிலோக சஞ்சாரியாக

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

இருந்து தர்மங்களின் வழியை ஸ்தாபிப்பவர். நித்திய பிரம்மசாரியாகவும் ஜிதேந்திரியராகவும் விளங்குபவர்.

இவ்வித மகிமைவாய்ந்த நாரத ரிஷியினாலேயே அசுரரின்மாயை அழிந்துவிடுகிறது. அரக்கர்களின் குலம் அழிந்துவிடுகிறது என்று கேள்வியுற்ற ப்ரதூமனென்னும் அசுரன் நாரதரை எவ்விதத்திலேனும் வதம் செய்ய வேண்டுமென்று தனது கூட்டாளிகளாகிய ப்ரமாதி, ப்ரசண்டன், ப்ரமகாரன், ப்ரதாரணன் என்னும் நான்கு மாயாவிகளுடன் நெடுநாளாய் நாரதர் வரும்வழியை எதிர்பார்த்திருந்தான். "காலையில் பாதாளலோகத்தில் இருந்தவர் முகூர்த்தகாலத்துக்குள் சுவர்க்கலோகம் சென்றுவிடுகிறார். அங்கிருந்து அரை நொடிப்பொழுதில் மனுஷ்ய லோகம் செல்லுகிறார். மற்றொரு நிமிஷத்துக்குள் கடலின் நடுவிலுள்ள தீவுகளில் நுழைந்துவிடுகிறார். சில சமயங்களில் ஆகாயத்திலேயே சஞ்சரித்து வாயுவேகமாக ஓடுகிறார். சில சமயங்களில் தேவ சபையிலும், சில சமயங்களில் அசுர ராஜனாகிய புரோசனனுடைய சபையிலும் தோன்றுகிறார். அவரைப் பிடிக்கத் தக்க சமயம் நேரவில்லையே! என் செய்வோம்" என்று நான்கு மாயாவிகளும் யோசித்து வருகையில் ப்ரதூமனென்னும் அசுரராஜன் காக்கை வடிவங்கொண்டு நாரதரைத் தேடிவந்தான். அப்போது யமுனை நதிக்கரையில் நாரதர் ஜபத்தை முடித்துவிட்டு ரத்தினேசுவர க்ஷேத்திரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார். ரிஷியின் அருகிலே காக்கை வடிவுடன் நெருங்கிய ப்ரதூமன் தாமதமில்லாமல் தனது அசுர வடிவத்தை எடுத்துக்கொண்டு, தன் மாயா சக்தியினால் நான்கு பக்கங்களிலும் பெரும் புகையை உண்டுபண்ணினான். அப்போதே அவன் தோழர்களாகிய நான்கு மாயாவிகளும் இருண்ட மேகத்தை மாயையினால் காட்டினார்கள்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

தன்னைச் சுற்றி நான்கு திசைகளிலும் கொடிய புகை கிளம்பவே அதைக்கண்டு பயந்த நாரதர் ஆகாயத்திற் கிளம்பிச் செல்ல முயன்றார்.

பயங்கரமான இடியும் மின்னலும் கூடிய மேகங்கள் ஆகாயத்தில் தோன்றவே, நாரதரால் மேலே எழும்ப முடியவில்லை. புகையின் வேகத்தினால் அவர் கண்கள் கலங்கின, மூச்சுவிட முடியாமல் தவித்தார். "திடீரென்று இந்த யமுனைக் கரையில் இவ்வித அபாயம் நமக்கு நேரக்காரணம் துஷ்டரின் மாயையாகவே இருக்க வேண்டும். சிலவருஷங்களுக்கு முன் புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் பதிந்திருந்த மாயைக்கு உட்படாமல், ஆகாயத்தில் நின்றேபரமேசன் அருளால் அம்மாயாவியை அழித்தோம். இப்போது அவ்வித மாயாவிகளாகிய அரக்கர் செய்திருக்கும் மாயைக்கு உட்பட்டு விட்டோமே. அந்தத் தியாகேசன் ஒருவரே இப்போது நம்மைக் காத்தளிக்கவேண்டும். இல்லையாயின் இன்றோடு நமது யோகத்தை முடித்துவிட்டுப் பரமேசன் பாதத்தில் ஆன்மாவை அளித்துவிடுவோம்" என்று நாரதர் யோசனை செய்தார். அத்தருணத்தில் ப்ரதூமன் என்பவன் அப்புகைக்குள் நுழைந்துவந்து, நாரதரைக் கட்டிப் பிடித்து ஒரு மரத்தடியில் வீழ்த்திப் பூமியில் பிணம்போல் சாய்த்துவிட்டான். பிறகு அவனது ஏவலினால் அந்நான்கு மாயாவிகளும் உலர்ந்த மரங்களைப் பிடுங்கிக் கொணர்ந்து, அக்கினியை மூட்டி, ஜ்வலிக்கச்செய்து, அந்த ஜ்வாலையின் நடுவில் நாரத மகரிஷியைத் தள்ளி, அவரைச் சாம்பலாக்கி விடுவதற்காக அவரருகே வந்தார்கள்.

அப்போது பக்தரக்ஷகனான தியாகேசன், தன்னை நாரதர்க்ஷணகாலம் ஸ்மரித்த அளவிலேயே அவருக்கு நேரிட்ட ஆபத்தை நீக்கவேண்டுமென்று கருதியபொழுது நாரதருடைய

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

கட்டுக்களெல்லாம் அழிந்துவிட்டன. கண்ணைத்திறந்தெழுந்த தேவரிஷி விரைவில் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்று, மறுபடியும் யமுனையில் ஸ்நானம் செய்து, காயத்திரியை 108 தடவை ஜபித்து, வீணையினால் தியாகராஜனுடைய வைபவங்களையும் நாமஸங்கீர்த்தன மகிமைகளையும் கானம்செய்து கொண்டே ஆகாயமார்க்கமாகப் புண்ணியவ்ரதக்ஷேத்திரத்துகுத் திரும்பிவிட்டார்.

அந்நான்கு மாயாவிகளும் கட்டைகளை அடுக்கித் தீமூட்டி ஜ்வலிக்கச்செய்து விட்டு, நாரதரை எடுத்துக் கொண்டுபோக வருகையில் அவர்களில் ஒருவனே மற்றவர்களின் கண்களுக்கும் ப்ரதூமாசுரனுடைய கண்களுக்கும் நாரதர்போல் ஈசுவரமாயையினால் தோன்றினான், ப்ரதூமாசுரனுடைய ஏவலால், நாரதர் போல் தோன்றிய அவ்வசுரனைக் கட்டிப் பிடித்து ஜ்வாலையில் வீழ்த்தி எரித்துவிட்டார்கள். மற்றோர் அசுரன் அப்போது நாரதர்போல் தோன்றவே அவனையும் முன்போலவே மற்றவர்கள் தகித்துவிட்டார்கள். இவ்வாறு தியாகேசனுடைய மாயையினால் அவ்வசுரர்கள் நால்வரும் ஒருவரை மற்றொருவர் கொழுந்துவிட்டெரியும் ஜ்வாலையில் தள்ளி அழித்துக்கொண்ட விஷயத்தை யறிந்த ப்ரதூமாசுரன் மன வெடிப்புண்டவனாகிச் சிலகாலம் வரையில் துக்கத்தோடு ஒரே குகையில் இருந்து காலத்தைக் கடத்திவந்தான்.

17.திருமாலுக்கு அருள்செய்த லீலை

முன்பு ஒரு சமயம் திருமால் பாற்கடலில் அரவணையின் மேல் பள்ளிகொண்டிருக்கையில் ஜலந்தரனென்னும் அசுரனொருவன் "திரிமூர்த்திகளையும் வென்று நானே அவர்களுக்கும் நியாமகனாகின்றேன்'' என்று அசுரர்களின் கோஷ்டியில் சபதம்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

செய்துவிட்டுத் திரிமூர்த்திகள் இருக்குமிடத்தைத் தேடிக் கொண்டிருந்தான். உலோகபதிகளாகிய அம்மூவரும் அவ்வசுரனுக்கு அஞ்ஞானத்தை உண்டுபண்ணித் தாம் அருகில் இருந்தபோதிலும் அவன் கண்களுக்குப் புலப்படாதவாறு செய்துவிட்டர்கள்.

ஒரு நாள் மகாவிஷ்ணுவின் சக்கரத்துக்குப் பராக்கிரமம் குறைந்து விட்டது. இவ்விதம் காரணமில்லாமல் திடீரென்று தம் சக்கராயுதத்துக்கு ஜ்வாலையும் வீரியமும் அசுரரை வெல்லும் சக்தியும் குறைந்துபோனதைக் கண்ட ரமாபதிக்கு மிக்க துக்கம் உண்டாயிற்று. "கொடிய தானவர்களை எவ்வாறு ஜயிப்போம்" என்று பயம் கொண்டார். "இது வரை எல்லா அரக்கர்களையும் அழித்துக் கொண்டும் சதபத மந்திரங்களினால் ஜபிக்கப் பெற்றதாயும், பகைவர்களின் வ்யூகங்களைப் பலவாறு பிளந்து கொண்டு செல்வதாயும் மின்னல்போன்ற ஜ்வாலைகளுடையதாயும், சகல ஆயுதங்களுக்கும் அரசனாயும், பிராணிகளின் பயத்தை நீக்குவதாயும், அநேகம் யந்திரங்கள் நிறைந்ததாயும், பக்தர்களின் துன்பத்தைத் துடைத்துக் கொண்டும் விளங்கிய இந்த ஸுதர்சன சக்கரமானது இப்போது சக்தியற்று விட்டதே, என் செய்வோம்" என்று வருத்தமடைந்தார்.

"முன்பு ஒரு சமயம் தியாகராஜப் பிரபுவானவர் நமக்கு உபதேசித்தபடி ஜம்புத்வீபத்திலுள்ள 23 ஸாரக்ஷேத்திரங்களுக்கும் ஸார க்ஷேத்திரமாய் விளங்கும் புண்ணியபுரியை அடைந்து அந்தத் தியாகராஜனிடமிருந்தே இதன் காரணத்தை அறிந்து கொள்வோம்" என்று ஸங்கற்பம் செய்து கொண்டு திருவாரூர் நகருக்கு வந்து தியாகேசனைப் பணிந்து துதித்து அவரது முன்னிலையில் தம் சக்கராயுதத்தை வைத்து நின்றார்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அப்போது தியாகேசர் தமது சூலாயுதத்தில் விளங்கும் சக்திபோலவே திருமாலுடைய சக்கராயுதத்திலும் சௌரிய பராக்கிரமங்கள் உண்டாகக்கடவன வென்று அருள் புரிந்தார்.

அந்த க்ஷணத்திலேயே சுதர்சனத்தின் அரங்களில் சுடர் வீசியது. முன்பு இருந்த ஒளியைக் காட்டிலும் ஆயிரம் மடங்கு அதிகமான பராக்கிரமம் உண்டாயிற்று. அதனால் சந்தோஷமடைந்த மஹா விஷ்ணுவானவர் கமலநாயகி நாதருடைய அற்புத சக்தியைப் பற்றி ஸ்தோத்திரம் செய்தார். அத்தருணத்தில் ஓர் ஆகாயவாணி உண்டாகி "ஓ! புண்டரீகாக்ஷா! முன் ஒரு சமயம் நீர் கைலாசம் சென்று ஈசனைப் பணிந்து திரும்புகையில் ஒரு சிவயோகியின் சிறப்பைச் சிறிது இகழ்ந்து பேசிக்கொண்டே கருடன்மீது ஏறிவந்தீர். அச்சிவ யோகியினிடம் செய்த அபசாரத்தினால் சுதர்சனமென்னும் உமது ஆயுதம் இவ்வாறு சக்தியை இழந்தது. இப்போது தியாகேசன் அருளால் அது விசேஷ மேன்மையை அடைந்து விட்டது. சிவபக்தரிடம் புரிந்த அபசாரத்தின் பலனை எல்லோரும் இனி எளிதில் அறிந்து கொள்வார்கள்" என்று உரைத்ததைக் கேட்ட மகாவிஷ்ணு ஈசனை மறுபடியும் துதித்துவிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தன் இருப்பிடம் அடைந்தார்.

இந்த லீலையைக் கேட்பதனால் சகல மந்திர சித்திகளும் செல்வமும் ஜயமும் உண்டாகும்.

18. இந்திரனைக் காத்தருளிய லீலை.

ஒருசமயம் சுதர்மையிலிருந்துகொண்டு, ஸ்வர்க்கலோகத்தை ஆளும் இந்திரன் தனது தந்தையாகிய கச்யபபிரஜாபதியின் முகத்திலிருந்து ப்ரம்மகைவர்த்த புராணத்தையும் ப்ரம்மவைவர்த்த

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

புராணத்தையும், ஸ்காந்த புராணத்தையும் சிவரஹஸ்ய புராணத்தையும் மாசிமாஸ கிருஷ்ணபக்ஷ பஞ்சமி, ஷஷ்டி, சப்தமி, அஷ்டமி என்னும் இந்த நான்கு தினங்களில் தேவ ஸபையில் சொல்லக் கேட்டுப் பரமானந்தமடைந்து மறுநாள் கைலாஸகிரியில் விளங்கும் மஹாதேவனைப் பணியவேண்டுமென்னும் கருத்துடன் இந்திராணியை அழைத்துக் கொண்டு விமானமேறிக் கைலாசத்துக்கு வந்தான். அங்கே விளங்கும் பசுபதிப் பிரானுக்குத் தேவகங்கா ஜலத்தினால் அபிஷேகம் செய்து இந்திராணியின் கைகளினால் கற்பவிருக்ஷமலர்களைப் பாதங்களில் அர்ச்சிக்கச்செய்து ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களையும்செய்து தமது ஆத்மாவுக்குச் சிறப்பை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு திரும்பினான். அப்போது ஓர் அசரீரிவாணியினால் ஏவப்பட்டு இந்தக் கைலாஸபதியாகிய சங்கரனே புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில் தியாகராஜ மூர்த்தியாக விளங்குகிறார். அவரைத் தரிசித்துவிட்டு அப்பால் வானுலகை அடைவோம்" என்று நிச்சயித்து இந்திரன் இந்திராணியுடன் விமானமேறித்தென் திசையை நோக்கித் திரும்பினான்.

அப்போது அவர்களது விமானத்தைக்கண்ட பல்லரோமனென்னும் அரக்கன் மலைபோல் பறந்துவந்து அவ்விமானத்தின்மீது வீழ்ந்து அவர்களையும் தகைக்கத் துணிந்தான். காமசாரியாய்ச் செல்லவல்ல அவ்விமானமானது அவ்வரக்கன்பளுவைத் தாங்கமுடியாமல் தலைகீழாகத் திரும்பிக் கங்கா யமுனா ஸங்கமத்தின் பிரவாஹத்தில் வீழ்ந்தது. அவ்வரக்கனுடைய கையை அடையாமல் இந்திராணியும் இந்திரனும் கங்கை வெள்ளத்தில் திடீரென்று வீழ்ந்தார்கள். காமசாரியாகிய விமானம் முறிந்து தலைகீழாகிவிடவே தாங்கள் விழும்போது மிகவும் பயந்த இந்திராணியானவள் "நாதா !

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

கைலாசபதியே! என் கணவன் உயிர் பிழைத்திருக்குமாறு அருள்புரிய வேண்டும். எங்களுக்கு நேரிட்ட இக்கொடிய துன்பத்தையும் நீக்கிக்காத்தருளவேண்டும்'' என்று பரமேசனை மனத்தினால் துதித்துக்கொண்டு இந்திரனுடன் வெள்ளத்தில் வீழ்ந்து மூழ்கினாள். இந்திராணியின் பிரார்த்தனையைக்கேட்ட பக்த ரக்ஷகனான தியாகபதி கங்காதேவியை ஏவினார். அப்போது கங்காதேவி சிறந்ததொரு விமானத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு அவர்கள் முன்வந்து நின்று "புலோமன் புத்திரியே ! புரந்தரனே ! நான் கங்கா தேவி. பரஞ்சோதியினால் ஏவப்பட்டு நான் இவ்விமானத்துடன் உங்கள் முன் தோன்றினேன். எனது வெள்ளத்தில் விழுந்தபிறகு நீங்கள் பயத்தை அடையவேண்டாம். இவ்விமானத்தில் ஏறிக்கொள்ளுங்கள். இன்னும் அரைமுகூர்த்தம் செல்லுவதற்குள் உங்களை நான் புண்ணிய க்ஷேத்திரத்திற் கொண்டுபோய் விடுகிறேன். நீங்கள் அவ்விடத்தில் தியாகப் பிரபுவைப் பணிவதற்குள் உங்கள் விமானமும் அங்குவந்து சேரும். இதில் சீக்கிரமாக ஏறிக்கொள்ளுங்கள்'' என்று கங்காதேவி வேண்டினாள்.

அப்போது தேவ தம்பதிகள் பக்தரக்ஷகனாகிய பரமேசுவரனுடைய கருணையைப்பற்றி மிக்க ஆச்சர்யமடைந்து ஆபத்திலிருந்து நீங்கியவர்களாகிக் கங்காதேவியையும் பலவாறு புகழ்ந்து அவ்விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டார்கள். தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த இந்திரனும் இந்திராணியும் அந்த நிமிஷநேரம் வரையில் ஆகாயசஞ்சாரி விமானத்தில் ஏறி இருந்தார்களே அல்லாமல் ஜலத்தில் சஞ்சரிக்கும் விமானத்தைக் காணாததால் மிக்க ஆச்சர்யத்துடன் அதைப் பார்த்து ஆனந்தமுற்று அதில் ஏறிக்கொண்டார்கள்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

கங்காதேவியினால் செலுத்தப்பட்ட அந்த ஜலவிமானமானது கங்கா ஜலத்துக்குள் செல்லுகையில் அவர்கள் சில இடங்களில் சிவந்த பவழக் கொடிகளையும், சில இடங்களில் அழகிய முத்துக்களையும், சில இடங்களில் ஹம்ஸம் சக்கரவாகம் முதலிய ஜலபக்ஷிகளின் வாஸஸ்தானங்களையும் கண்டு களித்தார்கள்.

தேவ தம்பதிகள் மனத்தில் கருதியதுபோல் அவ்விமானமானது சில இடங்களில் ஜலத்தின்மேல் நீந்திக்கொண்டு சென்றது. அவ்வாறு செல்லுகையில் சாரதிபோல் முன்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் கங்காதேவி அங்கங்கே புண்ணிய நதிகளின் ஸங்கம ஸ்தானங்களில் விளங்கும் லிங்க வடிவமாகிப் பிரகாசிக்கும் சங்கரனுடைய மூர்த்திகளின் மகிமையை அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தாள். இவ்வாறு அத்தேவ தம்பதிகள் புண்ணிய நதிகளின் சேர்க்கையையும் அலைகளின் அழகையும் வேகத்தையும் பலவகை மத்ஸ்யங்களின் கூட்டத்தையும் பார்த்துக்கொண்டே சென்றார்கள். அரை முகூர்த்த காலம் கழிவதற்குள் கங்கா தேவியானவள் அநேகம் நதிகள் வழியாகவும் சமுத்திரம் வழியாகவும் நுழைந்து கிளம்பிப் பூமியின் கீழ் விளங்கும் அதல லோகத்திலுள்ள அதிசயங்களையும் இந்திராணிக்கும் இந்திரனுக்கும் காட்டிக்கொண்டு வெகுதூரம் தக்ஷிணத்திற்சென்று ஊற்று முகத்துவாரங்களையும் கடந்து காவிரியாற்றின் அடிப்பாகத்தையும் தாண்டி புண்ணியவ்ரதக்ஷேத்திரமென்னும் கமலாலயத்தின் ஜலத்துக்குள் பிரவேசித்து அங்கிருந்து அவ்விமானத்துடன் வெளியேகிளம்பினாள்.

கமலாலய தீர்த்தத்திலிருந்து திடீரென்று வெளியே கிளம்பித் தோன்றிய விமானத்தையும் அதில் முன்னால் ஒரு ஸ்திரீயும் உள்ளே

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

இந்திரனும் இந்திராணியும் வீற்றிருப்பதையும் பார்த்த மஹரிஷிகளும் மற்றவர்களும் வியப்புடன் நோக்குகையில் அந்த ஜல விமானத்துடனே கங்கா தேவியானவள் மறைந்துவிட்டாள். காமசாரியாகிய இந்திர விமானமும் அரக்கனை உதரித்தள்ளிவிட்டு இந்திரனருகே வந்துசேர்ந்தது.

பிறகு புரந்திரன் இந்திராணியுடன் அந்தக் கமலாலயம் முதலிய 18 புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து தேவாலயத்துக்குள் சென்று தியாகராஜப் பெருமானை விதிப்படி வணங்கித் துதித்து அபிஷேகம் செய்வித்துச் சிறந்ததோர் உத்ஸவத்தையும் நடத்தி வைத்தான். ஈசுவர தம்பதிகளைத் தேவ தம்பதிகள் கண்டு போற்றிக் களித்தபிறகு தாங்கள் கைலாஸத்துக்குச் சென்று திரும்புகையில் ஒரு கொடிய அரக்கனால் தங்கள் விமானம் கங்கையில் வீழ்த்தப்பட்ட செய்தியையும் இந்திராணி செய்து கொண்ட பிரார்த்தனையின்படி பரமேசன் கங்கையயை ஏவி கங்காதேவியின் மூலம் ஜல விமானத்தின் வழியே தாங்கள் திருவாரூர் க்ஷேத்திரத்தை அடைந்த விஷயத்தையும் இந்திரானல் சொல்லக்கேட்ட அனைவரும் ஈசுவரனுடைய காருண்ய மேன்மையைப் பலவாறு புகழ்ந்து பேசித் துதித்தார்கள்.

19. நவக்ரகங்களின் நிலைமையைக் காத்த லீலை

முன்பொரு காலத்தில் சதகுப்யனென்னும் அரக்கனொருவன் இருந்தான். தன் சிற்றப்பன் கட்டளைப்படி அவன் ஆயிரம் வருஷகாலம் வரையில் மிக்க கடின நியமமுள்ள தவம்புரிந்தான். அதனால் மகிழ்ச்சியுற்ற பிரமதேவன் அவன்முன் தோன்றவே அவன் "திரிமூர்த்திகளாலும், பிரஜாபதிகளாலும், தேவரிஷிகளாலும், மகரிஷிகளாலும், தேவர்களாலும் தானவர்களாலும், மனிதர்களாலும்,

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

யக்ஷர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும், கிம்புருஷர்களாலும், கின்னரர்களாலும், வித்தியாதரர்களாலும், நாகர்களாலும், அரக்கர்களாலும், மற்ற எந்தத் தேவர்களாலும் எனக்கு மரணம் நேரிடாமல் இருக்கவேண்டும்'' என்ற ஒரு வரத்தை அவரிடம் பெற்றுக்கொண்டான். அதனால் அவன் மிகவும் கொழுத்திருந்தான். நவக்கிரகங்களால் தனக்கு மரணம் நேரிடக்கூடாதென்று மட்டும் அவன் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. அழிக்கும் சக்தி நவக்கிரகங்களுக்கு உண்டு என்று அவன் எண்ண வேயில்லை.

தன் ஜாதியியற்கையினால் உலகத்திலுள்ள ஜீவ ராசிகளுக் கெல்லாம் சதகுப்யன் பலவாறு துன்பத்தை விளைவித்து வந்தான். அப்போது அவனது பராக்கிரமத்தைக் கண்டு இந்திரனிடம் பயத்தால் ஒளிந்திருந்த அரக்கர்களெல்லோரும் பயமற்று அந்த அரக்கனைத் தங்களுக்கு அரசனாக்கி உலகுக்குத் தீமையைச் செய்யலானார்கள்.

சதகுப்யனுடன் இந்திரன் போர்புரிந்து பல தடவைகளில் முறியடிக்கப்பட்ட சேனைகளையுடையவனாகி அபஜயத்தை அடைந்து பயந்தோடினான். தேவர்களும், முனிவர்களும் யோகிகளும் யாகம் முதலிய நற்காரியங்களை இயற்ற இயலாமல் மனம் வாடினார்கள்.

சதகுப்யனும் அவனது பரிஜனங்களாகிய அரக்கர்களும் இவ்வாறு மூன்று உலகங்களையும் அழித்துவருகையில் நாரதருடைய ஏவலால் ஞானசக்ஷூஸ் என்ற மஹரிஷியொருவர் சதகுப்யனுடைய சபையை அடைந்து அவனால் உபசரிக்கப்பெற்றுத் தம் வழிநடைக் களைப்பை ஆற்றிக் கொண்டு அங்கே சற்றுநேரம் வீற்றிருந்தார். அப்போது தம் ஜோதிஷஞானத்தினால் கண்ட விஷயங்களையெல்லாம் அவர் சதகுப்யனிடம் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

தனக்கும் தன் பந்துக்களுக்கும் அதிவிரைவில் சில கிரஹங்களின் நோக்கினால் பெரிய துன்பம் நேரிடலாமென்று ஞானக்கண்ணால் முனிவர் சொல்லிப்போனது முதல் சதகுப்யன் பயமும், பெருமூச்சும், அதைரியமும் கொண்டு வாட்டத்தை அடைந்தான். அப்போது அவனுடைய மந்திரிகள் அவனுக்குப் பலவாறு தைரியங்கூறி, "அந்நவக்கிரகங்களையே வேருடன் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டால் உமக்குப் பயமேது?" என்று கூறவே அதுவே நல்ல யோசனையென்று சதகுப்யன் கருதினான். மந்திரிகளுக்கு நல்ல வெகுமதியளித்து அந்த அரக்கர்கோன் தனக்கு நிகரான பத்து அரக்கர்களை உதவியாக அழைத்துக்கொண்டு வானுலகிலுள்ள நவக்கிரகங்களையெல்லாம். நாசம்செய்து விடுவதாக ஆகாயத்திற் கிளம்பிப் பாய்ந்தான். வரத்தின் பலத்தால் கர்வம்கொண்ட அவன் ஆகாயத்தில் சஞ்சரித்த தேவர்களையும், கந்தர்வர்கள் முதலியோரையும் பூமியில் வீழ்த்தித் திரிமூர்த்திகளும் தனக்கு நிகரென்று நினையாமல் அட்டகாச கர்ஜனைகளைச் செய்துகொண்டு மிகவும் வேகமாக நவக்கிரங்களின் இருப்பிடங்களை நோக்கிச் சென்றான். இவ்வாறு கொடிய காரியத்தைச் செய்யத்துணிந்த சதகுப்யனை எவ்வாறு அழிப்போம் என்று யோசனை செய்த தேவர்கள் எல்லோரும் பிரமனிடம் சரண்புகுந்து அவருடனும், அந்நவக்கிரகங்களின் அதிபதி தேவதைகளுடனும் சென்று திருவாரூர் நாதனை அடைந்தார்கள். படைப்புக் காலம் முதல் அதுவரையில் நவக்கிரகங்களுக்கு அவ்வித துன்பம் நேரிட்டதில்லை.

அந்த அரக்கனுடைய தீச்செயலுக்கு அஞ்சித் தம்மைச் சரணடைந்த நவக்கிரகங்களையும், ரிஷிகளையும், தேவர்களையும் பார்த்த தியாகேசர் "பிரஹ்மா முதலான தேவர்களே, இந்த ராக்ஷஸன் அருந்தவம் புரிந்து

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

நவக்கிரகங்கள் தவிர மற்ற எவராலும் தனக்கு நாசம் நேரிடலாகாதென்று முன்னமே பிரமனிடம் வரம்பெற்று உலகை அழித்து வருகிறான். ஆகையால் இந்த நவக்கிரகங்களைக் கொண்டே அவனை மாய்த்த வேண்டும். நீங்கள் யாவரும் இருப்பிடம் செல்லுங்கள். நவக்கிரகங்களின் அதிஷ்டான தேவர்கள் மட்டும் என் அருகில் இருக்கட்டும். அவ்வரக்கனை மாயத்தபிறகு அவர்களும் தம் இருப்பிடம் சென்று முன்போல் விளங்கக்கடவர். அரக்கன் அழியும் வரையில் இங்கே என் முன் நிலைபெற்றிருக்கும் இந்தக் கிரகங்களின் பார்வையால் பதினான்கு உலகிலுமுள்ள ஸகல ஜீவராசிகளின் நன்மை தீமைகளும் நிலை மாறாமல் கிரமமாக நடைபெறும். ஜோதிஷ சாஸ்திரத்தின் மகிமையும் இனி உலகில் வெளியாகும்'' என்று சொல்லி அவர்களையனுப்பி விட்டுத் தம் எதிரில் இருந்த நவக்கிரகங்களுக்கு அவர்கள் நிலையை அளித்து, "நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம். உங்களுக்கு அபயம் அளித்து விட்டேன். உங்களில் யார் யார் குரூர கிரகங்களோ, எந்த எந்த ஸ்தானங்களில் நிலை பெற்றால் உங்கள் வீக்ஷண்யத்தால் அவ்வரக்கனுக்கு அழிவு நேரிடுமோ அந்த விதமாக நீங்கள் இப்போதே அவ்வரக்கனை நோக்குவீர்கள்'' என்று கட்டளையிட்டார்.

ஜகத்பதியான தியாகபதியின் கட்டளையால் அந்நவக்கிரஹங்கள் ஸமஸ்தானத்தை நீங்கி விஷமஸ்தானத்தை அடைந்து அவ்வரக்கர் குலத்தை அழிக்கக்கூடிய கொடிய பார்வையைச் செலுத்தினார்கள். அவர்கள் விஷமஸ்தானத்திலிருந்து பகைக்கிரகத்தின் பார்வையுடன் அவ்வரக்கனை நோக்குகையில் ஆகாயத்தில் பறந்துசென்ற அந்த அரக்கன் திடீரென்று தன் மாயையை இழந்து சக்தியற்றுப் பூமியில்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

வீழ்ந்தான். ராக்ஷஸ ஸ்வபாவத்தால் அங்குள்ள பூலோக மன்னனுடன் வலுவில் சண்டை செய்து பலக்குறைவையடைந்தான். நவக்கிரஹங்களின் விஷமப்பார்வையினால் சரீரம் இளைத்து மாயையும் பலமும் குறைந்து ஒரு மாதத்துக்குள் உயிரையும் துறந்தான். அப்போது தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தார்கள்.

தியாகராஜப் பிரபுவினால் விடைகொடுக்கப்பெற்ற நவக்கிரஹங்கள் தம் இருப்பிடம் சென்று அழியா நிலையையடைந்து வாழ்ந்தார்கள். அது முதல் தியாகராஜனுடைய திவ்ய சக்தி உலகில் பரவியதோடு நவக்கிரஹங்களின் சுபாசுபப்பார்வைகளினால் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் உண்டாகும் செல்வம் பலம், ஆரோக்கியம், ஆயுள்விருத்தி முதலிய மேன்மைகளை எல்லா ஜனங்களும் அறிந்து திருவாரூரில் நவக்கிரஹ பூஜையும் நடத்தி வந்தார்கள்.

20. ருத்ரசாவகரிஷிக்குப்பூர்வஞானமளித்தலீலை.

சிவபக்தியிற் சிறந்தவரான ருத்ரசாவகரிஷி யென்று ஒருவர் இருந்தார். அவர் கமலாலயத்தின் கரையில் நூறு வருஷகாலம் வரையில் தியாகேசனைக் குறித்துத் திவ்யதாரணை செய்து அவரிடமிருந்து தாம் பெற்ற தத்வஞானத்தையும் தமது பூர்வ கர்மங்களின் பயனையும் ஜன்மப்ராப்தியையும் தமது சிஷ்யர்களான ச்யவனர் முதலியவர்களுக்கு விரிவாக உரைத்தார். அதன் சுருக்கம் வருமாறு:-

பரமேசுவர பக்தியானது எப்பொருளையும் அளிக்கும். மாயையின் சூழ்ச்சியை நீக்கித் திவ்ய ஞானத்தையும் அளிக்கும். ஈசுவர பக்தியே ஆத்மாவுக்கு உற்ற துணையாக விளங்கும். பாபங்களை ஒழித்து நற்பதத்தை அளிக்கும். அத்தகைய தியாகேச பக்தியினால் நான் பெற்ற

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

நன்மைகளைச் சொல்லுகிறேன். ஆதியில் நான் ப்ரஹுதாருவென்னும் ஒரு மஹாராஜனுடைய நாட்டில் ஒரு கிளியாய்ப் பிறந்தேன். குடும்பக்கடலில் அநாதியாக உழன்று கொண்டிருக்கும் ஜீவர்களுக்கு உண்டாகும் பூர்வ பாபமே ஜன்மங்களுக்குக் காரணம். அவ்விதமான பூர்வ பாபங்களினால் எனக்கு ஒரு கிளி ஜன்மம் கிடைத்தது. எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் பரமேசன் அளித்திருக்கும் ஆயுளை வீணில் கழிக்காமல் நல்வழியில் செலுத்துகின்றவர்களுக்கு நன்மை உண்டாகுமென்று பெரியோர்கள் சொல்வர். அந்த வசனத்தை நான் பூர்வ ஜன்மங்களில் அறிந்திருந்தபடியால் விடியற்காலத்தில் நான் என் எதிரில் உதிக்கும் சூரியனுக்கு நமஸ்காரம் செய்து விட்டு இரை தேடும்பொருட்டு வெளியே செல்வேன். இவ்வாறு சில நாள் வரையில் சூரிய நமஸ்காரம் செய்த பலத்தினால் எனக்கு அரண்மனையில் வாசம் கிடைத்தது. அங்கே வந்து கூடும் சாதுக்களையும் மகரிஷிகளையும் நான் கூட்டிலிருந்தபடியே பணிவேன். அவர்கள் சொல்லும் நல்ல கதைகளை நான் கேட்டுவந்தபடியால் மறு ஜன்மத்தில் எனக்கு மயிலின் சரீரம் கிடைத்தது. கிளி ஜன்மத்தில் சாதுக்கள் உரைத்த ஈசுவர பக்தியை நான் கேட்டிருந்தபடியால் மயில் ஜன்மத்தில் அங்கங்கே புண்ணிய நதி தீரங்களிலும் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலும் விளங்கும் லிங்கமூர்த்திகளுக்கு என் அழகிய தோகையினால் விசிறிப்பணிவிடை செய்து வந்தேன். கிரீஷ்மகாலங்களில் (ஆனி ஆடி மாதங்களில்) உக்கிரமான வெயில் வீசும்போது வழியில் சஞ்சரிக்கும் முனிவர்களின் மீது என் தோகைகளால் நிழலை அளித்து வந்தேன். கார்த்திகேயனுடைய கண்கள் களிக்கும்படி பலவாறு நடனம் புரிந்து வந்தேன். இவ்வித நற்செய்கைகளினால் எனக்கு இந்த மனுஷ்யஜன்மம் அதிலும் பிராமண

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

ஜன்மம் கிடைத்தது. நான் எனது தந்தையாகிய அஷ்டாவக்ர மகிரிஷியினால் எட்டு வயதில் உபநயனம் செய்விக்கப்பெற்று குருவின் ஆச்சிரமத்தை அடைந்தேன். என் குருவின் கருணையினால் சாஸ்திர அப்பியாசம் செய்தேன். அப்போது அவருடைய ஆச்சிரமத்துக்கு அநேக மகரிஷிகளும், தேவ ரிஷிகளும், பிரம்ம ரிஷிகளும், யோகிகளும், சுரோத்திரியர்களும் அதிதிகளாக வருவார்கள். அவர்களிடம் நான் அளவற்ற பக்தி கொண்டு அவர்கள் விரும்பியபடி பணிவிடை செய்வேன். அவர்கள் செய்யும் ஸ்நான ஜபாதிகளுக்கு நான் மிக்க உதவியாக இருப்பேன். அதனால் மகிழ்ச்சியடைந்து அம்முனிவர்கள் எனக்கு ஆசிகூறிச் செல்வார்கள். அவர்களுடைய ஆசீர்வாத மகிமையாலும், என் குருவின் அருளாலும் நான் வித்யாப்யாஸத்தில் முதன்மையாக நின்றேன். பிறகு குருவினிடம் விடைபெற்று நான் வீட்டுக்குத் திரும்பி இல்லறத்தில் அமர்ந்தேன். ஆயினும் ஈசுவரபக்தியும் சத்திய தர்மத்தில் விருப்பமும் உண்டாயின. என் தந்தையின் கட்டளைப்படி புண்ணியக்ஷேத்திரங்களில் சஞ்சாரம் செய்தேன். அப்போது சில மகிரிஷிகளைச் சந்தித்து அவர்களுக்குப் பணி விடை செய்து ஈசுவரதத்துவத்தை அறிந்தேன். பிறகு நான் பல புண்ணிய ஸ்தலங்களில் அஷ்டாங்க யோகங்களைச் செய்து பிரம்மஞானத்தையடைந்த படியால் பரிபூர்ணமனோரதத்துடன் வீட்டுக்குத் திரும்பினேன். அப்போது ஜரையினால் பீடிக்கப்பட்ட என் தாய் முன்னும் என் தந்தை பின்னும் சிவஸாயுஜ்யத்தை அடைந்தார்கள். அவர்களுடைய கிரியைகளை நடத்தி விட்டு நான் வைராக்கியத்தையடைந்து கங்கை, காவேரி முதலான புண்ணிய தீர்த்தங்களில் பிதுர்தர்ப்பணம் செய்தேன். பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன்,

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

சூரியன், பசு, பித்ருக்கள், தேவர்கள், அக்கினி இவர்களிடம் பக்தி செய்து அவர்களின் நாம கீர்த்தனங்களையும் தியானங்களையும் செய்து வந்தேன். அதனால் என் யோகநிலைக்கு ஒருவித விரோதமும் நேரவில்லை. அது முதல் பிரம்மவிசாரத்திலேயே எனக்கு அதிக விருப்பம் உண்டாயிற்று. காசி, கேதாரம், கோகர்ணம் முதலிய புண்ணியஸ்தலங்களில் பிரம்மத்தியானம் செய்தபிறகு, புண்ணியவ்ரத க்ஷேத்திரமாகிய இந்தத் திருவாரூரில் விளங்கும் தியாகேசனை உபாஸித்தேன். கமலாலயத்தின் கரையில் நெடுநாள் தவம் செய்தேன். தியாகராஜனுடைய உண்மை ஸத்யவடிவின் தரிசனத்தை எதிர்பார்த்திருந்தேன். ஒரு நாள் இரவு இரண்டாம் யாமம் ஆரம்பத்தில் கோடி சூரியப்பிரகாசம் பொருந்திய தியாகமூர்த்தி என் எதிரே விளங்கினார். அப்பரப்பிரம்மத்தை நான் கண்டு பரமானந்தமடைந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியவும், குரல் தழுதழுக்கவும் நான் அஞ்சலிசெய்து பலவாறு துதி செய்து பணிந்து பரமேசனுடன் ஐக்யசெல்வத்தை விரும்பினேன். அப்போது அப்பரஞ்சோதி அந்தர்த்தானத்தை அடைந்தவுடனே ஓர் அசரீரிவாக்கு உண்டாயிற்று. "ஓ யோக நாதா! உனது பக்தியைக் கண்டு களித்தேன். பிரம்ம லிபியின் மரியாதையை மீறாமல் நீர் இன்னும் சிலகாலம் உலக வாசம் செய்து பிறகு நமது பதவியை அடையலாம். உமது பாபங்களெல்லாம் தீயிலிட்ட பஞ்சுபோலாயின. உமது பூர்வ ஜன்மத்தை அறியவல்ல ஞானத்தை உமக்களித்தேன். நல்ல சிஷ்யர்களுக்குப் பரதத்துவ உபதேசம் செய்து கொண்டேயிருந்து முடிவில் நம்முடன் கலப்பீர்" என்ற அசரீரி வாக்கைக் கேட்ட பிறகு நான் உங்களுக்குத் தியாகராஜனின் மகிமையை உரைக்கலானேன்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

இவ்வாறு ருத்ர சாவக மகரிஷி உரைக்கக் கேட்ட ச்யவனர் முதலிய யோகிகளும் முனிவர்களும் தியாகேசனுடைய அற்புத கருணையைப் புகழ்ந்ததுடன் நல்ல காரியங்களை விடாமல் செய்து வந்ததால் உண்டான பலனின் பெருமையையும் கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

21. துர்வாச முனிவருக்கு கங்கையையளித்த லீலை

சிவபக்தர்களிற் சிறந்தவராகிய துர்வாச மகரிஷியானவர் நெடுநாள் வரையில் கங்கா நதியின் கரையில் வீற்றிருந்து பரமேசுவர லிங்கத்தைத் தொழுது காலங்கழித்து வந்தார். ஒரு சமயம் அவர் திருச்சிற்றம்பலப் பொருளைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்று தக்ஷிணதேச யாத்திரையாகச் சென்றார். அப்போது மணிகர்ணிகையில் நீராடித் திருக்காளத்தி அப்பரைத் தொழுது அங்கிருந்து புறப்பட்டு அருணகிரிநாதரைப் பணிந்து அங்கிருந்து பிரயாணமாகிச் சிதம்பரத்தை அடைந்து அங்கே சிலகாலம் தியானம் செய்திருந்து ரஹஸ்ய தத்துவத்தை அறிந்துகொண்டு பிறகு புண்ணியபுர க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தார்.

புண்ணியபுர க்ஷேத்திரத்தில் விளங்கும் தியாகமூர்த்தியை வணங்கித் துதித்துச் சிலநாள்வரை அங்கே வாசம் செய்தார். அங்கே கமலாலயத்தின் கரையில் ஒரு பர்ண சாலையை அமைத்துக் கொண்டு மகரிஷி தமது சிஷ்யர்களுக்கு சைவ தந்திரங்களையும் சைவாகமங்களையும் உபதேசம் செய்து வந்தார். அப்போது முனிவருக்குத் தாபமென்னும் ஒரு நோய் உண்டாயிற்று. அதனால் அவருடைய உடல் கன்றி விட்டது. அதனால் அவர் மறுபடி கங்கா தீரத்திற்குச் செல்லச் சக்தியற்றிருந்தார். தாபம் அடங்கும்வரையில் துர்வாச முனிவர் கமலாலயக் கரையிலேயே வசிப்பதாக உறுதி செய்து

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

கொண்டார். தியாகேசருடைய கருணையினால் அங்கே வசிக்கும் தபோநிதியாகிய துர்வாசரை ஆஸ்திகரெல்லோரும் அடைந்து தத்துவப் பொருளையும் வேதங்களின் கருத்தையும் வேதாந்தத்தின் கருத்தையும் அவரிடம் உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

துர்வாஸ முனிவரது ஞானத்தையும் ஈசுவர பக்தியையும் கண்ட புலவர்கள் யாவரும் அவருக்குத் தொண்டு செய்து நற்பலனை அடைந்தார்கள். இவ்வாறு முனிவர் திருவாரூரில் வசிக்கையில் சூரிய கிரஹண புண்ணியகாலம் நேர்ந்தது. அப்போது ஸ்நானம், தர்ப்பணம், ஜபம் இவைகளைச் செய்யத் துர்வாச முனிவர் மெல்ல எழுந்து ஸ்நான கட்டத்தை அடைந்து கமலாலயத்தின் சுத்த ஜலத்தை ஆசமனீயம் செய்து பக்தியுடன் சங்கற்பம் பண்ணுகையில், "இப்புண்ணிய காலத்தில் கங்காஸ்நானம் செய்வது வெகு விசேஷபலனை அளிக்குமே! இந்த க்ஷேத்திரத்துக்கு அவ்வித சிவ கங்கையொன்று தான் குறை'' என்று மனத்தில் நினைக்கவே தியாகேசர் கங்காதேவியை ஸ்மரித்து "நீ இந்த க்ஷணமே இங்கே விளங்கும் கமலாலய புண்ணிய தீர்தத்துடன் வந்து கலந்து வாழக் கடவாய்'' என்று ஆஞ்ஞை செய்து விட்டார். உடனே இமய மலையில் உற்பத்தியாகி கயிலையை வலம் வந்து மனுஷ்யலோக பாக்கியமாய்ப் பூவுலகில் இறங்கிவரும் கங்காதேவியானவள் தியாகேசர் கட்டளையை மாலை போல் சிரஸில் தரித்துக் கொண்டு கமலாலயத்துக்கு நேராக ஆகாயத்தில் தோன்றி வெள்ளைத் தாரையாய் கமலாலயத்தில் வீழ்ந்து அந்தத் தூய ஜலத்துடன் கலந்து விளங்கினாள். திடீரென்று கங்காதேவி எதிர்பாராமல் கமலாலயத்தில் வீழ்வதைக் கண்ட ஜனங்களும் மகரிஷிகளும் வியப்புற்று, "நமது புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் தியாகராஜாவின் ஸாந்நித்யத்தால் எல்லா மேன்மைகளும் உண்டாகி

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

விட்டன. கமலாலயத்துக்குக் கங்கா சம்பந்தம் ஒன்றுதான் குறையாக இருந்தது. இப்போது அதுவும் நீங்கி விட்டது. கமலாலயத்துக்கு இவ்வாறு கங்கையின் சேர்க்கை உண்டானதற்குக் காரணம் தியாகேசன் அருளோ! துர்வாச மகிரிஷியின் தவமோ! நமது நகரத்தின் பாக்கியமோ!'' என்று பலவாறு எண்ணி மகாமுனிவரை அணுகிப்பணிந்து, "மஹரிஷியே! திரிகால ஞானியே! அருநிதியே! இப்புண்ணிய தீர்த்தக் கரையில் தாங்கள் வசித்த மகிமையினாலே கங்காதேவியின் ஸம்பந்தம் இந்த ஸரஸுக்கு நேரிட்டது. ஆனாலும் கங்கா தேவியின் மகிமையை நாங்கள் சற்றும் அறியவில்லை. பாபத்தினாற் பீடிக்கப்பட்டுப் பிறவிக்கடலுள் உழலும் எங்கள் ஜன்மம் ஈடேறும் வண்ணம் கங்கையின் சிறப்பை எங்களுக்கு விளக்க வேண்டும்'' என்று பிரார்த்தித்தனர்.

அப்போது துர்வாஸர் "மிகவும் பரிசுத்தமான சிவபெருமானுடைய ஜடாபாரத்திலிருந்து வெளிவந்து பூவுலகில் விளங்கும் இந்த கங்கா நதியில் நீராடுபவர்கள் பாப கர்மங்கள் ஒழிந்து ஆயிரம் வருஷகாலம்வரை சுவர்க்க போகத்தையடைந்து பிறகு பசுபதியின் பதவியைப் பெறுவார்கள். தபஸ்விகளாலும், யோகிகளாலும், தேவர்களாலும், தேவரிஷிகளாலும் கொண்டாடப்பட்ட கங்கையின் ஜலத்தை ஆசமனம் செய்பவர்களும், கங்கையை மனத்தில் நினைப்பவர்களும் எவ்விதமான கொடிய பாபங்களும் நீங்கிச் சிறந்த நலன்களையடைவார்கள். பகீரத மஹாராஜனால் சகர புத்திரர்களுக்கு நற்கதியை அளிக்கச் செய்த இந்தக் கங்காநதியில் தர்ப்பணஞ் செய்பவர்கள் தானம் செய்பவர்கள் இவர்களுடைய பித்ருக்களும், பிதாமஹர்களும் பிரபிதாமஹர்களும் அவர்களுடைய தாதைகளும் ஸ்வர்க்க லோகத்திலும் பிதுர்லோகத்திலும் சிறந்த சுகத்தை

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அடைவார்கள். கங்கையில் சரீரத்தை விடுகிறவர்கள் ஸப்தரிஷி லோகத்தில் விளங்குவார்கள். கங்கை கங்கையென்று கங்கையின் நாமத்தை ஸ்மரிப்பவர்கள் மூன்று ஜன்மத்தில் தேடிய பாபங்களை ஒழிப்பார்கள். மைத்திரேயர் முதலிய மகரிஷிகள் கங்கையின் மகிமையைப் பலவாறு பாராட்டியிருக்கிறார்கள். தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் மேன்மை உண்டாகியிருப்பதற்கு முதற்காரணம் கங்கையே" என்று சொன்னார். இதைக் கேட்ட ஜனங்கள் யாவரும் அந்த ஸூர்ய கிரகண புண்ணிய காலத்தில் அம்முனிவரிடமிருந்து ஸாங்க ஸங்கற்பத்தையடைந்து கமலாலயத்தில் நீராடிப் பிராமணர்களுக்கும் சுரோத்திரியர்களுக்கும் விசேஷமான தானங்களைச் செய்து மனத்தெளிவுடன் பரமானந்தமடைந்தார்கள்.

அதுமுதல் துர்வாஸரால் வருவிக்கப்பெற்ற கங்கையின் சம்பந்தத்தைப் பெற்ற கமலாலயத்துக்கு "கங்காஹ்ரதம்" என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. அக்கமலாலயத்தின் ஜலத்தை உட்கொண்ட ஸகல ஜீவராசிகளும் வானுலகில் மேன்மையுற்றுச் சிறப்புடன் வாழ்ந்தார்கள். கமலாலயத்தில் நீராடியதால் அம்முனிவரின் தேக தாபமும் நீங்கி விட்டது. ஆரோக்கியமும் அதிகமாக உண்டாகவே துர்வாஸ முனிவரால் கமலாலயத்துக்கு "தாபஹாரணி" என்ற மற்றொரு பெயரும் அளிக்கப்பட்டது.

இந்த லீலையைக் கேட்பவர்கள் எல்லாப் பாபங்களும் ஒழிந்து சிறப்புடன் வானுலகை அடைவார்கள். கங்கையின் மகிமையும் நன்றாய் விளங்கும். காயத்திரி ஜப பலனும் உண்டாகும்.

குறிப்பு : தியாகேசர் தேர்முட்டியின் தென்மேற்கில் உள்ள துலா நாயனார் கோயிலெனப்படும் ஸந்நிதியில் விநாயகர் பக்கத்தில்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

துர்வாசரது பிம்பம் வியாக்கிரகத்தின் மேல் இருப்பதைக் காணலாம்.

2. கமலாலய தீர்த்தத்தின் தென்கரையில் துர்வாச மகரிஷி மடமும் உண்டு.

3. கமலாலய நாயகியை துர்வாசர் மந்த்ர பூர்வமாக அர்ச்சித்த விருத்தாந்தமும் நவாவரண கீர்த்தனையினால் தெரிகிறது.

22. காசியபருக்குத் தத்துவம் உரைத்த லீலை

ஒரு சமயம் வடதிசையிலிருந்து தக்ஷிண யாத்திரையாக வந்த காசியப முனிவர் திருவாரூரில் விளங்கும் கமலாலயத்தின் கரையில் நியமத்துடன் வெகுநாள் தவஞ்செய்தார். அவருடைய தவத்தின் சிறப்பையும் மனத் தூய்மையையும் பக்தியின் உறுதியையும் கண்டு மகிழ்ந்த தியாகராஜர் முனிவர் முன் தோன்றி, "என்ன வரம் வேண்டும்? கேட்பீராக" என்று கேட்கவே, காசியப ரிஷி பரமானந்தமடைந்து பணிவுடன் பலவாறு துதித்து அஞ்சலிசெய்து, "வேதத்தின் ஒளியே! தியாகேச! உம் கிருபையினால் இது வரையில் அடியேன் அஷ்டாங்க யோகங்களையும் அரிய தவங்களையும் இடையூறின்றி முடித்து அவற்றின் பலனடைந்தேன். அடியேனது சரீரம் உள்ளவரையில் உம்மிடம் அடியேன் பக்தி விளங்க வேண்டும். இப்போது அடியேன் வேண்டுவது, "அபாம ஸோமம்" என்னும் வேத பாகத்துக்குப் பொருள். அதனடியாகவுள்ள எல்லாத் தத்துவங்களையும் ரக்ஷகராகிய நீரே அடியேனுக்கும் அருகிலுள்ள சிஷ்யர்களுக்கும் உரைத்தருள வேண்டும்" என்னும் வரத்தைக் கேட்டார். அது வரை அவ்வாறு ஒருவரும் வரம் கேளாமையால் தியாகேசர் மிக மகிழ்ந்து காசியபரை நோக்கி உரைக்கலானார்:-

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

“தத்துவ ஞானத்தில் விருப்பமுள்ள ரிஷி சிரேஷ்டர்களே! கேளுங்கள். யாக கல்ப முறைப்படி ஒரு வருஷம்வரை தீக்ஷிதனாய்ப் பகலில் ஹோமம் செய்வதால் உண்டாகும் பயனைப் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் பக்தியோடு நீராடுபவன் அடைவான். யாக தீக்ஷிதன் ஹோம மகிமையினால் பகற்கால பாபங்களையும் இராக்கால பாபங்களையும் ஒழித்து அபமிருத்தியு முதலிய இடையூறுகளையும் நீக்கி நல்ல தேஜஸ்ஸுடனும் நல்ல வார்த்தைகளுடனும் சூர்ய கிரகணங்களால் தரிக்கப்பட்டு விளங்கும் யஜமானபூத காரணபூத ஜகத் பீஜமாய் விளங்கும் பிரம்ம லோகத்தில் பிரகாசிக்கும் பரம்பொருளை அடைவான். அப்போதுதான் ஜீவன் புண்ணிய புருஷன் சுக்ருதமுடையவன், ஐக்கியபாசுரனெனப்படுவான். அநித்தியமான திரவியங்களின் சேர்க்கையை ஒழித்து அக்ஷயம் எனப்படுவான். சாதுர் மாஸ்ய யாஜியும் இவ்வித சுக்ருதத்தை அடைவான். சூரியன் உதிக்கும்போதும் அஸ்தமித்த பிறகும் சூரிய மூர்த்தியைத் தியானம் செய்பவன் பிராமணத் தன்மையில் முதல்வனாக விளங்கி எல்லா க்ஷேமங்களையும் அடைவான். ஆதித்தியன் பிரம்ம ஸ்வரூபி எனப்படுவான். சோம்பலை நீக்கித் தக்க சமயங்களில் துயிலாமல் கர்மானுஷ்டானங்கள் செய்து பரப்பிரம்மத்தை அடைவான். தேவர்களும் கண் விழிப்புடனிருந்து அப்பிரம்மத்தையே அடைவார்கள். ஸர்வ பூதங்களின் வடிவமாயுமுள்ள பிரம்மத்தைத் தானாகவே பாவித்து ஸ்மரணம் செய்ய வேண்டும். பிரம்மஸ்வரூபமாய் அமிர்தத்தைப் பற்றுவான். வேதாத்ம ஸ்வரூபத்தைத் தன் மனத்திலும் காண்பான். கர்மத்தை ஒழித்தவன் அபாமச்லோக சிரவணத்தினால் தத்துவத்தை அடைவான். உத்தாலகர், ஆருணி, ச்வேதகேது இவர்களும் இத்தகையரே. ஞானத்தினால் பல சித்திகள் உண்டாகும். துக்கத்தைக்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

கொடுக்கும் கர்மங்களை விட்டுவிட வேண்டும். சிரத்தையினாலும் உபநிஷத ஞானத்தினாலும் அவித்யா மாயையை அழிக்க வேண்டும். ஆசாரிய குலத்திலிருந்து வேதங்களையும் கர்மானுஷ்டான முறைகளையும் கற்றறிய வேண்டும். தார்மிகனாக இருந்து ஸர்வேந்திரியங்களையும் ஜபித்துப் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து பிரம்ம லோகத்தை அடைகிறான். மறுபடி திரும்புவதில்லை.

பூமியிலுள்ள கர்ம சரீரமுள்ளவரையில் அஞ்ஞானம் அஸத்தியம், ஜரை (கிழத்தனம்) முதலியவற்றை வென்று மரணம் வரையில் அக்னி ஹோத்ர கர்மானுஷ்டானம் செய்து அக்ஷரஸ்வரூபியாயும், ஞானஸ்வரூபியாயும், பிரம்ம வித்ஸ்வரூபியாயும், நாதஸ்வரூபியாயும், நாதாந்த ஸ்வரூபியாயும், வியாபீநீ சக்தி ஸ்வரூபியாயும், ஸமநாசக்திஸ்வரூபியாயும், உந்மநாசக்தி ஸ்வரூபியாயும், கதியாயும், குருவாயும், தேஜஸ்வரூபியாயும், ஈசானஸ்வரூபியாயும் உள்ள பரப்பிரம்மத்தை அடைவார்கள். கர்மத்தினாலும், ஞானத்தினாலும் இவ்வாறு வித்தையையும் அவித்தையையும், மாயையையும், மிருத்யுவையும் ஒழிக்க முயல்வார்கள். அவைகளும் அப்படியே சித்தித்துச் சாசுவத பிரம்மத்தை அடைவார்கள். இவை அறியாத மூடர்கள் அந்த தமஸ் என்னும் இருள் நரகில் ஆகல்பம் வீழ்ந்து வாடுவார்கள். தனமே மோகத்துக்கு காரணம். சாந்தனாகி அந்தக்கரணங்களை அடக்கி இருளையொழித்து ஆத்மாவில் ஆத்மாவைக் கண்டு பாபமற்றவனாய் ரஜோ குணத்தையும் தமோ குணத்தையும் வெளியே தள்ளிவிட்டு பிரம்ம பூதனாகி பிரம்ம வாசக பிரம்ம வாச்ய, பிரம்மமேயாவான். பிரம்ம லோகமே சிறந்த செல்வம், நிறைந்த லோகம். ரதசக்கரம் போல உலகில் உள்ள செல்வம் இரவையும் பகலையும் வீணில் கழிக்கச் செய்யும்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

வாயினாலும், மனத்தினாலும், உடலினாலும் மாதர் முதலிய சிற்றின்ப வழியில் நுழைந்து காமத்தினால் கடுநரகை அடைந்து மாறிமாறிப்பல ஜன்மங்களை அடையாமலிருக்க பஞ்சேந்திரியங்களின் ஜெயமே முதற்காரணம். இமைப்பொழுது, நிமிஷம், கடிகை, முகூர்த்தம், பகல், இரவு, பக்ஷம், மாதம், அயனம், வருஷம், யுகம் முதலிய காலஸ்வரூபியாய் வாயு மண்டலம், சந்திர மண்டலம், தேஜோமண்டலம் முதலான மார்க்கத்தினால் நற்செய்கையைத் துணையாகக் கொண்டு செல்பவருக்கும் தமது பதத்தை யளிக்க வல்லவனுமாய், பரா பரமாய் விசேஷ விசேஷியாய் பாவாபாவமாய்த் திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபத்தையும் கடந்து பூர்ணபோகம் நிறைந்து வாழுபவனாய், யாகாதி காரியங்களினால் பூஜிக்ப்படுபவனாய், பிரகிருதிகளின் கர்மங்களுக்கு அனுகூலமான பயனைத் தருபவனாய் விளங்கும் பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபியை மகரிஷிகளே! நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். இதுதான் ஸர்வவேத ஸாராம்சம். இதுவே பரதத்வ ரஹஸ்யம். இவ்வித வேத ரஹஸ்யார்த்தத்தை நற்பாத்திரத்தில் உபதேசம் செய்வீர்கள் என்று இவ்வாறு உரைத்துவிட்டுத் தியாகேசர் மறைந்தார்.

தேவரிஷிகளாலும், மஹரிஷிகளாலும், யோகிகளாலும் காணுதற்கரிய பரப்பிரம்மத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் வேதப்பொருளையும் தியாகராஜர் உரைத்ததைக் கேட்டு காசியபர் முதலிய ரிஷி சிரேஷ்டர்கள் பரமானந்தமடைந்து ஈசனைத் துதித்துத் தமது சிஷ்யர்களுக்கும் இவ்வித தத்துவத்தை அவ்வாறே உபதேசம் செய்து வந்தார்கள்.

23.பிரமேகாசுரனை அழித்த லீலை

ஒரு காலத்தில் பிரமேகன் என்னும் அசுரனொருவன் தனது மாயா பலத்தினால் சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள தேவர்களின் வேதயாகயஜ்ஞும்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

முதலிய காரியங்களை அழித்து வந்தான். அதனால் நினைத்த பலனை அடையாத தேவர்கள் தமக்கு அதிபதியாகிய இந்திரனிடம் போய் முறையிட்டனர். இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் ப்ரமேகாசுரனுடைய மாயையை அழிக்க இயலாமல் யுத்தத்தில் பலமுறை தோல்வியடைந்து பிரம்மனைச் சரணடைந்தனர்.

கமலாஸனனாகிய பிரமன் அவர்களுடன் சேஷசாயியாகிய விஷ்ணுவினிடம் சென்று அசுரனுடைய தீச்செயல்களை அறிவித்தார்கள். அக்கொடிய அசுரன் சுவர்க்கலோகத்தை நாசம் செய்து வரும் முறையைக் கேட்ட திருமால் தேவர்களை ஆசீர்வதித்து "பிரம்மா, இந்திரன் முதலிய தேவர்களே! பாரத வர்ஷத்தில் விளங்கும் புண்ணியபுர க்ஷேத்திர நாதனாகிய தியாகராஜனை நீங்கள் வெகு விரைவில் சரணமடையுங்கள். அவ்வசுரனுடைய மாயையை அழிக்கவல்லவர் அவரே'' என்று கூறி அவர்களை அனுப்பி விட்டார். உடனே பிரமன் முதலிய தேவகணங்கள் அவ்வாறே திருவாரூர் நாயகமணியாகிய தியாகராஜனை அடைந்து பணிந்து வெகுநேரம் துதி செய்தார்கள். "அளவற்ற மகிமையையுடையவராயும் வேதங்களாகிய வழிப் போக்கர்கள் தங்குமிடமாயும் விளங்கும் உமக்கு நமஸ்காரம். எங்களை காத்தருள வேண்டும். களங்கமற்ற முனிவர்களின் மனத்தில் விளங்கும் பரம்பொருளே! உமக்கு வந்தனம். எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். சில சமயங்களில் ஆதாரமற்றவராயும் சில சமயங்களில் ஆதாரத்துடன் கூடியவராயும், உபாதியற்றவராயும், ஞானவடிவாகவும் விளங்கும் உமக்கு நமஸ்காரம், எங்களைக் காத்தருள வேண்டும்'' என்று பலவாறு துதி செய்தனர். தஞ்சமென்றடைந்த தேவகணங்களைக் கண்ட தியாகராஜ மூர்த்தி அவர்களெதிரில் தோன்றி "உங்களுக்கு

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அபயமளித்தேன். அந்த ப்ரமேகாசுரனுடைய கெட்ட காரியங்களையெல்லாம் அறிவேன். சீக்கிரத்தில் அவனை அழித்து விடுகிறேன்'' என்று சொல்லி அவர்களை அனுப்பி விட்டுத் தம் வாகனமாகிய ரிஷபத்தை அருகில் அழைத்து அதன் காதில் சில மாயா மந்திரங்களை ஓதி அவ்வசுரனை வதம் செய்யும்படி ஏவி விட்டார்.

பரமேசுவரனுடைய கருணையினால் விருஷப ராஜர் அளவற்ற சக்தியை அடைந்து பக்ஷிராஜன் போல் வானத்திலே பறந்து செல்லலானார். காலன் போல் விளங்கும் விருஷபராஜர் ஆகாயத்தே ஒரு ஹுங்காரம் செய்தார். அதனாலேயே அசுரர்களின் காதுகள் பிளந்தன போல் ஆயின. "மலை போன்ற பெரிய சரீரத்துடன் அதிவேமாகப் பறந்து வரும் இவ்வெண்மையான வஸ்து யார்? இவ்விதப் பெருந்தொனி யாருடையது? இத்தொனியை நாம் இதுவரையில் ஒருநாளும் கேட்டதில்லையே. இது இமய மலையா? மந்த்ர மலையா? என்று அசுரர்கள் யோசித்து நிற்கையில் சில அசுரர்கள் மீது வெகு வேகமாகப் பாய்ந்த ரிஷபராஜர் சிலரைக் கொம்பின் நுனியால் முட்டிக் கொன்றார். சிலரை வாலினால் சுழற்றிப் பூமியில் வீழ்த்தினார். சிலரைக் குளம்புகளினால் தேய்த்து மிதித்தார். அசுரக் கூட்டத்தின் நடுவில் இங்குமங்கும் வேகமாக ரிஷபராஜர் ஓடினதால் சிலர் கைகள் முறிந்தவராயினர். சிலர் கால்கள் முறிந்தவராயினர். சிலர் உயிரைத் துறந்தனர். சிலர் பயந்தோடினர். சிலர் யமனென்றே நினைத்தார்கள். சிலர் திரிபுரத்தை யழித்த சிவபெருமானுடைய வாகனமென்றே கருதினார்கள். இவ்வாறு அசுரர் சேனைகள் பலவாறு முறிபட்டு ஓடுவதைக்கண்ட ப்ரமேகாசுரன் கடுஞ்சினம்கொண்டு சில மாயாவிகளை ஏவியதோடு தானும் ரிஷப ராஜரைப் பிடிப்பதற்காக அருகே வந்தான்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அப்போது ரிஷப ராஜர் பிரமேகாசுரன் மார்பிற் பாய்ந்தார். அசுரன் ரிஷபராஜருடைய இரண்டு கொம்புகளைப் பிடித்து முறுக்கி ஒடித்து விட்டான். அதனால் அடங்காச் சினம் கொண்ட நந்தீசன் அவ்வசுரனை முட்டி முட்டித் தள்ளிக்கொண்டு போய் ஆழ்ந்த பள்ளமொன்றில் தள்ளிவிட்டு அவன் மீது தம் நான்கு கால்களையும் வைத்து ஏறி நின்றார். அப்போதும் அசுரன் பின் வாங்காமல் தனது பலத்தால் ரிஷப ராஜரைப் பூமியில் தள்ளிவிட்டு எழுந்திருந்தான். இவ்வாறு அவர்கள் இருவரும் மூன்று முகூர்த்த காலம் வரையில் கொடிய யுத்தம் செய்கையில் நந்தீசர் தமக்குத் தியாகேசர் உபதேசித்தபடி தம் கூர்மையான கொம்பின் நுனியால் அசுரனுடைய துடையைக் குத்தினார். அப்போது ரத்தம் பெருகும் துடையுடனே அசுரன் சிறிது நேரம் யுத்தம் செய்தான். அசுரனுடைய உயிர் தங்கியிருக்கும் துடையை நந்தீசர் குத்தி விடவே அவனது பிராண வாயுக்கள் வெளியே கிளம்பின. அவனும் சிறகுகள் இல்லாத மலைபோல் கீழே விழுந்தான். அக்கொடிய அசுரன் மாய்ந்தானென்பதை அறிந்த தேவர்கள் ரிஷப ராஜருக்குக் கங்கா ஜலத்தினால் அபிஷேகம் செய்து கற்பக மலர்களினால் மாலை சூட்டி வணங்கிப் போற்றி ஸ்வஸ்தி வசனம் படித்துக் கொண்டே வர, பிருஹஸ்பதி இந்திரன் முதலியோர் ரிஷப ராஜரை முன்னிட்டுக் கொண்டு திருவாரூரையடைந்து தியாகராஜரைப் போற்றி அவரது பராக்கிரமத்தைப் பலவாறு புகழ்ந்து கூறி ரிஷபராஜருக்கும் மார்கழி மாதம் சுக்கிலபக்ஷ துவிதீயையில் சிறந்ததோர் உத்ஸவம் செய்வித்தார்கள். அதுமுதல் மூன்று உலகங்களிலும் நற்காரியங்கள் நன்றாக நிறைவேறின.

24. பூபாரம் அழித்த லீலை

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் தேவ காரியங்களுக்குக்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

காரணமாய் விளங்கும் சதாசிவ பரஞ்சோதியானது தக்ஷிண தேசத்தில் காவிரியாற்றின் தென்கரையில் ஹம்ஸ தீர்த்தத்திற்கும் கமலாலயத்துக்கும் நடுவே புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் விளங்குகிறது. அந்தப் பரஞ்சோதியைக் குறித்து நெடுநாள் யோகம் செய்து பரப்பிரம்மத்தை நேரிற் கண்ட பிறகு மறுபடியும் வடதிசையை நோக்கிச்சென்ற பார்க்கவ மகரிஷியானவர் தியாகராஜனுடைய மகிமையைப் புலஸ்திய மகரிஷியிடம் விசேஷமாக எடுத்துரைத்தார். அதனால் தாமும் அந்தப் புண்ணிய க்ஷேத்திரத்துக்கே சென்று யோகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று புலஸ்தியர் விரும்பினார். அதனால் அவர் திருவாரூரை யடைந்து அங்கே யோகம் செய்தார். அநேக வருஷங்கள் நியமத்துடனிருந்து அந்த யோகத்தை முடித்துவிட்டுத் தியானம் செய்யலானார்.

பஞ்சேந்திரியங்களையும் வெளியே செல்ல வொட்டாமல் தகைந்து ஏகாக்கிர சித்தத்துடன் புலஸ்தியர் தியானம் செய்கையில் அதைக்கண்டு மகிழ்ந்த தியாகராஜர் ஒரு நாள் அஸ்தமன சமயத்தில் அவரெதிரே தோன்றி, "ஓ! புலஸ்திய மகரிஷியே! உமது தியான விசேஷத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து நேரில் வந்திருக்கிறோம். கண்களைத் திறந்து நமது வடிவத்தைப் பாரும். இதுவரையில் நீர் பலதடவை நம்மைக் குறித்து யோகம் செய்திருக்கிறீர். இமயம் முதலிய ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரத்திலும் திவ்விய தீர்த்தங்களிலும் பரிசுத்தமான தபோவனங்களிலும் யோகம் செய்தபோதும் தியானம் செய்கையிலும், உம் எதிரில் நாம் தோன்றியபோது நீர் உலக க்ஷேமத்தையே வரமாகக் கேட்டிருக்கிறீர், ஆத்ம க்ஷேமத்தைக் கேளாமல் உம்மைப் போல் உலக நன்மையையே வரமாகக் கேட்பவர் மிகச்சிலரே. ஆத்ம ஞானியாகிய உமக்கு நமது

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

திவ்யஸ்தானமே கிடைக்கும். இப்போது என்ன வரம் கேட்கப் போகிறீர்" என்றார்.

தியாகேசர் இவ்வாறு கூறுகையில் புலஸ்தியர் கண்களைத் திறந்து கைகுவித்து, "பரம்பொருளே! எக்காலத்திலும் யாவருக்கும் உமது பக்தியும் நன்மையும் உண்டாகும்படி அருள்புரிய வேண்டும்" என்று கேட்கவே பரமேசன் அப்படியே ஆகட்டுமென்று வரமளித்துப் புலஸ்தியருடைய வலக்காதில் ஒரு செய்தியை உரைத்து விட்டு மறைந்து போனார்.

புலஸ்தியரும் சிவபெருமான் தம் செவியில் உரைத்தபடி திருவாரூர் நகரத்தாருக்கு எந்த சமயத்தில் என்ன துன்பம் நேருமோ என்று வடதிசையை உற்று நோக்கியிருந்தார். அப்பொழுது ஆகாய மார்க்கத்தில் ஒரு பேரொலி உண்டாயிற்று. நாற்கடல்களையும் ஒரே இரவில் ஒன்றாகச் சேர்த்து விடுவதற்காக ஏழு மேகங்களும் கர்ஜனை செய்தது போன்ற அவ்வொலியைக் கேட்டு ஜனங்களெல்லோரும் பயமடைந்தனர். தேவலோகத்திலும், அசுரலோகத்திலும், யக்ஷலோகத்திலும், பாதாளலோகத்திலும், ஆகாயத்திலும், மலைகளிலும், காடுகளிலும் மறைந்து வசித்து வந்த எல்லா அசுரர்களும், எல்லா அரக்கர்களும் ஒன்று சேர்ந்து பூமியில் இறங்கி வந்து எல்லா ஆயுதங்களினாலும் தியாகராஜனை எதிர்த்துத் திருவாரூர் நகரையும் பாழாக்கி அழித்துவிட எண்ணினர். அந்தக் கூட்டத்தைப் புலஸ்திய மகரிஷி கண்டார். மேகங்கள் போலும் மலைகள் போலும் பெரிய சரீரத்துடன் எல்லா அரக்கர்களும் எல்லா அசுரர்களும் நொடிப்பொழுதில் கூட்டங் கூட்டமாகப் பூமியில் இறங்கினார்கள். பலவிடங்களில் உள்ள அந்த மாயாவிகளெல்லோரும்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

ஒரே காலத்தில் பூமியில் இறங்கித் திருவாரூர் நகரைச் சுற்றிப் பத்து யோஜனை அகலம் வரையில் சூழ்ந்து கொண்ட படியால் பூமிதேவி அவர்களுடைய பாரத்தைச் சுமக்க மாட்டாமல் நிலை கலங்கி அழுது தியாகேசனைத் துதித்தனள். அவர்களுடைய பாரத்தினால் தென்திசை பூமியே சாய்ந்து விட்டது. அதுகண்ட ஜனங்கள் எல்லோரும் தமது தேசத்துக்கே பிரளய காலம் வந்து விட்டதென்று எண்ணினார்கள்.

அப்போது அவ்வசுரக் கூட்டங்களின் தலைவனான பிரலேபனன் என்பவன் கமலாலயக் கரையில் நின்றிருந்த புலஸ்திய மகரிஷியைக் கண்டு, "தந்தையே! நீர் ஏன் இங்கு வந்து சேர்ந்தீர்! நாங்கள் இந்த க்ஷேத்திரத்தை அழிக்கப்போகிறோமே! அதற்குள் நீர் எங்கேயாவது செல்லும்" என்று உரைத்தான். அது கேட்ட புலஸ்திய மகரிஷி "மைந்த! ப்ரலேபன! இங்கே புண்ணிய தீர்த்தத்தில் நான் ஸ்நானம் செய்ய வந்தேன். இப்போது என் கண்கள் மலினமடைந்து விட்டன. நான் எங்கே செல்வேன்? நீயே வழிகாட்டி என்னை ஓரிடத்தில் கொண்டு விட்டு விடு. பிறகு நீங்கள் இந்நகரையும் இவ்வீசனையும் எப்படிச் செய்தாலும் எனக்குச் சந்தோஷமே" என்று உரைத்தார். ப்ரலேபனன் அப்படியே செய்வதாகச் சொல்லி அவரை அழைத்துக் கொண்டு தென்திசை சென்று தென் சமுத்திரக் கரையில் ஓர் இடத்தே வீற்றிருக்கச்செய்து திரும்பினான். அப்போது புலஸ்தியர் அவனைப் பார்த்து, "மைந்த! இதோ பார், இந்தக் கடலின் நடுவே ஜலத்தில் ஒரு புருஷன் தோன்றுகிறானே! அவனை நீ முதலில் ஸம்ஹாரம் செய்து விட்டால் உடனே மிகவும் சுலபமாகத் திருவாரூர் நகரை அழித்து விடலாம். இந்தப் புருஷனாலேயே அந்நகரம் ரக்ஷிக்கப்பட்டு வருகிறது" என்று தியாகேசர் தம் செவியில் உபதேசித்தது போலவே அவ்வசுரனுக்குக் காண்பித்தார். ஞான திருஷ்டியினால்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

கண்டுரைத்த புலஸ்தியருடைய பேச்சை நிஜமென்று அசுரன் நம்பி உடனே கடலின் நடு ஜலத்தில் விளங்கும் அப்புருஷனை ஜலத்திலேயே அமிழ்த்தி ஹதம் செய்துவிடலாமென்று வேகமாக ஓடினான்.

சகல அசுரர்களையும் வதம் செய்வதற்காக அப்போது தியாகேசர் கடல் நீரின் நடுவே ஒரு மஹாபூத சரீரத்துடன் நின்றிருந்தார். பூதத்தின் அருகே ப்ரலேபனன் செல்லவே அப்பூதம் அவ்வசுரனைக் கைகளால் பிடித்துக் கட்டித் தலைகீழாகத் தூக்கி ஜலச்சுழியில் அழித்து விட்டது. பரமேசனே இவ்விதம் பூத ரூபியாயிருந்து ஜலச்சுழியில் தள்ளும்போது அவருடன் எதிர்த்துச் சண்டை செய்யச் சக்தியற்ற பிரலேபனன் கடலிலேயே மாண்டான். புலஸ்தியரை அழைத்துச் சென்ற தம் தலைவன் திரும்பி விரவில்லையே என்று அவனைத் தேடிக் கொண்டே ஐந்து அசுரர்கள் தென்திசை நோக்கிச் சென்று கடலில் அந்தப்பூதத்தினால் அமிழ்த்தப்பட்டு மாண்டார்கள். அவர்களைத் தேடிவந்த பதினேழு அசுரர்களும் முன்னூறு அரக்கர்களும் அவ்வண்ணமே கடலில் மடிந்தார்கள். ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்காமலும் எதிர்த்து நின்று போர் புரியாமலும் இம்மாதிரியாக அசுரக்கூட்டமும் அரக்கக்கூட்டமும் தென்கடல் ஜலச்சுழிக்கு உணவாகி மாண்டனர். மற்ற அசுரர்கள் பயந்து வியப்புற்று மனம் நொந்து அழுதுகொண்டே ஓடிப்போயினர். பரமேசனாகிய பூதத்தால் இவ்வாறு அவ்வசுர அரக்கக்கூட்டம் மாய்க்கப்படவே தென்திசையின் பூபாரம் நீங்கி முன்போல் பூமி நிமிர்ந்தது. ஈசன் செய்த இவ்வற்புதச் செயலைப் புலஸ்திய முனிவர் சொல்லக்கேட்டு ஜனங்கள் சந்தன ரசத்தாலும், தேனாலும், பாலாலும் தயிராலும், காவிரி நீராலும் தியாகராஜனுக்குத் திவ்யாபிஷேகம் செய்வித்து துதி செய்து மகிழ்ந்தார்கள்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

25. மத்தப்பிரமத்தாசுரர்களை அழித்த லீலை

துவாபரயுகத்தின் திரிதீயாம்சத்தில் புரோவஸ் என்னும் மகரிஷியொருவர் கங்கையின் உற்பத்திஸ்தானம் முதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களில் வெகுநாள் தவஞ்செய்து பரமேசனை நேரில் தரிசித்துத் திவ்விய ஞானத்தை அடைந்தார். பரமானந்தத்துடன் மங்கைபாகனைத் துதித்துக் கர்மசேஷம் முடியும் வரையில் தமது சரீரத்தை வைத்திருக்க வேண்டுமென்று பரமேசனால் ஏவப்பட்டார். பிறகு தமது ஆச்சிரமத்தை யடைந்தார்.

அக்கினி ஹோத்திரம் முதலிய நற்காரியங்களைத் தம் தர்ம பத்திநியின் உதவியால் செவ்வையாக நடத்தி வந்தார். அவருடைய பத்தினியாகிய தேஜோவதி ஒரு நாள் ஆச்சிரமத்துக்கு அதிதியாக வந்த குலகுருவை வலம் வந்து நமஸ்கரித்து மிக்க சிரத்தையுடன் பூஜித்தாள். அதனால் மகிழ்ச்சியுற்ற குலகுரு அவளை ஆசீர்வதிப்பதற்காக அருகே வரச் சொல்லும்படி மகரிஷியை ஏவினார். அங்ஙனமே மகரிஷி பலதடவை பத்தினியைக் கூப்பிட்டும் அவள் உடனே வராமல் ஏதோ காரியவசத்தால் கொஞ்சநேரம் சென்றபின் குலகுருவின் எதிரே வந்து வணங்கி நின்றாள். அவளிடம் பெருங்கருணை கொண்டு குலகுரு அவளுக்கு நற்புத்திரன் உண்டாக வேண்டுமென்று நினைத்து நல்ல சமயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார். நல்வேளை சென்றபிறகு வந்த ரிஷி பத்தினியை நோக்கி, "நற்புத்திரனை அடைவாய்" என்று ஆசீர்வதித்தார். "சுப சமயம் தாண்டி விட்டதே. இவள் மீது ஆசீர்வாதம் அசுர வேளையில் பாய்ந்ததே. இதனால் இவளுக்கு என்ன துன்பமும் அபகீர்த்தியும் உண்டாகுமோ தெரியவில்லையே!'' என்ற துக்கத்தோடு முகம்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

வாடியவராகி அவர் ஒன்றும் சொல்லாமல் அவர்களிடம் "போய் வருகிறேன்'' என்று மட்டும் சொல்லி அழுத கண்ணீருடன் குலகுரு மற்றோரிடம் சென்றனர்.

அவர் சென்றபிறகு புரோவசு மஹரிஷியும் தேஜோவதியும் தம் குலகுரு என்ன காரணத்தினால் இவ்வாறு கண்ணீர் விட்டு அழுதுகொண்டு சென்றாரோ தெரியவில்லையே என்று வியப்பும் துக்கமும் அடைந்து தம்மையே நிந்தித்திக் கொண்டனர். பிறகு "இதன் பலனாக எது நேரிடினும் நாம் அனுபவித்தே தீர வேண்டும்'' என்று ஆறுதலுற்று முன்போல் இல்லற தர்மத்தை நடத்தி வந்தார்கள். சிலநாள் சென்றபிறகு தேஜோவதி கர்ப்பவதியானாள். குலகுருவின் ஆசீர்வாதத்தினால் தமக்கு இவ்வித பாக்கியம் உண்டாயிற்றென்று ரிஷி தம்பதிகள் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தனர்.

எந்த அசுரவேளையில் குலகுருவின் ஆசீர்வாதத்தைத் தேஜோவதி பெற்றாளோ அப்போதே அந்த அசுரவேளையின் மகிமையினால் அவளதுவயிற்றில் இரண்டு அரைப்புத்திரர்களாக அசுராம்சத்துடன் இரண்டு குழந்தைகள் ஜனித்தன. ஒரு குழந்தைக்குப் பாதி சரீரமும் மற்றொரு குழந்தைக்கு பாதி சரீரமும் இவ்வாறு அரைப்பிள்ளையாக உதித்த குழந்தைகளின் அசுராம்சத்தை ஞானதிருஷ்டியால் அறிந்த புரோவசு மகரிஷி அப்போதே குழந்தையைக் காட்டில் விடும்படி செய்துவிட்டார். "அசுராம்சமாக ஜனித்த புத்திரன் நமது புத்திரனல்லன் அவனை ஒழித்து விடுவதே நலம்'' என்று நினைத்து அந்த ரிஷி தம்பதிகள் மனக்குறையை அடையாமல் சந்தோஷத்துடனே தர்மவழியில் நிலைபெற்று வந்தார்கள்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

நடுக்காட்டில் விடப்பட்ட குறைப்பிள்ளைகள் இருவரையும் அசுராம்சம் என்று அழுகுரலினால் அறிந்து கொண்ட ஜனங்கள் உபேக்ஷை செய்து விட்டார்கள். கிராம தேவதைகளும் வன தேவதைகளும் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றவில்லை.

பதினைந்து நாள் வரையில் காட்டில் தனியே விடப்பட்ட இரண்டு குழந்தைகளும் எவ்வித ஆகாரமும் இல்லாமல் அழுதுகொண்டே இருந்தன. கிரிபேதனன் என்னும் அசுர ராஜன் ஒருவன் அக்குழந்தைகளிடம் இரக்கமுற்று அவற்றை எடுத்துச் சென்று ஒரு குகையில் வைத்து நன்றாக வளர்க்க ஆரம்பித்தான். குழந்தைகள் இரண்டும் ஆறு மாதத்தில் நல்ல வளர்ச்சியுற்று மலையின் அருகே வந்து மேயும் மான்களையும், கரடிகளையும், புலிகளையும், யானைகளையும், சிங்கங்களையும் கைகளால் பிடித்து நிறுத்தி அவைகளுடன் விளையாடி வந்தன. சில வருஷங்களில் மிக்க பலத்தையடைந்த அவ்விரண்டு அசுரகுமாரர்களும் தங்கள் ஜாதிக்குரிய மாயையையும் கற்றுக்கொண்டு அங்கங்கே அசுரர்களுடன் சேர்ந்து வேதியர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் தேவர்களுக்கும் உபத்திரவமே செய்து வர ஆரம்பித்தார்கள்.

ஒரே காலத்தில் தேஜோவதியின் கர்ப்பத்திலிருந்து இரட்டைப் பிள்ளைகளாக உதித்த இரண்டு அசுர குமாரர்களும் தயையில்லாமல் பலத்தினால் கர்வமுற்று உலகத்தைப் பீடித்துக் கொண்டு திரிந்தனர். அவர்களுக்கு மத்தன் என்றும் ப்ரமத்தன் என்றும் அசுரர்கள் பெயரிட்டார்கள். அவர்கள் இருவரும் முனிவர்களின் பர்ணசாலையில் திருட்டுத்தனமாக நுழைந்து அங்கே உள்ள யாகாக்கினியைக் கெடுத்து அவர்களின் கன்னியர்களை அழைத்து வரலானார்கள். இவ்வாறு

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அவர்கள் செய்யும் தீச்செயலைக்கண்ட முனிவர்களெல்லோரும் தமது யாகத்தின் பயனை அழித்தாவது அவ்விருவருக்கும் சாபம் அளிக்க யோசித்தார்கள்.

அப்போது புரோவசுமஹரிஷியின் குருவாகிய ரிஷி சிரேஷ்டர் தமது ஆசீர்வாதமானது அகாலத்தில் தேஜோவதியின்மேல் படிந்ததால் இவ்வித கொடிய புத்திரர்கள் இருவர் பிறந்து மஹரிஷிகளின் ஆச்சிரம மண்டலங்களை அழித்து வருகிறார்களென்று அறிந்து அவ்விருவரையும் தாமேயழிப்பது நலமென்று கருதினார். திருவாரூர் க்ஷேத்திரத்தில் ஹம்ஸதீர்த்தக்கரையில் அவர் சில நாள் தவம் செய்து தியாகராஜனை நேரில் கண்டு அந்த இரட்டைப்பிள்ளைகளின் வதோபாயத்தை வரமாக யாசித்தார். தியாகேசன் அவர் காதில் அப்போது ஓர் உபாயத்தையும் மந்திரத்தையும் ஓதினார். வதமந்திரத்தையும் உபாயத்தையும் அறிந்துகொண்ட அம்முனிவர் மத்தப்ரமத்தர்கள் இருக்கும் இடத்தை நாடி அவர்களுக்கு எதிரே நின்று உரு மந்திரத்தை உச்சரித்தார். அதனால் இரண்டு அசுரர்களுக்கும் பெருந்தூக்கம் உண்டாயிற்று. உடனே கீழேவிழுந்தார்கள். பிறகு முனிவர் தமக்குத் தியாகேசர் உபதேசித்தது போல் ஒரு தர்ப்பையை அவர்கள் சரீரத்தின் மேல் எறிந்தார். மந்திரித்து விடப்பட்ட குசம் அவர்களின் சரீரத்தை இரண்டு பிளவாகப் பிளந்து விட்டது. அவ்விருவரும் தூக்கம் தெளியாமல் யம நகரத்தை அடைந்தார்கள். முனிவர் இவ்வாறு தியாகேசன் உபதேசத்தினால் அவர்களை மாய்த்துவிட்டுப் புரோவசுரிஷிக்கு ஒரு நல்ல புத்திரன் உண்டாகும்படி ஆசீர்வாதம் செய்து விட்டு யோகம் செய்யக் கருதி இமயமலையை அடைந்தார். தியாகமூர்த்தியின் அருளால் அசுரபயமற்ற முனிவர்கள் சுகமாக வாழ்ந்தார்கள்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

26.சனியின் கர்வத்தை அழித்த லீலை

பிருஹஸ்பதி முதலிய தேவர்களாலும் அஷ்டதிக் பாலகர்களாலும் அவர்களுடைய பரிஜனங்களாலும் நிறைவுற்று விளங்கும் சுதர்மை என்னும் தேவசபையில் கற்பக விருஷத்தின் நிழலில் இந்திராணியுடன் இந்திரன் சிம்மாசனத்தில் வீற்று விளங்குகையில் சில தேவர்கள் அஞ்சலிசெய்து இந்திரனைத் துதித்துவிட்டு எல்லா அண்டங்களுக்கும் ஆதாரமாகிய பிரம்மாண்டத்துக்குள் உண்டாக்கப்பெற்ற பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், தேவரிஷிகள், தேவர்கள், அசுரர்கள், யக்ஷர், கந்தர்வர், கின்னரர், கிம்புருஷர், நாகர், மனுஷ்யர், சிங்கம், புலி, கரடி, யானை, குரங்கு, மான், குயில், மயில், ஈ, பூச்சி, புழு முதலிய பல்கோடி ஜீவராசிகளையும் படைத்திருக்கும் சதுர்முகனுடைய அளவற்ற சக்தியைப் பலவாறு புகழ்ந்து கொண்டாடினர். மற்றும் சில தேவர்கள் எல்லாத் தொண்டர்களுடைய இடரை நீக்கும் கருணையுடையவராகவும், ஸம்ஹார கர்த்தாவாகவும், பரசிவஸ்வரூபத்தில் திரிமூர்த்திகளுக்கும் மேலான பதவியில் விளங்கும் கைலாசநாதரையே மிகவும் பாராட்டினார்கள். மற்றும் சில தேவர்கள் "மேகத்தை வாகனமாக அடைந்து அவற்றை தக்க சமயங்களில் ஏவி மழையைப் பொழிவிக்கும் இந்திரனாலேயே ஜீவராசிகள் ஜீவனைப் பெற்று மகிழ்கிறார்கள். மழைபெய்வதால் சிறப்பையடைந்த பூமியிலுள்ள நற்பிராமணர்களின் ஸ்வாஹாகாரங்கள் முதலியவைகளினாலேயே இந்தத் தேவலோகத்திலுள்ள இமையவரும் அளவற்ற திருப்தியடைகிறார்கள். ஆதலால் இந்திரனே உலகத்துக்குப் பேருபகாரி" என்று இந்திரனைப் பலவாறு புகழ்ந்தார்கள்.

மற்றும் சிலர் அக்கினியையும், சிலர் யமனையும், சிலர்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

நிருதியையும், சிலர் வருணனையும், சிலர் வாயுவையும், சிலர் குபேரனையும், சிலர் ஈசானனையும், சிலர் நவக்கிரகங்களையும் சிறப்பாய்ப் புகழ்ந்து அவரவர்களின் குணங்களைத் தேவசபையில் மேன்மையாக எடுத்துரைத்தார்கள். அச்சமயம் நாரதர் தேவசபைக்கு வந்து சேர்ந்தார். சகல தேவர்களும் அந்த ரிஷியைக் கொண்டாடி அது வரையில் தாங்கள் கூறிய விஷயத்தை அவரிடம் அறிவித்தார்கள். எல்லாவற்றையும் கேட்ட நாரதர் முடிவில் சிறிது புன்சிரிப்புடன் தலையை அசைத்து "ஓ! தேவ சிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் உரைத்தது எல்லாம் இச்சமயம் உண்மையே. அதில் சந்தேகமில்லை. பரம்பொருளாகிய பரமசிவனுடைய தத்துவத்தின் மேன்மையை வெளிப்படுத்தும்போது சதுர்முகன், திருமால், இந்திரன், அஷ்டதிக்பாலகர்கள், நவக்கிரகங்கள், எல்லா அசுரர்கள், எல்லாத் தேவர்கள், எல்லா வீரர்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் பரமசிவனுடைய சக்தியாகிய கடலின் அலையயில் ஒரு ஜலத்திவலைக்கு நிகராக மாட்டார்கள் என்றும் விஷயத்தை முன்யுகங்களில் அநேகர் அறிந்திருக்கிறார்கள். திக்பாலகர்களுக்கும் நவக்கிரகங்களுக்கும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும் ஈசனால் சக்தி அளிக்கப்பட்டதே தவிர வேறில்லை.

சிவபெருமானுடைய கருணை இல்லாவிடில் திக் பாலகர்களின் பலமும், நவக்கிரகங்களின் பலமும், தவத்தின் மேன்மையும், தானத்தின் சிறப்பும், அரசின் பெருமையும் , கல்வியின் திறமும், சேனையின் பெருக்கமும் பயன்பெற மாட்டா. சிவபிரானுடைய கருணை மட்டும் யாரிடம் விளங்குகிறதோ அவர் எவ்விதமான துன்பத்தினின்றும் நீங்கி சிறப்புடன் வாழ்வார். அவருக்கு வானவரும் நிகராகார்" என்று பலவாறு சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து இந்திரனிடம் விடைபெற்று மிகவேகமாகப் பாதாள உலகம் சென்றார்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

நாரதரின் பேச்சைக் கேட்ட தேவர்கள் சிலருக்குச் சிறிது சந்தேகம் உண்டாயிற்று. நவக்கிரக வீக்ஷணத்துக்கு மேன்மை அதிகமா? ஈசுவரனுடைய கடாக்ஷத்துக்கு மேன்மை அதிகமா? இவ்விஷயத்தைப் பரீக்ஷை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணி நவக்கிரகங்களில் ஒருவனாகிய சனிதேவனை அச்சபைக்குத் தேவர்கள் வருவித்தார்கள். சனி இந்திரன் முன் தோன்றினான். பிருஹஸ்பதி முதலிய தேவர்களும் இந்திரனும் தமது கருத்தை அவனிடம் வெளியிடவே அவன் தேவர்களின் கட்டளையினால் சோதிடத்தில் கொடுமையென்று கூறப்பட்ட கெட்ட ஸ்தானத்தில் ஏறி பூவுலகத்தில் திருவாரூரில் வசிக்கும் ஓர் ஏழைப் பிராமணனைத் தனது வீக்ஷணத்துக்கு இலக்காகச் செய்தான். கொடிய வீட்டையடைந்த சனி தேவர்களின் கட்டளையினால் தனக்குத் துணையாயுள்ள மற்றக் கிரகங்களின் கெட்ட நோக்கையும் பெற்று மிக்க கோபத்துடன் சதுர்வேதி என்னும் வேதியனை நோக்கப் பூமியில் அவ்வேதியனுக்குத் திடீரென்று ஆயாசமுண்டாயிற்று. அவனது பாரியையாகிய தர்மவதி என்பவளுக்கும் திடீரென்று ஜ்வரம் கண்டது. அவள் வீட்டில் ஆகாரம் செய்விக்க ஒரு விதமான பொருளும் இல்லை. அவன் பையனும் பசியால் வருந்தி அலறினான். இந்தக் கஷ்டங்களையெல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு அவ்வேதியன் தியாகராஜனின் குணங்களின் சிறப்பையும் நாமங்களையும் கீர்த்தனஞ்செய்து கொண்டே வீதியில் அழுதபடி யாசகத்துக்குப் புறப்பட்டான். தினந்தோறும் அவனுக்குப் பிச்சைத் தண்டுலமளிக்கும் மற்றொரு பிராமணரின் மகள் அன்றைய தினத்திலும் வழக்கம்போல் சதுர்வேதி வேதியருக்குத் தண்டுலமளித்துவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்புகையில் அவள் கையிலிருந்த பொன் வளையல் திடீரென்று காணப்படவில்லை.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

சற்று நேரத்தில் அதைத் தேடிவந்த சிலர் சதுர்வேதி வேதியரின் துணி முடிப்பில் அப்பொன் வளையல் முடிந்திருப்பதைக் கண்டு பலவாறு இகழ்ந்துபேசி அவரைச் சோரவேதியனென்றழைத்து அரசசபைக்குக் கூட்டி வந்தார்கள். வேதியர் திடுக்கிட்டுத் திகிலடைந்தார். குற்றமற்ற தமது காரியத்துக்கு விரோதமாக நடத்தி வரும் கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தை மனனம் பண்ணினார். அரசசபையில் தர்மதேவதைபோல் விளங்கும் மார்த்தாண்ட மஹாராஜன் அவ்வேதியருடைய முகத்தை உற்றுநோக்கி ஆலோசித்து அவர் திருடியிருக்க மாட்டாரென்று கூறி அவரை மன்னித்து வீட்டுக்கு அனுப்பி விட்டான். தியாகராஜனின் அருளால் யாதொரு தண்டனையும் அடையாமல் வீட்டுக்குத் திரும்பிய வேதியனிடம் சனி தன் கொடிய பார்வையைச் செலுத்தினான். வேதியன் வீட்டுக்கு வந்தபோது ஓர் அதிதிப் பிராமணர் அவரெதிரில் தோன்றினார். அவரை மிக்க சந்தோஷத்துடன் சதுர்வேதி வேதியர் வரவேற்றுத் தம் வீட்டில் உணவளித்தார். அவ்வேதியர் போஜனம் செய்து விடைபெற்று வீதியில் வரும்போது வாந்தி செய்தார். அப்போது அவர் வாயிலிருந்து மாமிசத்துண்டுகள் விழுந்தன. அதுகண்ட ஜனங்களெல்லாரும் "சதுர்வேதி வேதியன் இப்படிப்பட்ட உணவை அதிதிக்கு அளித்தானே" என்று அவரை இகழ்ந்தார்கள். தியாகராஜன் கருணையால் அப்போது ஓர் அசரீரி உண்டாகி "அதிதி வேதியர் வாந்தி செய்ததில் தோன்றிய மாம்சம் மாயை. சதுர்வேதி அந்தணர் தோஷமற்றவர்" என்று கூறக்கேட்டு ஜனங்கள் அவரைப் புகழ்ந்தார்கள்.

மறுபடி அவ்வேதியர்மீது சனி தன் கொடிய பார்வையைச் செலுத்தியதால் சில நாள் சென்றபிறகு சதுர்வேதியந்தணர் வீதியில் பிக்ஷாடனத்துக்குச் செல்லுகையில் ஒரு பசுங்கன்று துள்ளித்துள்ளி

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

விளையாடி வந்து அவர் பாதத்தருகில் விழுந்து மாண்டது. அது கண்ட ஜனங்கள் யாவரும் அவரை "கோவதம் செய்தவர்" என்றே எண்ணி அவரைக்காணும் பொழுதெல்லாம் கண்களை மூடிக்கொண்டு சிவநாம கீர்த்தனம் செய்யலானார்கள்.

இவ்வித அபவாதத்தையும் சதுர்வேதிவேதியர் பொறுத்துக்கொண்டு தியாகேசரிடம் பக்தியையே ஊன்று கோலாகக் கொண்டு வீடு திரும்பினார். வீட்டில் அவரது மனைவி பேச்சு மூச்சில்லாமல் செத்த பிணம்போல் விளங்கினாள். அது கண்டு துயரமுற்ற வேதியர் அவளைத் தகனம் செய்யச் சுடலைக்கு கொண்டு போகையில் அவர் கண்ணில் நீர்ததும்ப மனத்தில் தியாகேசனையே மனனம் செய்தார். தமக்கு நேரிட்ட இத்தனை துன்பங்களுக்கும் காரணம் தமது தலைவிதியே என்று எண்ணினார். ஒருவரையும் நிந்திக்கவில்லை. பலவாறு கஷ்டத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு அவர் தம் பார்யையை தகனம் செய்ய முயலுகையில் தியாகராஜனுடைய வீக்ஷணத்தினால் சனியின் தேகத்தில் கொடிய வெப்பம் உண்டாயிற்று. "தேவர்களின் ஏவுதலால் குற்றமற்ற இவ்வேதியனுக்கு இவ்வித பழியையும் ஹானியையும் துயரத்தையும் உண்டு பண்ணி விட்டேன். இந்த அபசாரத்தினாலேதான் என் சரீரம் இப்போது இவ்வாறு வேகின்றது" என்று அலறிக் கொண்டே ஒருமானிட சரீரத்துடன் சனிதேவன் திருவாரூர் வந்து தியாகேசனை நேரிற்பணிந்து போற்றித்தன் கர்வத்தை விட்டான். அப்போது ஈசனுடைய கருணையினால் சனியின் வெப்பமும் அடங்கியது. வேதியரின் மனைவி உயிர்பெற்றெழுந்தாள். தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்து "சனியின் பார்வையால் வேதியனுக்கு முடிவில் எவ்விதத் தீங்கும் நேராவண்ணம் காப்பாற்றியது பரமசிவனது கருணையொன்றே" என்ற விஷயத்தையும்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

எடுத்துக் கூறினர். ஜனங்கள் யாவரும் இவ்விஷயத்தைக் கேட்டு வியப்படைந்து சனியின் கொடுஞ்செயலைப்பற்றியும் ஈசனுடைய கருணையைப் பற்றியும் நினைந்து வேதியரை வணங்கி அவரது அருளைப் பெற்று விளங்கினார்கள்.

27. யாகசாலையில் நுழைந்த நாயை மேன்மைப்படுத்திய லீலை

தியாகராஜர் சனியின் கர்வத்தை அழித்துவிடவே ஜனங்களெல்லாரும் வியப்படைந்து ப்ருகுரிஷியின் மூலம் மற்றொரு சமயம் பரமேசுவரனுடைய கருணையின் சிறப்பை அறிந்து அதுமுதல் தியாகராஜனுக்கு "சனியின் கர்வத்தை அழித்தவர்" என்று பெயரிட்டு அவருடைய நாமங்களைக் கீர்த்தனமாக எங்கும் பரப்பி வந்தார்கள். பிருகுமகரிஷியின் கனவில் ஒருநாள் பரமேசுவரன் தோன்றி, "இங்கே நமது ஸந்நிதானத்தில் "அப்தோர்யாமம்" என்னும் யாகத்தைச் செய்வீர் என்று பணித்தார். அதனால் மனக்களிப்புற்ற மகரிஷியானவர், அத்ரி, ப்ருகுகுத்ஸர், வசிஷ்டர், தௌமியர், பாரத்வாஜர், வியாசர், சுகர், பராசரர் முதலிய அருந்தவ முனிவர்களை வருவித்து முறைப்படி அவர்களுக்கு ஆசனமளித்து வணங்கி தம் கனவில் பரம்பொருள் தோன்றி உத்தரவிட்ட செய்தியை அறிவித்து அவர்களின் அனுமதிபெற்று அவர்களுள் ஒருவரை உத்காதாவாகவும், மற்றொருவரை அத்வர்யுவாகவும் ஏற்படுத்தி வரித்துத் திருவாரூரில் விளங்கும் கமலாலயக்கரையில் அப்தோர்யாம மகாயாகத்தை மிக்க சிறப்புடன் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

யாக கல்பத்தில் உள்ளபடி எல்லா மந்திரங்களையும் தந்திரங்களையும் குறைவின்றி மகரிஷிகள் நடத்த ஆரம்பித்தார்கள் சில ரிஷிகள் பூர்வசாலையில் பிரவேசித்துக் குண்டவிதானங்களை

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

செய்து அதில் வைதாக்கினி தேவனை வளர்த்தி நெய் முதலிய சருத்திரவியங்களால் அக்கினியை வளர்த்து "நான்கு சிகரங்களை உடையவனாகவும் மூன்று கால்களை உடையவனாகவும் ஏழு கைகளை உடையவனாகவும் ஸ்வாஹாதேவியுடன் மந்திர ஸ்வரூபியாக விளங்குபவனாகவும் ஸகல தேவர்களுக்கும் ஹவிஸ்ஸை அளிப்பவனாகவும் தேவர்களின் முதல்வனாகவும் ஸகல ஜீவராசிகளின் சிதா நாடியாகவும் மூன்றாவது சுடராகவும் வைச்வாநரஸ்வரூபியாகவும் உள்ள அக்கினி தேவனே! நீயே எங்கள் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்விப்பாயாக'' என்று துதி செய்தார்கள். மற்றும் சில ரிஷிகள் யாகசாலையின் கிழக்கு மத்தியிலுள்ள மேடையில் மரீசிமகரிஷியை வீற்றிருக்கச் செய்து அவர்மீது பிரம்மதேவனை ஆவாஹனம் செய்தார்கள். மற்றும் சிலர் தென்பாகத்திலும் வடபாகத்திலும் மகா விஷ்ணுவையும் ருத்திரனையும் ஆவாஹனம் செய்து பூஜித்தார்கள். மேற்குப் பாகத்தில் வருணனை ஆவாஹனம் செய்து ததீசி, புலஸ்தியர் முதலிய ரிஷிகளையும் வீற்றிருக்கச் செய்தனர். பிறகு பிருகு மகரிஷியானவர் அம்மகிரிஷி மண்டலத்தை நமஸ்கரித்து அவர்களின் சம்மதத்தைப் பெற்று அந்த அப்தோர்யாமயாகத்தில் தீக்ஷிதராக வீற்றிருந்தார். மற்றும் சில ரிஷிகளும் சுரோத்தியர்களும், பிரம்மநிஷ்டர்களும் வேதியரும் கனை கடல்போல் யாகசாலையின் வடக்கில் வேதங்களைப்படனம் செய்தனர். அந்த யாகத்தின் சிறப்பைக் கண்டு மேன்மை அடையக் கருதிவந்த மானவர் பலரும் நிறைந்திருக்கும் யாக சாலையின் நான்கு வாசற்படிகளிலும் நூற்றுக்கணக்கான வேதியர்கள் காவல்புரிவதுபோற் கூடியிருந்தனர்.

வேதபாடம், மந்திர உச்சாரணம், உத்காத்ருகானம் முதலியவற்றின்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

ஸ்வர இனிமையைக் கேட்டுப் பக்தர்கள் யாவரும் களித்திருந்தனர். ஆகாயமார்க்கமாக அப்போது செல்லும் திரிசிரஸ் என்னும் ஓர் அசுரன் கமலாலயத்தின் கரையில் இவ்வாறு சிறப்புடன் நடக்கும் யாகத்தைக்கண்டு பொறாமையுற்று அதை எவ்வாறேனும் கெடுக்க எண்ணினான். தன் மாயையினால் ஒரு நாய் உருவம் எடுத்துக் கொண்டு க்ஷண காலம் வரையில் ஒவ்வொருவருடைய கண்களையும் மறைத்து ஒருவருக்கும் தெரியாமல் யாகசாலையின் நடுவே சென்றான். ஐந்தாறு க்ஷணகாலம் வரையில் ஒன்றும் தோன்றாமல் மயங்கியவர்கள் போல் இருந்த எல்லா ரிஷிகளும், எல்லா அந்தணர்களும் உட்கார்ந்திருக்கையில் யாக சாலையின் நடுவே திடீரென்று தோன்றிய ஒரு நாயைக் கண்டார்கள். உடனே அவர்கள் ஹா ஹா என்று கூக்குரலிட்டு "இந்த யாகத்தை அழிக்கவந்த மாயாவிகளோ, அசுரரோ, இராக்கதரோ இந்நாயை இங்கு ஏவிவிட்டார்களே. இந்நாயின் பார்வை விழுந்த மாத்திரத்தில் ஹோமத்திரவியங்கள் எல்லாம் அசுத்தத்தை அடைந்து விடுமே. யாகமும் அசுத்தியுற்று அழியுமே! என் செய்வோம்! ஈசா, தியாகேசா" என்று அலறினார்கள். அத்தருணத்தில் தயாநிதியாகிய பார்வதிநாதர் அரைவிநாடிக்குள் அந்நாயை ஒரு சிறிய மான்குட்டியாகச் செய்துவிட்டார். அப்போதே ஓர் அசரீரி வாக்கும் உண்டாயிற்று. "கேளீர் மகரிஷிகளே, முன்பு துவாபரயுகத்தில் இந்த ப்ருகுமகரிஷியின் புத்திரருள் ஒருவனாகிய கதிபானு என்பவன் இளமையில் அறியாத்தனத்தால் காட்டில் ஒரு சிறுவனுடன் விளையாடிக்கொண்டு சஞ்சரிக்கையில் எதிரில் தோன்றிய ஓர் அசுரனுடைய உபதேசத்துக்கு உட்பட்டு அது முதல் அசுரர்களுடன் சேர்ந்து ஆயிரம் யானை பலத்தை அடைந்து அவர்களுடனே வாசம் செய்து தன் ஜாதி தர்மத்தையும் குலச்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

சிறப்பையும் மறந்து விட்டான். ஒரு நாள் ஒரு புண்ணிய காலத்தில் அவன் பல அசுரர்களுடன் கங்கைக் கரைக்கு வருகையில் அங்கேயிருந்த சமீக முனிவர் அவனை உற்றுப் பார்த்துத் தம் ஞான திருஷ்டியால் அவன் வரலாற்றையறிந்து க்ஷணகாலம் அசுரர்களை விட்டுப் பிரித்து "நீ யார்" என்று கேட்டார். அவருடைய பார்வையைப் பெற்றதுமே அவன் நற்புத்தியையடைந்து "ஸ்வாமி, நான் பிரம்ம குலத்தில் உதித்து இளமையில் அசுரர் கூட்டத்தில் வந்து இவ்விதம் கெட்டு விட்டேனே! எனக்கு எப்போது நற்கதி ஏற்படும்'' என்று கேட்டான். உடனே சமீக முனிவர் அவன்மீது கருணைகொண்டு பிருகு மகரிஷியின் புத்திரனாகிய ஓ கதிபானுவே! நீ இன்னும் பல்லாயிர வருஷகாலம் வரையில் அசுரப் பெயராகிய திரிசிரஸ் என்னும் பெயரையும் அசுர மாயையையும் பெற்று அதற்குரிய சேஷ்டைகளையும் நடத்தி வருவாய். உனது பிதாவாகிய பிருகு மகரிஷி யாகதீக்ஷிதராய் வேதிகையின் மீது வீற்றிருக்கையில் நீ ஓர் அற்ப ஜந்துவாய் எப்போது அவரைப் பார்ப்பாயோ, அப்போதே பரமேசன் கருணையினால் உனது ஜன்மம் மாறி வேறு சிறந்த உருவத்தை அடைந்து யாககாரியத்துக்கு உரிய யோக்கியதையையும் பெற்று விளங்குவாய். பிறகு உனது நிஜஸ்வரூபம் உண்டாகக்கடவது என்று அருளினார்'' என்று உரைத்தது. அதைக்கேட்ட எல்லா மகரிஷிகளும் வேதியரும் ஆச்சரியமடைந்து தியாகபதியைத் துதித்து அந்த மானைப் பிடித்து யாக தீக்ஷிதராகிய பிருகுவின் அருகில் நிறுத்தினார்கள். அத்தருணம் மானின் வீக்ஷணம் யாக காரியத்துக்கு வேண்டியிருந்ததால், அம்மானைக் குண்டத்தின் அருகே சிறிது நேரம் நிறுத்தி மந்திரத்தை ஜபித்தனர். உடனே அம்மானுருவம் மாறி ஆதி காலத்தில் இருந்த ரிஷி புத்திர சரீரமும் அழகும் புத்தியும் வைதிக

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam, Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

விசுவாசமும் தந்தையினிடம் பக்தியும் உண்டாயின. அப்போதே கதிபானு தந்தையை நமஸ்கரித்து மற்றத் தபோதனர்களின் ஆசியைப் பெற்று விளங்கினான். இவ்வாறு யாகத்தை இடையூறின்றி நடப்பித்த எல்லா ரிஷிகளும் பிருகுவை முன்னிட்டுத் தியாகேசரைப் பணிந்து புகழ்ந்து அவப்ருத நீராடி நிகரற்ற பலனையடைந்து தமது இருப்பிடம் சென்றனர்.

28. அசுரன் கண்ணைப் பிடுங்கி உலகைக் காத்த லீலை

தியாகேசனருளால் நூறு வருஷ காலம் வரையில் உலகில் அசுர அரக்கர் பயமில்லாமல் ஜனங்கள் மிகவும் சுகமாக வாழ்ந்து வந்தனர். பிறகு ஒரு சமயம் மகதநாட்டை ஆண்டு வந்த வஸுஸர்ம மஹாராஜன் தன் குல மந்திரிகளுடன் யோசனை செய்து வங்கதேசத்துக் கதிபதியாக விளங்கிய பிருஹத்பாதாசுரனுடைய சபைக்குத் தன் தூதனை அனுப்பி பலவாறு நல்லுரைகளைத் தெரிவித்த போதிலும் அவ்வசுரன் அந்த நல்லூரையை ஒரு சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் தன் அசுரத் தன்மையையே பலவாறு காட்டி வந்தான். மிக்க கொழுப்பை அடைந்த அவன் யோகம், யாகம், வேதபடனம், பரமேச குண கீர்த்தனம் முதலிய நற்காரியங்களைச் செய்பவர்களுக்கு இடையூறுகளை விளைவித்து வந்தான். சில சமயங்களில் அவன் தன் பரிஜனங்களையும் சேனைத் தலைவரான அசுரர்களையும் ஏவி உலகத்துக்குத் தீங்கை உண்டாக்கினான். மனுமுறையில் கண்ட அரச நீதிகளை எல்லாம் இகழ்ந்து தன் மனப்போக்கின்படியே ஜனங்களைப் பீடித்தான். அவனுடன் எதிர்நின்று போர் செய்யவல்ல பூபாலர் ஒருவரும் இன்மையால் அருந்தவர்களும் அவன் பலத்தைக் கண்டு பயந்தனர். வேதியர் முதலிய சாதுக்கள் அவனையழிக்கும் உபாயத்தைத் தேடினர். அவ்வசுரன் ஒவ்வொரு சமயம் ஒவ்வொரு தேசத்தரசன் மீது தானே போர்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitized by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

புரிந்து அநீதியாக அவர்களை ஜயித்து அவர்கள் பூமியைக் கவர்ந்து ஜனங்களுக்குப் பலவழிகளில் தீங்கை விளைவித்து வந்தான்.

ப்ருஹத்பாதாசுரனுடைய பெயரைக் கேட்கும்போதே எல்லோரும் திகிலடைவார்கள். சூரபத்மனைப் போலவும், ஹிரண்யகசிபுவைப் போலவும் அவன் பலத்தினால் வளர்ந்து கர்வமடைந்து கெட்ட வழியில் திரிந்த போதிலும் யாகஞ்செய்பவர்களின் கருத்தை முற்றிலும் நிறைவேற்றும் ஒரு நற்குணத்தையுடையவன். தானத்தின் சிறப்பை நன்றாக அறிந்தவன்.

தன்னிடம் யாசகத்துக்கு வருவோர் நற்குணத்தினராயினும், கெட்ட குணத்தினராயினும், கெட்ட வழியில் செலவிடுபவராயினும், ஈன குலத்தினராயினும், கெட்ட எண்ணத்தோடு வருபவராயினும், அகாரணமாய் வருபவராயினும் அகாலத்தில் வந்தாலும் எல்லையை மீறி வந்தாலும் அவன் யோசியாமல் யாசகர்களுடைய வரவை ஏவலாளர்கள் மூலம் கேட்டவுடனே வெளியே வந்து அவர்களுடைய முகக்கமலத்தைப் பார்த்து வருத்தமடைந்து கைகூப்பி வணங்கி அவர்கள் வேண்டிய பொருளை அப்போதே அளித்து அவர்கள் கையில் தன் பொருள் சென்றதே என்று மிக்க மனக்களிப்பை அடைவான். நிகரற்ற இவ்விதமான தர்மசிந்தை ஒன்று மட்டும் அவனிடம் குடிகொண்டிருந்தமையால் அவன் செய்யும் தீமைகளை உலகோர் பொறுத்து வந்தனர்.

இவ்வித மேன்மையான தர்மசிந்தை அடைந்திருந்தும் ப்ருஹத்பாதாசுரன் தான் பிறந்த அசுரஜாதியின் அம்சத்தால் தானம் செய்யும் சமயத்தை ஒரு நியமமாக வைத்துக் கொள்ளவில்லை.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

சிலதினங்கள் காலையிலும், சில நாள் மாலையிலும், சில நாள் அஸ்தமன சமயத்திலும் தானம் செய்வான். சில சமயம் நாலைந்து தினங்கள் மலைக்குகைகளில் இருப்பான். ஒரு மாதம் வரையில் ஆகாயத்திலேயே சஞ்சரிப்பான். சில சமயம் தடாகத்துக்குள் மூழ்கியிருந்தே காலங்கழிப்பான். சில சமயம் எழைகளுடனும் தவத்தோருடனும் வலுவில் சண்டை செய்வான். வங்க தேசத்தில் அவன் தங்கியிருக்கும் சமயத்தைத் தேடிப் பார்த்து அவனிடம் செல்வது மிகவும் கஷ்டமாயிருந்தபடியால் அநேக யாசகர்கள் அலைந்து திரிந்து எதிர்பார்த்தும் அவன் வராமற்போகவே மனமுறிந்து வேறொரு தேசம் போய் விடுவார். வெகுநாள் காத்திருந்து அவனைக் காணும் யாசகர்கள் அவன் கொடுக்கும் பொருளைத் தூக்கிச் செல்ல முடியாமல் தாம் விரும்பியதைக் காட்டிலும் பல மடங்கு அதிகமாய்க் கிடைத்தபடியாலும் சில யாசகருக்கு தாமே கொடுத்து அவனைப் புகழ்ந்து வந்தார்கள். அவ்வசுரனிடம் இவ்வாறு பல கெட்ட குணங்களுடன் தானம் செய்தல் என்னும் ஒரு நற்குணமும் குடி கொண்டிருந்ததால் அவன் செய்த தீமைகளை வெகுநாள்வரை ஜனங்கள் பொறுத்திருந்தார்கள்.

பரதாரஹரணம், பிராமண ஹநநனம் (நிந்தை) கோவதை முதலிய பல கொடுஞ்செயல்களை அவன் புரிய ஆரம்பித்தபோது வேதியரும் தவசிகளும், மன்னரும் கண்ணீர் விட்டுக் கதறினார்கள். ஒரு நாள் அந்நாட்டு ஜனங்கள் அவ்வசுரனுடைய பரிஜனங்கள் செய்யும் கொடிய செயல்களைப் பொறாமல் வங்கதேசத்தைவிட்டு மகத நாட்டு வஸீசா மகாராஜனிடம் வந்து அவனை வணங்கி அவனிடம் சரண்புகுந்தார்கள். அவ்வரசன் அவர்களுக்கு அபயம் அளித்து அது முதல் தன் நாட்டிலேயே அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்து காத்து வந்தான். அதனால் அவனுக்கு

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

மிக்க மகிழ்ச்சி உண்டானாலும் எந்த சமயம் அவ்வசுரன் தன் நாட்டுக்கு வந்து ஜனங்களை துன்புறுத்துவானோ என்ற கவலையும் கொண்டான். அச்சமயம் அவனுடைய சபைக்கு நாரத முனிவர் வந்து தோன்றினார். மகாராஜன் எதிர்கொண்டு அவர் பாதத்தை வணங்கிப் பூஜித்துத் தன் ஜனங்களுக்கு அவ்வசுரனால் நேரிட்டிருக்கும் பயத்தையும் அவனுடைய நன்மை தீமைகளையும் எடுத்துரைத்தான். நாரதர் கேட்டு "மகாராஜனே, நீ பயப்பட வேண்டாம். தெற்கேயுள்ள சோழ நாட்டரசனை அடைந்து நீ அவன் மூலம் தியாகராஜ மூர்த்தியைச் சரணடைந்தால் அவ்வீசனே அவ்வசுரனை அழித்து ஜனங்களைக் காப்பாற்றுவார்'' என்று சொல்லிவிட்டு வானுலகை நோக்கிச் சென்றார்.

பின்பு வஸுசர்மன் சில சேனை வீரர்களுடன் தென்திசையை நோக்கிச் சென்று திருவாரூரில் செங்கோல் செலுத்தி வரும் புஷ்யபாஸ்கர மகாராஜனை அடைந்து அவனுடன் கமலாலயத்தில் நீராடித் தேவாலயத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ தியாகர் பிரம்ம மூர்த்தியைச் சரணடைந்து பலவாறு துதித்துப் போற்றினான். மூன்று பட்சம் வரையில் தினந்தோறும் காலையில் நீராடித் தியாகேசர் சந்நிதானத்தில் நின்று மகத தேசத்து மன்னனும் சோழ அரசனும் ஜனங்களின் க்ஷேமத்துக்காக அந்த பிரகத் பாதாசுரனை அழிக்க வேண்டுமென்று பரமேசுவரனைக் குறித்துத் துதிசெய்து போற்றி நிற்கையில் ஒரு நாள் தயாநிதியான தியாகராஜ மூர்த்தி ஓர் அசரீரி வாக்கு மூலம் "ஓ ராஜ குஞ்சரங்களே! தர்மவழியில் நிலைபெற்று நம்மைத் தஞ்சமென்றடைந்த உங்களையும் இவ்வுலக ஜனங்களையும் துன்புறுத்தி வரும் அவ்வசுரனை இன்னும் சில தினங்களில் மாய்த்துவிடுவோம்'' என்று உரைத்தார். பூபாலர்கள் இருவரும் உடனே பரமேசுவரனைப் பணிந்து திரும்பி மனக்களிப்புடன்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

திருவாரூரில் இரண்டு மேகங்கள் போல் வாழ்ந்து வந்தனர். ஒரு நாள் ப்ரஹுத்பாதாசுரன் தன் துணைவராகிய பதினொரு மாயாவிகளுடன் தென் திசையை நோக்கி ஆகாய மார்க்கமாக வருகையில் தியாகராஜ மூர்த்தி ஒரு வேதியன் உருவமெடுத்து அங்கேயுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்தின் கரையில் ஒரு பெரிய ஹோமகுண்டத்தில் அக்கினியை வளர்த்து ஆஹுதி செய்து கொண்டிருந்தார். அந்த அக்கினி ஜ்வாலைக்கு நேராக வானத்தில் சென்ற அசுரன் கீழ்நோக்கி ஆஹுதி செய்யும் முனிவரெதிரில் வந்து நின்றான். அப்போது வேதியனுருவமாக விளங்கும் பரமேசுவரன் மிக்க வேகாய் எழுந்து விநயத்துடன் ஓ அசுர மகாராஜனே! எனது பாக்கியத்தினால் நீ இங்கு தோன்றினாய். என் வயது முடிவில் இந்த யாகத்தை நான் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டேன். இந்த யாகத்துக்கு வேண்டிய ஹோமத்திரவியம் இருபத்துநான்கு குறையாக உள்ளன. அவற்றை நீயே அளிக்க வேண்டும். உன்னை நான் யாசகனாகப் பற்றினேன்'' என்றார்.

தானம் செய்வதில் மிக்க விருப்பமும் பலமும் நிறைந்த அவ்வசுரன் "ஓ வேதியரே, நீர் விரும்பியதை அளிக்கிறேன், என்ன வேண்டும்'' என்று கேட்கவே, பரமேசுவரனாகிய வேதியர், "உன்னுடையனவும் உன் துணைவர் இப்பதினொருவருடையனவுமான 24 கண்களை ஆகுதி செய்ய வேண்டும்'' என்றார். கேட்ட அசுரன் முகமலர்ச்சியுடன் "வேதியரே இதோ என் இரண்டு கண்களும், இவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளும் மற்றவர் கண்களையும் நீரே பிடுங்கிக் கொள்ளும்'' என்று கூறிக்கொண்டே தன் இரு கண்களையும் பயப்படாமல் மிக்கக் களிப்புடன் பிடுங்கி அவர் கையில் அளித்தனன். அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்ட பரமேசுவரர் மற்றவர் கண்களையும் பிடுங்கினார். அப்போது

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அசுரராஜன் "ஓ வேதியரே, நீர் யார்? என்ன பலனை உத்தேசித்து எம் கண்களை இரந்தீர்? கருணையோடு சொல்லும்'' என்று கேட்கவே பரமேசுவரன் அவனது தானச்சிறப்பைப் பற்றிக் களித்து அவனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தமது ஸதாசிவ ஸ்வரூபத்தை க்ஷணகாலம் காட்டி அப்பன்னிருவருக்கும் சுவர்க்கலோகத்தை அளித்தார். இவ்வதிசயங்களைக் கண்ட வானவர் மலர் மழை பொழியவும் மானவர் ஈசனைத் துதிக்கவும் உலகம் களிக்கவும் தியாகராஜர் மறைந்தருளினார்.

29. சுக்கிரனைத் தண்டித்துத் தொண்டனைக் காத்த லீலை

தியாகராஜப் பரம்பொருளின் திவ்விய லீலைகளினால் உலகத்தில் துன்பங்கள் தொலைந்து பக்தியும் செல்வமும் இன்பமும், வளர்ந்து ஜனங்களெல்லோரும் மிகவும் சுகமாக வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

அப்போது தேவலோகத்தில் சுதர்மையில் வீற்றிருந்து அரசுபுரியும் இந்திரன் சுவர்க்கத்தை நெடுநாளாக நாசம் செய்து வரும் ஜம்பாசுரன் மீது நிகரற்ற தேவசேனையை ஏவி தானும் ஐராவதத்துடன் போர்க்களத்தை அடைந்து தன் கையில் விளங்கும் வச்சராயுதத்தினால் அவ்வசுரனை வதைத்து வானுலகுக்குத் திரும்பினான். நெடுநாள் இரவும் பகலும் அவ்வசுரனுடன் போர் புரிந்த சிரமத்தினால் தேவேந்திரனுடைய சரீரத்தில் நடுக்கமும் தலைச்சுற்றும் உண்டாயின. அவன் முன்பு100 அசுவமேதயாகம் நிறைவேறும் வரையில் அநேக வருஷங்கள் உணவின்றிருந்தபோதும், விருத்திரன் பாகன் முதலிய கொடிய அசுரப் படைவீரர்களுடன் போர் புரிந்த போதும் உண்டாகாத ஒரு பெருநடுக்கம் அவன் சரீரத்தில் இப்பால் உண்டாகவே அசுவினி தேவர்களாகிய தேவ வைத்தியர்கள் பலவாறு மணிமந்திர ஔஷதப் பிரயோகங்களினாலும் அந்நடுக்கத்தைப் போக்க முடியாமல் வருந்தினார்கள். இந்திரனுடைய

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

கண்கள் அடிக்கடி சுழன்று தலை சுற்றி உடல் வெதிர் வெதிர்த்து நடுங்கும்போது இந்திரன் எவ்வாறு சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து பரிபாலனம் செய்வான்? அவ்விந்திரனுடைய சரீரத்துக்கு ஆரோக்கியம் உண்டாகும் வரையில் அவனது பதவியில் வேறு யாரையாவது ஸ்தாபித்து வானுலகத்தை நடத்தலாமென்று பிருகஸ்பதி முதலியவர்கள் ஆலோசனை செய்து பூவுலகில் நிறைசெல்வத் திருவாரூரில் விளங்கும் பாஸ்கர சோழ மன்னனை விமானத்தில் ஏற்றி அழைத்து வந்து தேவலோகத்தின் தேவசபையில் கற்பக தருவின் நிழலில் விளங்கும் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தித் தேவகங்கா ஜலத்தினால் அபிஷேகம் செய்வித்து மிக்க சிறப்புடன் வீற்றிருக்கச் செய்தார்கள்.

அந்தச் சோழ மஹாராஜன் பூவுலகில் அநேக அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தவன். வேதங்களின் தத்துவங்களை நன்கு அறிந்தவன். தேவர்களிடம் மிக்க அன்பு பூண்டவன். பரமசிவத்தின் தத்துவத்தை நன்றாக அறிந்து முக்காலத்திலும் தியாகராஜனுடைய பாதபங்கயங்களைப் போற்றி வணங்கும் நல்லெண்ணம் உடையவன். சத்தியவாதி, நியாயங்களையே கண்களாகக் கொண்டவன். சோம்பலற்றவன், போர்க்களத்தில் அளவற்ற சக்தியினால் பகைவரை வென்று நீதியை நிறுத்தும் தன்மையுடையவன்.

இவ்வளவு நற்குணங்களுக்கும் இருப்பிடமான பாஸ்கர சோழ மஹாராஜன் தியாகேசனருளால் தேவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி வானுலகை நாடி மனுஷ்ய சரீரத்துடன் தேவ சபையில் வீற்றிருந்த பிருஹஸ்பதி முதலிய சகலதேவர்களையும் விநயமாக வணங்கித் துதித்து அவர்களின் அனுமதி பெற்று ஆசனத்தில் அமர்ந்து தேவலோக நியாய விஷயங்களை நிலைபெறச் செய்து வந்தான்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அம்மானுஷ மஹாராஜன் அரசுபுரியும் மேன்மையையும் அவனுடைய பக்தி முதலிய நற்குணங்களையும் கண்டு வியப்புற்ற தேவர்கள் அவனுக்குப் பலவாறு ஆசி கூறினர். அசுரர்களின் எவ்வித மாயையையும், அரக்கர்களின் சூழ்ச்சியும் வானுலகில் தோற்றாவண்ணம் மிகவும் சிறப்பாகச் சுவர்க்கத்தில் பாஸ்கர சோழ மஹாராஜன் செங்கோல் செலுத்தி வந்தான். ஒரு நாள் பிருஹஸ்பதி முதலிய தேவ ச்ரேஷ்டர்களைப் பார்த்து வணங்கிப் பூவுலகில் திருவாரூரில் விளங்கும் கைலாஸபதியாகிய தியாகராஜாவின் அற்புத லீலைகளையும் அவரே தொண்டர்களின் எல்லா நோய்களையும் ஒழிக்க வல்லவரென்னும்செய்தியையும் நன்றாக எடுத்துக் கூறி நாள்தோறும் காலையில் கமலாலயத்தில் நீராடித் தியாகராஜாவின் சந்நிதானத்தைப் பிரதக்ஷணம் செய்யம் வண்ணம் சில தேவர்களுடன் தேவேந்திரனைத் திருவாரூருக்கு அனுப்பினான்.

பூவுலகிலுள்ள ஒரு மானிட மன்னன் சுவர்க்கத்துக்கு வந்து மிக்க மேன்மையுடன் செங்கோல் செலுத்தி வருவதுடன் தேவேந்திரனுடைய நோயை நீக்குவதற்கு ஓர் உபாயம் சொல்லி அவனைப் பூவுலகுக்கு அனுப்பி விட்டதைச் சில அசுரர் மூலம் கேட்டறிந்த சுக்கிராசாரியார் கடுங்கோபத்தை அடைந்தார். எவ்வாறேனும் அம்மானிட மன்னனைப் பூவுலகில் தள்ளிவிட வேண்டுமென்று சுக்கிரன் எண்ணி ஒரு நாள் பாஸ்கர மன்னனைக் கண்டு "ஓ மன்னர் மன்னனே! புரந்தரன் பதவியை அடைந்து விளங்கும் நீ பிருஹஸ்பதியையும் அற்பசுரர்களையும் வணங்குவது நியாயமா?" என்று கலகஞ் செய்தார். அவ்வுரையை அவன் அங்கீகரித்துக் கொள்ளவில்லை. மற்றொரு சமயம் சுக்கிரன் மன்னவனைக் கண்டு சித்திரலேகையை மணந்து கொள்ளும்படி உரைத்தார். அதற்கும் மன்னன் இணங்கவில்லை.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

ஜிதேந்திரியனாகவும் நியாயக் கண்ணுடனும் விளங்கும் அம்மன்னவன் மீது ஏதேனும் ஒரு மாயையைச் செலுத்தி ஏமாற்றி அவனை ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து நரகத்துக்காவது பூமிக்காவது, பாதாளத்துக்காவது தள்ளிவிட வேண்டுமென்று சில அசுரர்களின் பேச்சைக் கேட்டு அசுரகுருவாகிய சுக்கிராச்சாரியார் ஒரு நாள் சோழமஹாராஜனைக் கண்டு பேசும்போது சுக்கிரனுடைய அசுரக் கருத்தையறிந்து அக்கினித்தேவன் மன்னவனருகே ஓடி வந்தான். அவன் தம் கருத்தை மன்னவனிடம் வெளியிடுவானோ என்று சுக்கரன் பயந்து திடீரென்று பேச்சை நிறுத்தி விட்டு ஒரு மாயாமந்திரத்தை உரைத்தார். அம்மாயா மந்திரம் மன்னவன் செவியில் நுழைவதற்குள் அக்கினிதேவன் அருகே வந்து கையை நீட்டி அதட்டி ஒரு வித அடையாளஞ் செய்தான். இவ்விரண்டு விதமான சூழ்ச்சிகளையும் ஒரே காலத்திற் கவனித்துக் கொண்ட அம்மன்னவன் ஒன்றுந் தோன்றாமல் கண்மயக்கமுற்று, தியாகேசனே சரணமென்று அலறி வீழ்ந்தான். தொண்டரைக் காக்கும்பரம் பொருளாகிய தியாகேசர், தம் பெயரை மன்னன் உரைத்த பொழுதே ஒரு சங்கற்பம் செய்து விட்டார்.அதனால் அசுரர்களும் சுக்கிரனும் மூர்ச்சையடைந்து வீழ்ந்தார்கள். அப்போதே நித்திரையிலிருந்து எழுந்தவன்போல பாஸ்கர மஹாராஜன் கண்களைத் திறந்து அருகில் இருக்கும் அக்கினியைப் பணிந்தனன். அப்போது நேரிட்ட சம்பவங்களை எல்லாம் அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டு தியாகராஜாவினிடமுள்ள பக்தியின் மேன்மையைப் பற்றிச்சிலாகித்துக் கொண்டே தேவ சபைக்குச் சென்றனர். கமலாலயத்தில் நீராடி ஈசனைப் பணிந்ததால் நடுக்கம் தீர்ந்து நன்மையடைந்த ஸஹஸ்ராக்ஷனாகிய தேவேந்திரன் அப்போது

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

தேவசபையில் விளங்குவதைச் சோழ மன்னன் கண்டு வணங்கி அவனாலும் தேவர்களாலும் ஆசி கூறப்பெற்று விமானமூர்ந்து மறுபடி திருவாரூரையடைந்து பூபாலர் தொழ மிக்க சிறப்புடன் செங்கோல் செலுத்திக் கொண்டு நன்கு வாழ்ந்து வந்தான்.

பாஸ்கர ராஜன் தம் மாயையினால் வீழும்போது தியாகராஜாவென்று உரைத்ததைச் செவியுற்ற சுக்கிரனும் ஈசனைத் துதித்து அவரது கருணையினாலே மூர்ச்சை தெளிந்து அசுர குருவின் பதத்தில் விளங்கினார்.

இவ்வரலாறுகளை எல்லாம் அரசன் மூலம் அறிந்த அமைச்சர் முதலியவர்கள் பரமானந்தமடைந்து ஈசனைத் துதித்தனர்.

30. காமதேனுவின் சாபமொழித்த லீலை

பூவுலகில் வீற்றிருந்தே ஸ்ரீ தியாகேசர் தமது கருணைப் பெருக்கினாலே சுவர்க்கலோகத்தையும் மத்திய லோகமாகிய பூவுலகத்தையும், நாகலோகமாகிய பாதாள லோகத்தையும் காப்பாற்றி வருகிறார் என்றும் சத்தியவாதிகளையும் சிறந்த பக்தர்களையும் காப்பாற்றி வருகிறாரென்றும் பரமேசுவரனுடைய திவ்விய குணங்களைக் கானம்செய்து மூவுலகிலும் எல்லா ஜனங்களும் மேன்மையுடன் வாழ்ந்து வருகையில் பாற்கடலில் உதித்த காமதேனு ஒரு நாள் கங்கைக் கரையிலுள்ள வசிஷ்டருடைய ஆச்சிரமத்திலிருந்து கிளம்பி இஷ்டம்போல் அங்கங்கே இளம்புற்களும், குளிர்ந்த நிழலுமுள்ள ஸ்தலங்களில் நிலைபெற்று அநேக நதிகளையும், வனங்களையும், தேசங்களையும் கடந்து தென்றிசையை நோக்கிச் சென்றது. அங்கே ஒரு காட்டின் நடுவே சிறிய தபோவனம் ஒன்றுண்டு. தவம் செய்தற்கேற்ற

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அவ்விடத்தில் பிருகு முனிவர் நெடுநாள் யோகம் செய்து முடித்துத் திரும்புகையில் மங்களகரமாக எதிரில் வரும் காமதேனுவைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

தமது யோகம் குறைவின்றி முடிந்து தாம் பர்ண சாலைக்குத் திரும்புகையில் மஹா புண்ணியவதியாகிய காமதேனுவின் தரிசனம் கிடைத்ததே என்று பிருகு முனிவர் மிக மகிழ்ந்தார். அருகே ஒரு வில்வமரத்தடியில் விளங்கும் லிங்க ஸ்வரூபிக்குப் பாலாபிஷேகம் செய்ய நினைந்து ப்ரபோத ஸ்துதி முதலியவற்றைச் சொல்லிக் கைலாஸ லிங்கத்தின் அருகே நின்று கொண்டு "காமதேனுவே! இவ்வீசனுடைய அபிஷேகத்துக்குத் தக்கவாறு நீ பாலைப் பொழிவாயாக" என்று நாலைந்து தடவை மனத்தில் ஸ்மரித்தபோதிலும் காமதேனு பாலை அளிக்கவில்லை. திரும்பிப் பார்க்கவுமில்லை. வாலை வீசிக் கொண்டே தன் மனம்போல் தென்திசையையே நோக்கிச் சென்றது. கைலாஸ லிங்கத்தின் அபிஷேகத்துக்குக்காக அந்த பிருகு ரிஷி காமதேனுவை மனத்தில் நினைத்தும் கூப்பிட்டும் துதித்தும் அது பாலையளிக்காததால் முனிவர் கோபமுற்று அப்பசுவை நோக்கி "ஏ, சுரபியே! லிங்கத்தின் அபிஷேகத்துக்கு நீ பாலை அளிக்காமலும் எனது வேண்டுகோளை அங்கீகரியாமலும் சென்றபடியால் இந்த நிமிஷம் முதல் நீ பூலோகப் பசுவைப் போல் ஆவாய்" என்று சாபம் இட்டார்.

அப்போதே காமதேனுவுக்குத் தெய்வ தன்மையும் தானச் சிறப்பும் குலைந்து சாதாரணமான பசுவைப்போல் அக்காட்டில் மேயும் ஆநிரையுடன் சேர்ந்து விட்டது. அப்பசுக்கூட்டத்தை மேய்க்கும் ஸ்ரீமுகன் என்னும் இடையன் புதிதாகப் பசுக்கூட்டத்தில் கலந்திருக்கும் அக் காமதேனுவின் வடிவைக் கண்டு வியப்புற்று, "இது தெய்வப்பசுவோ!

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

தவத்தின் பயனாய் பெற்ற தேனுவோ! உலகமாதாவோ!'' என்று மிக்க கௌரவத்துடன் அன்றுமுதல் தானே அப்பசுவை மேய்த்து நீர்காட்டி நிழலில் உறங்கச் செய்து போஷித்து வந்தான்.

ஆறுமாத காலமாகியும் தன் பசுவாகிய காமதேனு தன் ஆச்சிரமத்துக்குத் திரும்பி வராமையால் வசிஷ்டர் மனக்கலக்கத்தை அடைந்தார். தம் யாககாரியங்களுக்கு அளவற்ற திரவியங்களை அளிக்கும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த காமதேனு எவ்வுலகத்தில் எங்கே நிலைபெற்றுள்ளது என்று தமது தியானக் கண்ணால், தமது காமதேனுவுக்கு நேரிட்ட சாபத்தையும் ஓர் இடையனிடம் அது சுகமாக வாழ்வதையும் அறிந்து துக்கத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் அடைந்து சில சிஷ்யர்களுடன் அவ்விடையனிடம் சென்று, "ஓ! கோபாலா! சிலதினங்களுக்கு முன் ஒரு சிறந்த பசு உன் பசுக்கூட்டத்தில் சேர்ந்ததல்லவா! என் பசுவே அது, அதை நீ என்னிடம் ஓட்டி விட வேண்டும். இது வரையில் நீ அதை நன்றாகக் காப்பாற்றி வந்ததற்கு என்ன கூலி கேட்டாலும் தருகிறேன்'' என்றார். சிறந்த ஒளியோடு விளங்கும் அவர் சொன்னதைக் கேட்ட கோபாலன் "ஓ மஹரிஷியே! நீர் ஒரு சிறந்த ரிஷி போல விளங்குகிறீர். அதை உம்மிடமே ஒப்பித்து விட்டேன். நீர் பெற்றுக் கொண்டு செல்வீர். கூலியொன்றும் வேண்டாம். எனக்கு நற்புத்தியும் நற்கதியும் அளிப்பீர்'' என்று சொல்லி அவர் பாதத்திற் பணிந்து நின்றான். அப்போது வசிஷ்டர் "ஓ கோபாலனே, சகல விருப்பங்களையும் அளிக்கவல்ல இக்காமதேனு சிலதினங்களுக்கு முன் கலிங்க தேசத்தின் மேற்குப் பக்கத்தில் மிலேச்சர், கிராதர், புளிந்தர் வசிக்கும் பூமியைத் தன் குளம்பினால் தொட்டபடியால் மதியிழந்து விட்டது. சற்று நேரம் மதியிழந்து செல்லுகையில் பிருகு மகரிஷியின்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

வார்த்தையை அறிந்து கொள்ள முடியாமல் பூலோகப் பசுவைப்போல் சக்தி குன்றியிருக்கிறது. எனது யாகத்துக்குரிய இப்பசுவை நீ எனக்கு அளிப்பாயாயின் நான் தென்திசையில் விளங்கும் திருவாரூரை அடைந்து தியாகேசரின் கடாக்ஷத்தால் இப்பசுவின் சாபத்தை ஒழிக்கப் போகிறேன். நீயும் இப்பசுவை ஓட்டிக் கொண்டு வருவாயானால் உனக்கும் நற்கதி கிடைக்கும்'' என்றார். முனிவர் சொல்லைக் கேட்ட ஸ்ரீமுகன் கமலாலயத்தில் நீராட விரும்பி அப்பசுவை ஓட்டிக் கொண்டே வசிஷ்டரைப் பின்தொடர்ந்து அவரால் பரமேசுவரரின் மகிமையை அறிந்து ஆரூரையடைந்து கமலப் பொய்கையில் நீராடிப் பாபத்தைப்போக்கி நற்கதியடைந்தான்.

சூரிய வம்சத்து குலகுருவாகிய வசிஷ்டரைச் சோழராஜன் அப்போது வணங்கிப் போற்றித் தியாகராஜ தரிசனத்தை அளித்தான். வசிஷ்டர் காமதேனுவைக் கமலப் பொய்கை நீரினால் புரோக்ஷித்துத் தியாகேசர் முன்னிலையில் நிறுத்தியபொழுது தியாகராஜர் ஆகாய வாணியினால் "வசிஷ்டருடைய காமதேனுவினால் யாக காரியம் நடப்பது முக்கியமானதால் இப்போது இப்பசுவின் பாபம் தொலைந்து விட்டது. முன்போல் அளவற்ற சக்தி இப்பசுவுக்கு உண்டாகக் கடவது'' என்று உரைத்தார். அங்ஙனமே திவ்ய சக்தியையடைந்த காமதேனுவின் மகிமையினால் வசிஷ்டர் தியாகேசருக்கு ஒரு க்ஷீராபிஷேகம் செய்வித்துக் காமதேனுவுடன் தவஞ்செய்யும் பொருட்டு இமயத்தை அடைந்தார்.

31.சாபமளித்தவரைப் புகழ்ந்த லீலை

வேதாந்தத்தின் பொருளாகிய தியாகராஜனே நாடுகளிற் சிறந்த சோழநாட்டிலே மத்தியார்ச்சுன மென்னும் க்ஷேத்திரத்தில் ஒரு சமயம்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

லிங்கஸ்வரூபியாகத் தோன்றி விளங்கினார். புண்ணிய விரத க்ஷேத்திரமாகிய திருவாரூரில் தியாகராஜ மூர்த்திக்கு எவ்விதமான சிறப்பும் நிறைவேறினவோ அவ்விதச் சிறப்பும் வைபவமும் சோழநாட்டரசராலும் முனிவர்களாலும் அந்தணர்களாலும் மத்தியாரச்சுன மூர்த்திக்கும் நிறைவேறின. இதனை அறிந்த தொண்டர்கள் கோடிக்கணக்காக லிங்கஸ்வரூபியை வணங்கித் தம் விருப்பங்களை அடைந்து மேன்மையுடன் விளங்கினார்கள். அப்போது ஒரு வருஷத்தின் ஆரம்பத்தில் சோழநாட்டில் வஸந்தகாலம் தோன்றிற்று.

பணியின் பிணி நீங்கிய தாமரை வாவிகள் அப்போது தம்மிடம் மலரும் கமல மலர்களின் தேனை வண்டுகளுக்கு அளித்தன. கொடிகளும், செடிகளும் பழைய இலைகள் நீங்கி இளம் தளிர்களோடு விளங்கின. கொடிகளிடம் மலர்கள் காணப்பட்டன. ஆகாயத்தை அளாவிய சோலைகள் தோறும் வண்டுகளின் கானமும் குயில்களின் பஞ்சமமென்னும் கீதமும் விளங்கின. தென்றற்காற்று சோலைகளில் அழகாக வீசிற்று. காவிரிக் கரையில் புதர்கள் வனப்புற்றன. முனிவர்களும் கலங்கும்படி இளவேனிற் காலம் தோன்றிற்று.

அப்போது மத்தியார்ச்சுனத்தில் லிங்கஸ்வரூபியாய் விளங்கும் தியாகராஜனுக்கு உமையாளுடைய அழகிய நடையும், வதனமும், கூந்தலும், ஸ்தனபாரமும், புன்முறுவலும் எதிர் நின்றனபோல விளங்கின. பரம்பொருளாகிய லிங்க ஸ்வரூபியே இவ்வாறு உலகமாதாவுடன் கூடிக்களிக்க எண்ணுகையில் காமதேவதையாகிய மன்மதன் வசந்த தேவனுடன் சேர்ந்து காவிரியாற்றின் கரையை மிகவும் அழகியதாகச் செய்து பார்வதீ பரமேசுவரர்களுடைய மனத்தில் காமரசத்தைத் தேக்குவித்தான். அதனால் அவ்விருவரும் ஸமமான

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

காமத்தையடைந்து காவிரிக்கரையில் விளங்கும் சோலையினுள்ளே புகுந்து பலவித லீலா ரசங்களை அனுபவித்து மனக்களிப்பை அடைந்தார்கள்.

உலகங்களுக்கெல்லாம் தாய்தந்தையாகிய உமையும், சிவனும் ஒன்று சேர்ந்து கிரீடை செய்த பொழுது வசந்தகாலத்தினாலும் காமனாலும், அளிக்கப்பட்ட காலத்தின் மேன்மையினால் சிறப்பையடைந்து விளங்கினார்கள். அச்சோலையில் ஏகாந்தத்தை அடைந்த உமையும் பரமேசனும் சிறிதுநேரம் மானின் உருவம் கொண்டு இன்பமாகப் பொழுது போக்கினர். பிறகு சக்கரவாகப் பட்சியின் உருவமெடுத்து உல்லாசமாகப் பொழுது போக்கினர். சிறிது நேரம் கிளியுருவங்கொண்டு அழகாய்ப் பேசிக்களித்தனர். சற்று நேரம் வெள்ளைக் குதிரை வடிவங்கொண்டு மகிழ்ந்தனர். இவ்வாறு இஷ்டம் போல் பல உருவங்களையெடுத்துக் காமரசத்தை அனுபவிக்கையில் முடிவில் மானுஷ சரீரத்தையெடுத்து உல்லாச நடையுடன் இனிமையாகப் பேசிக்கொண்டு மெய்மறந்து நடந்தனர்.

அப்போது காவிரியின் கரையில் ஓரிடத்தில் புண்ணிய கட்டத்தில் ஆயிரம் வேதியர் நீராடி ஜபதபங்கள் செய்திருந்தனர். அந்த இடத்துக்குக் கொஞ்சம் மேற்கே பிருகு ரிஷியானவர் புண்ணியகால ஸ்நானம் செய்து ஜபம், தியானம், நாம கீர்த்தனம் முதலியவற்றை நிறைவேற்றித் திரும்பினர். அப்போது மெய்மறந்திருந்த சிவபிரானையும் உமையையும் கண்டனர். அவரைக் கண்ட உலகமாதாவாகிய உமைமட்டும் சற்று ஒதுங்கி வெட்கமுற்று நின்றனள். பரமசிவனோ முனிவரைக் கண்டு வெட்கமுறாமல் உமாதேவியை அணைய முயன்றனர். உடனே பிருகு முனிவர் கோபமுற்று "இப்போதே சரீரம் வாடும்படியான

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

சாபத்தையளிப்பேன்'' என்று சொல்லிக் கொண்டே சில சாப எழுத்துக்களையும் வெளியில் உரைத்தார். அதைக்கண்ட தேவர்களும் ரிஷிகளும் நடுக்கமுற்றனர். "உலக தம்பதிகளென்று அறிந்து கொள்ளாமல் ஞானமற்றவர்போல் ஏன் பிருகு இவ்வித சாபமளித்தார்'' என்று திகிலையடைந்து கதறினார்கள். பார்வதியும் பரமசிவனும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் மறைந்து விட்டார்கள்.

உடனே ஈசன் அசரீரி வாக்காய் "ஓ! பிருகு ரிஷியே! நீர் பயப்பட வேண்டாம். தேவர்களே! நீங்களும் அஞ்ச வேண்டாம். புருஷருக்குரிய அதிக காமத்தினால் மெய் மறந்து ஏகாந்த ஸ்தலத்தை விட்டு நீர் ஜபம் செய்யுமிடத்துக்கு நான் வந்தமையாலும் உமது எதிரில் வெட்கமின்றி உலகமாதாவை நான் தழுவத் துணிந்தமையாலும் நீர் சாபமளிக்க முயன்றது நியாயமாகும். குருவானாலும், தேவதையானாலும், ரிஷிகளானாலும் நியாயத்தை விட்டுத் தப்புவழியில் செல்லும்போது அவர்களைக் கண்டிப்பதே வேதத்தின் கருத்தாகும். என் மீது நீர் சாபமளித்ததுபற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்'' என்று உரைத்தார்.

அசரீரியைக் கேட்ட பிருகுமகரிஷியும் பரமேசுவரன் சஞ்சரித்த பூமியைப் பலமுறை வலஞ்செய்து தொழுது துதி செய்து அதுமுதல் அப்பூமிக்கு "லீலாவன புண்ய பூமி'' என்ற பெயரை அளித்தனர்.

32.வேதியனாகி அசுரன் வயிற்றைக் கிழித்த லீலை

முன்பு ஒருகாலத்தில் கொடிய அசுரர்களெல்லோரும் ஒன்றுகூடி நெடுநாளாக அருந்தவம் புரிந்து பிரம்மதேவனிடம் வரம்பெற்றுத் திரும்பிவந்த யுக்திகல்பனென்னும் அசுர ராஜனை வணங்கித் துதிசெய்து "ஓ அசுர சிரேஷ்டனே! அசுர ஜாதியிற் பிறந்து வலிமை குன்றி

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

மனக்குறையை அடைந்து நாங்களெல்லோரும் உம்மையே சரணமாக அடைந்திருக்கிறோம். மனுஷ்யர்களுக்கு ஒரு வருஷ காலமானது நமக்கும் தேவர்களுக்கும் ஒரு பகலாகும். இவ்விதமான தேவாசுர வருஷங்கள் நூறு நூறாகக் கழிந்துபோன பிறகும் நீர் தபோவனத்திலிருந்து திரும்பி வரக்காணோம். அதனால் நாங்களெல்லோரும் சோர்வடைந்து திக்குக்கு ஒருவராகச் சிதறிவிட்டோம். நீர் தவம் செய்ய உட்கார்ந்த பிறகு இது வரையில் தேவர்களும் முனிவர்களும் விரும்பியபடி பரமசிவனும் மற்றும் சில தேவதைகளும் ஒருவரோடொருவர் துணையாக இருந்து அசுரர்களைக் குலம் குலமாக வதைத்துக் கொன்றார்கள். அசுரர்களுக்கெல்லாம் தலைவராகிய ரக்தாசுரனையும் கோலாசுரனையும், ப்ரதர்க்கா சுரனையும், மத்தப் பிரமத்தா சுரர்களையும் தென்றிசையில் விளங்கும் தியாகராஜனென்னும் ஒரு தேவர் பலவித உபாயங்களினால் ஸம்ஹாரம் செய்து விட்டார். இந்த அசுரத் தலைவர்கள் மாய்ந்தபிறகு துணைப்பலமற்ற எங்களை அற்ப அரசர்களும் முனிவர்களும் மனிதர்களும் ஏசும் சமயம் வந்து வட்டது. கூட்டம் கூட்டமாக அசுரரும் அரக்கரும் அழிந்து போகவே பூவுலகமெங்கும்அசுரபயமில்லாமல் கொழுப்படைந்து விளங்குகிறது. இவ்விஷயங்களை எல்லாம் உமக்கு அறிவித்தோம். நெடுங்காலம் தவம்புரிந்து ஒப்பற்ற வரத்தினால் சிறந்த பராக்கிரமத்தை அடைந்த நீர் எங்களை காப்பதுடன் உலகத்தில் நமது வம்சம் வளர்ந்தோங்குமாறு பரிபாலனம் செய்வீராக'' என்று முறையிட்டனர். அதனால் அவ்வசுர வீரன் கடுஞ்சினமடைந்து அவர்களில் எழுவரைத் துணையாக் கொண்டு அந்த நிமிஷம் முதல் வேதியர்களுக்கும், ரிஷிகளுக்கும், தேவர்களுக்கும் தீங்கு செய்தலையே

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

விரதமாகக் கொண்டான். ஒப்பற்ற வர பலத்தினாலும் மாயா விசேஷத்தினாலும் அவ்வசுர வீரன் பற்பல வடிவங்களை எடுத்துக் கொண்டு ஜீவராசிகளுக்குத் துன்பம் செய்து காலன் போல் உலகை அழித்து வந்தான்.

அவ்வசுரன் சிலசமயங்களில் சிறந்த யானைபோலும், குதிரை போலும், மான் போலும், மாயையினால் உருவமெடுத்துக் கொண்டு அரசர்களை விலைக்கு வாங்கச் செய்து தக்க சமயத்தில் மாயையினால் அவ்வரசர்களை மாய்த்து அரண்மனையிலுள்ள மாதர்களைப் பங்கப்படுத்திப் பொருளையழித்துப் பாழாக்கி வந்தான். சில சமயங்களில் சிறந்த கனியின் உருவம் கொண்டு வேதியரிடமும், ரிஷிகளிடமும் சென்று அவைகளை வாங்கச் செய்து அவர்கள் அக்கனிகளைப் புசித்தவுடனே அவர்களின் வயிற்றைப் பிளந்து வெளியே வந்து அவர்களைக் கண்டு மாண்டு போனீர்களா" என்று நகைப்பான்.

யுக்திகல்பாசுரனும் அவன் துணை வீரரும் இவ்வாறு மாயா பலத்தினால் ரிஷிகள் போலவும், தேவர்கள் போலவும், திரிமூர்த்திகள் போலவும், இந்திரன் போலவும், வேதியர் போலவும், க்ஷத்திரியர் போலவும், வைசியர் போலவும், சூத்திரர் போலவும், இடையர் போலவும், வேடர் போலவும் உருவெடுத்துப் பலவித மாயையினால் எதிரே தோன்றும் ஜீவராசிகளின் உயிரைப் போக்கி மாமிசத்தைத் திக்குகளில் வீசியெறிந்து பறவைகளுக்கு விருந்தளிப்பார்கள்.

"இவ்விதமான கொடுந்தொழிலை நாடு தோறும் செய்து வரும் அவ்வசுரர்களை அழிக்க வல்லவராக யார் உதிக்கப் போகிறார்களோ" என்று ஜனங்களெல்லோரும் ஹா ஹா வென்று அழுது புலம்புகையில்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

தியாகேசர் ஒரு நாள் ஒரு வேதியர் உருவத்தையடைந்து அவ்வசுரர்கள் தாவியுலாவும் நர்மதை நதியின் கரைக்குச் சென்றார். அவரைக் கண்ட அவ்வசுர ராஜன் "ஓ வேதியரே! நீர் எங்கே செல்லுகிறீர்!" என்று கேட்க அவர் "ஓ! அசுர ராஜனே! நான் காசிக்குப் போகிறேன். வழிநடையினால் உண்டான களைப்பைத் தணித்துக் கொண்டு போகலாமென்று உன்னிடம் வந்தேன். சாப்பிடுவதற்கு ஏதேனும் உணவுப்பொருளை அளித்தால் நலமாயிருக்கும்" என்று உரைத்தார். அவ்வசுரன் உடனே மிக்க மிகிழ்ச்சியுடன் உள்ளே சென்று தன்னுடன் துணையாக வந்த அசுரர்களுள் ஒருவனை மாம்பழ உருவம் எடுக்கச்செய்து அக்கனியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்து வேதியருக்கு அர்க்கியம் பாத்தியம் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்து அக்கனியை அவருக்களித்து புசிக்கச் சொன்னான். பரஞ்சோதியாகிய வேதியர் அதைக் கையில் வாங்கி ஜலத்தினால் தெளித்து ஒரு மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே புசித்து விட்டார். சில நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் வழக்கம்போல் அவரது உடலைப்பிளந்து கொண்டு அவ்வசுரன் வருவானென்று யுக்தி கல்பாசுரன் எதிர்பார்த்திருந்தான். அரைமுகூர்த்தம் ஒரு முகூர்த்தம்வரையில் அவன் வெளிவராமையால் யுக்தி கல்பாசுரன் வியப்புற்றிருக்கையில் வேதியர் "எனக்கு இன்னும் பசி அடங்கவில்லை, பசி அதிகமாயிருக்கிறது. இன்னொரு மாம்பழத்தை அளிப்பாய்" என்று கேட்டார். அசுரராஜன் துக்கத்தையும், ஆச்சரியத்தையும், மனக்கலக்கத்தையும் அடைந்து பெருமூச்சுடன் உள்ளே சென்று வேறொரு அசுரனை பலாப்பழம் போல உருவெடுக்கச் சொல்லி அக்கனியை வேதியருக்களித்தான். அதையும் வேதியர் பக்ஷித்துவிட்டு "இன்னும் பசி தீரவில்லை. வேறெவ்வித பழத்தையாவது

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அளிப்பாய்'' என்று கேட்கவே அசுரராஜன் கடுஞ்சினங்கொண்டு தனக்குத் துணையாக வந்த மற்ற அசுரர்களையும் கனியுருவாக்கி வேதியருக்கு அளித்து நின்றான். எல்லாவற்றையும் வேதியர் புசித்து விட்டு "திருப்தியாயிற்று போதும்'' என்று உரைத்தனர். உடனே அசுர மன்னன் வேதியரை அழிக்கும்வண்ணம் பலவித சங்கேதங்களினால் அவ்வேழு அசுரர்களையும் எழுப்பினான். அவர்கள் அனைவரும் வேதியர் வயிற்றில் ஜீரணமாகி விட்டபடியால் வெளியே வரவில்லை. அதனால் அடங்காக் கோபமடைந்த அசுரராஜன் அவ்வந்தணரை மாய்க்கக் கருதி நாலைந்து நாள் வரையில் தன் இருப்பிடத்திலேயே வைத்திருந்தான். அவ்வேழு அசுரர்களுள் ஒருவரும் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளியே வராமையால் அவ்வேதியரே ஏதோ சூதுசெய்திருக்க வேண்டுமென்று நினைந்து அவர்மீது ஒரே பாய்ச்சலாய் அசுரராஜன் பாய்ந்து ஒரு குத்தினால் அவரைக் கீழே தள்ளிக் கொன்று அக்கினியில் அவரது சரீரத்தைக் கொளுத்திச் சாம்பலையெல்லாம் திரட்டிச் சேர்த்து நன்றாகப் பொடி செய்து தண்ணீரில் கலந்து கலக்கிக் குடித்துவிட்டு "இந்தச் துஷ்ட வேதியன் இனி எழுந்திருக்க மாட்டான்'' என்று சந்தோஷத்துடன் கர்ஜனை செய்தான். அப்போது பரம்பொருளாகிய அவ்வேதியர் சேற்று நீராகித் தண்ணீருடன் கலந்த போதிலும் அவ்வசுரன் வயிற்றை இரு பிளவாகக் கிழித்துக் கொண்டு வெளியே கிழம்பி மறைந்து விட்டனர். அசுரராஜன் இவ்வாறு மாய்ந்து விட்டதைக் கண்டு தேவர்கள் மலர்மாரி சொரிந்தார்கள். அவ்வெட்டு அசுரர்களும் மாயவே அவர்களின் மாயையும் அழிந்து விட்டது. வேதியரும், ரிஷிகளும், மன்னவரும் பயமில்லாமல் தியாகராஜனைத் துதித்துக் கொண்டு வெகு சிறப்புடன் வாழ்ந்தார்கள்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

இந்த லீலையைக் கேட்பதால் பரமேசுவரனுடைய அளவற்ற சக்தியும் அவருக்கு ஜனங்கள் மீதுள்ள கருணையும் நன்றாக விளங்கும்.

33. சஞ்சீவி வித்யையை க்ஷணகாலமளித்த லீலை

முன் ஒரு காலத்தில் திருவாரூர் நகரத்தை நந்திசோழ மஹாராஜன் மனுநீதி வழுவாமல் பரிபாலித்து வந்தான். அவன் ஸ்ரீ தியாகராஜருடைய பாதாரவிந்தங்களை எப்பொழுதும் தியானித்து அதில் மிகவும் ஈடுபட்டிருந்தான். அந்த சமயம் கிரிஸாரன் என்னும் ராக்ஷஸன் பல இடங்களில் பிராணிகளுக்குத் துன்பம் விளைவித்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு நாள் அவன் திருவாரூரில் ஒரு வேதியருடைய வீட்டில் அவருடைய பெண்ணுக்கு விவாஹம் நடந்து கொண்டிருக்கையில் ஆகாயமார்க்கமாக அந்த வேதியருடைய வீட்டிற்கு வந்து அப்பெண்ணை தனக்கு விவாஹம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அவ்வேதியரைக் கேட்டான். அதற்கு அவ்வேதியர் "ராக்ஷஸ ஜாதியில் பிறந்த உனக்கு என் பெண்ணைக் கனவிலும் கொடுக்க மாட்டேன்" என்று மறுத்து விட்டார். அப்பெண்ணிடம் அதிக ஆசை கொண்ட அவ்வரக்கன் அப்பெண்ணின் அருகில் சென்று தன்னை மணந்து கொள்ளும்படி பலவாறு வேண்டினான். அப்பெண்ணும் அவன் வேண்டுகோளுக்கு இணங்காமற் போகவே அவ்வரக்கன் கடுஞ்சினம் கொண்டு அவ்விவாஹம் முடிவதற்குள் அப்பெண்ணின் கணவனை பலாத்காரமாகத் தூக்கிக் கொண்டு போய்விட்டான். அதனால் அவ்வீட்டில் எல்லோரும் அப்பெண்ணின் கணவனை நினைத்துக் கதறிப் புலம்பினார்கள். பிறகு நந்தி சோழவர்ம மஹாராஜனிடம் போய் ஆதியோடந்தமாக எல்லா விருத்தாந்தங்களையும் கூறி முறையிட்டார்கள். தன் பெண்ணின் கணவனை மீட்டுக் கொடுக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

இதனைக் கேள்வியுற்ற சோழ மஹாராஜன் மிக்க வருத்தமுற்றான். அப்போது ஓர் இடையன் மன்னனுக்கெதிரே வந்து அவனை வணங்கி மஹாராஜா, "என் கண்கள் போல் அருமையாக வளர்த்து வந்த என் ஐந்து கபிலைப் பசுக்களையும் அவை மேய்கையில் சில அரக்கர்கள் கொன்றுவிட்டார்கள். இந்த அநியாயத்துக்கு இடங்கொடுக்கலாமா?" என்று முறையிட்டான். அதே சமயம் ஒரு கிழவி ஓடி வந்து "மஹாராஜனே! சில விநாடிகளுக்கு முன் என் வீட்டிற்கு அரக்கர் சிலர் வந்து சிங்கநாதம் செய்து நடக்கையில் அவர்கள் குரலைக் கேட்டுப் பயந்த இப்பாலகனுக்கு இன்னும் மூர்ச்சை தெளியவில்லையே! என் செய்வேன்! நீரே கதி" என்று அழுதாள். ஒரே நாளில் தன் நகரில் அரக்கரால் இவ்வாறு நேரிட்ட துன்பங்களை நந்திசோழ மஹாராஜன் அறிந்து மிக்க துக்கமடைந்து ராஜ்யபாரத்தையும் செங்கோலையும் மந்திரிகளிடம் ஒப்புவித்துவிட்டுக் காடுசென்று ஓர் ஏகாந்தமான இடத்தில் அரிய தவம் செய்ய ஆரம்பித்தான்.

அரக்கர்களால் அடிக்கடி ஜீவராசிகளுக்கு உண்டாகும் வதையை நீக்கத் தான் ஸஞ்சீவி வித்தையை அறிந்து கொண்டால் பிராணிகளை மறுபடியும் சுலபமாகப் பிழைப்பிக்கலாமென்று எண்ணினான்.

ஆதலால் பரமேசன் ஸஞ்சீவி வித்தையைக் தனக்கு உபதேசிக்கும் வரையில் பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நிலையாக இருந்து கடுந்தவம் செய்வதென்று நந்திசோழன் உறுதி கொண்டு காட்டில் ஐஞ்சுடரின் நடுவில் தவம் புரியலானான். மகரிஷிகளும் தேவர்களும் செய்யக்கூடிய கொடிய தவத்தை மன்னவன் செய்யத் துணிந்ததைக் கண்ட வானவரும் தான வரும் மண்ணவரும் வியப்புற்றனர்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

உணவின்றி நீட்டிய கையுடன் பகலோனிடத்தில் கண்களை உயர்த்திக் கொண்டு கொடிய மழையையும் வெய்யிலையும் காற்றின் வேகத்தையும் பொறுத்து முப்பத்திரண்டு வருஷ காலம்வரையில் பரமேசனது பாத கமலத்தில் மனத்தைப் பதிந்து அம்மன்னவன் தவம் புரிந்தும் பரமேசுவரன் பிரத்தியக்ஷமாகவில்லை. அதனால் அரசன் அளவற்ற துயரத்தை அடைந்தான். மறுபடி இரண்டு வருஷ காலம் ஏகபாதத்தோடு சுவாசத்தை அடக்கிக் கொண்டு கடினமான தவம் புரிந்தான். அப்போதும் கைலாசபதி தோன்றவில்லை. அதனால் மிக்க கவலையுற்று மன்னவன் "தான் செய்யும் தவத்தில் ஏதேனும் குற்றமிருக்கும். அதனாலேதான் கடவுள் பிரசன்னமாகவில்லை போலும்.என்ன காரணத்தால் குறைவோ அதுவும் தெரியவில்லையே! யோகம் செய்தும் பரமேசனைக் காணாமல் வீணே திரும்புவதைவிடத் தன் ஆன்மாவையே மாய்த்துவிடுவது நலமென்று கருதினான். பிறகு அம்மன்னவன் அக்கினி குண்டத்தில் தீயை வளர்த்து அதில் தன் உடலை ஆகுதி செய்வதாக நிர்ணயஞ் செய்து கொண்டு கண்களை மூடி தியாக ப்ரபோ!" என்று சொல்லி தீயிலே குதித்தான். அத்தருணம் தாயபரனாகிய தியாகராஜன் அரசன்முன் தோன்றி "நந்திசோழா! நீ செய்த அருந்தவத்தினால் எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று. பூவுலத்தில் ஸஞ்சீவி வித்தையை நீ அடைய விரும்புவது தகாத காரியம். வெகு சீக்கிரத்தில் கலியின் கொடிய காரியங்கள் உலகத்தில் பரவும். ஆதலால் சஞ்சீவி என்னும் தேவ வித்தையை உலகில் நீ பரவச் செய்ய எண்ணுவது தகாது. அதனாலேயே நான் உடனே தோன்றவில்லை. நீ இவ்வளவு காலம் வரையில் கரணங்களை அடக்கி அருந்தவம் செய்து ஸஞ்சீவி வித்தையை அடைய விரும்பின படியால் உனது மனத்தில் அவ்வித்தை க்ஷணகாலம் வரையில் விளங்கும்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

நமது அருளால் ஜீவராசிகளுக்கு இனி நன்மையே உண்டாகும். கொடிய அசுரரும், அரக்கரும் மாயும்படி நான் சங்கற்பம் செய்து விட்டேன். ஜீவராசிகளின் க்ஷேமத்தைப்பற்றி நீ சிந்திக்க வேண்டாம்" என்று கூறி பரமசிவன் ஒரு மனித உருவத்துடன் மன்னனுக்கெதிரில் வந்து அவனது வலக்காதில் அந்த ஸஞ்சீவி வித்தையின் பீஜாக்ஷரத்தை உபதேசித்துக் கைகளால் அவனைத் தடவிக் கொடுத்துவிட்டு மறைந்தனர். சோழமன்னன் பரமேசனுடைய கர ஸ்பரிசத்தால் மயிர்க் கூச்சலடைந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து தியாகராஜனே தனது தெய்வமென்று நாமகீர்த்தனம் செய்து கொண்டு தன் நகருக்கு வந்து ஜனங்களால் கொண்டாடப்பட்டு உலகையாண்டு விளங்கினான்.

வேதியனுடைய பெண்ணின் மணாளன் முதலியவர்கள் துன்பத்தினின்றும் நீங்கிச் சுகமாக வாழ்ந்தார்கள்.

இந்த அற்புத லீலையைக் கேட்பவரைப் பசி, மூப்பு, பிணி, பிறவி இவை நெருங்கா. தியாகேசனுடைய கருணைக்கு அவர்கள் இலக்காவர்.

34.புண்ணியத்தை அளித்தவனுக்குப் பதவி கொடுத்த லீலை

வேத வேதாந்தங்களை ஓதுகிறவர்களும், தருமத்தில் விருப்பம் உள்ளவர்களும், ஐம்புலன்களை அடக்கியவர்களும், வீணான காரியங்களைச் செய்யாதவர்களும், சத்தியத்தையே துணையாக உடையவர்களும், திருவாரூரில் விளங்கினார்கள். அங்கே அக்கினியை வளர்த்து ஹோமம் செய்து வரும் வேதியர்கள் தொழும் தியாகராஜன் அருளினால் பூலோக ஜனங்கள் யாவரும் நெடுநாள் வரையில் அசுர அரக்கர்களின் பயமற்றும் மனோரதங்கள் குறைவற நிறைவேறியும் வாழ்ந்தனர்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அப்போது திருவாரூரில் சுருதசர்மா வென்னும் அந்தணரொருவர் இருந்தார். அவர் காலமுறை தவறாமல் நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்து வருபவர். கைலாசம், கேதாரம், காசி முதலிய புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று லிங்க மூர்த்திகளை தரிசித்தும், கங்கை, காவேரி முதலிய புண்ணிய நதிகளில் நீராடியும், சியவனர், துர்வாசர், வியாஸர் முதலிய மகரிஷிகளின் ஆச்சிரமங்கள் சென்று ரிஷிகளுக்குப் பணி விடை செய்து அவர்களுடைய பயனுள்ள ஆசிகளைப் பெற்றுப் பூவுலகை மும்முறை வலம்வந்து திரும்பித் தியாகேசருடைய சரண கமலங்களைச் சென்னிக்குத் திலகமாகக் கொண்டவர்.

அந்த மகா புண்ணிவானாகிய வேதியர் ஒரு நாள் சிதம்பரத்திலுள்ள கனகசபையில் விளங்கும் பரம்பொருளை வந்தனம் செய்து திருவாரூருக்குத் திரும்பி வந்தார். அப்போது வழியில் ஓர் அழுகைக்குரல் அவர் காதில் விழுந்தது. நான்கு திசைகளிலும் திரும்பிப் பார்த்தார். ஒன்றும் புலப்படவில்லை. ஒரு நொடிப்பொழுது அசைவற்று நின்றார். சிறிது நேரமான பின் மறுபடியும் அந்த அழுகுரல் கேட்டது. அந்தத் தொனி உண்டான வழியே மேற்கு நோக்கிச் செல்லுகையில் அங்கே அவர் ஒரு குளத்தையும் அதன் கரையில் ஒரு பர்ணசாலையையும் அந்த ஆச்சிரமத்தின் எதிரே மரணமடைந்து பூமியில் விழுந்திருக்கும் ஒரு பாலகனுக்காகப் புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் அந்தகரான ஒரு அந்தணரையும் அவருடைய தர்ம பத்தினியையும் கண்டார். சுருதசர்மா மிக விரைவாக அவர்கள் அருகே சென்று "அந்தணோத்தமரே! எதற்காக நீர் இப்போது விசனப்படுகிறீர்? என்னிடம் சொன்னால் என்னால் முடிந்ததை செய்கிறேன்'' என்று உரைக்கவே அவ்வேதியர் "புருஷ சிரேஷ்டரே! பூர்வ ஜன்ம பாவத்தினால் பிறவிக்குருடனாகப் பிறந்த என்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

கிரகஸ்தாச்சிரம தருமத்தை நிறைவேற்ற என்னிடம் அக்கினியை முன்னிட்டு வந்த இம்மாதின் வயிற்றில் அக்கினி கல்பனென்னும் இச்சிறுவன் தோன்றினான். மகா பாவிகளாகிய எங்கள் கட்டளையினால் இன்று காலையில் இவன் பூஜைக்குப் புஷ்பம் பறிக்கச் சென்ற இடத்தில் அசுர மாயையினாலோ. அரக்கர் மாயையினாலோ, எங்கள் பாவத்தினாலோ உயிரற்றவனாகத் தோன்றுகிறான். இப்பாலகனை இழந்த நாங்கள் இவ்வித மூப்புள்ள காலத்தில் எப்படி ஜீவிப்போம்! இதுவரை காலந்தவறாமல் நடத்தி வந்த என் லிங்க பூஜை இன்றோடு நின்றதே என்று நாங்கள் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது" என்று கூறினார். சுருதசர்மா அவரை நோக்கி "மகாபுருஷனே! நீர் கவலைப்பட வேண்டாம். என் வயதையாவது, புண்ணியத்தையாவது கொடுத்து உமது பாலகனுடைய உயிரை மீட்டும் அளிக்கச் செய்கிறேன். இன்னும் ஒரு முகூர்த்த காலத்துக்குள் உம்முடைய புத்திரன் முன்போல் பேசி உபகாரங்களைச் செய்வான். பார்ப்பீர் என்று அவருக்குத் தைரியம் சொல்லி அக்குளத்தில் நீராடி விபூதி ருத்திராக்ஷங்களை அணிந்து தன் முடிமேல் கைகூப்பி வைத்துக் கொண்டு தென்திசை நோக்கி "ஓ, யமதர்மராஜனே, அஷ்ட திக்பாலகர்களும், சூரியனும், சந்திரனும், பஞ்ச பூதங்களும், சற்குருவும், தியாகராஜனும் சத்தியமாயிருந்தால் இவர்களிடம் நான் வைத்த பக்தி உண்மையாயிருக்குமாயின் என் புண்ணியத்துக்குப் பலனாக இவ்வேதியர் மைந்தனுக்கு உயிரையளிப்பாய், ஓ யமதர்மராஜனே! என் புண்ணியத்தை உமது கையில் அளித்து விட்டேன். இப்புண்ணியத்துக்குப் பதிலாக இவ்வந்தணர் மைந்தனுக்கு உயிரை அளிப்பாய் கங்கா ஜலத்தினால் கைலாசபதிக்கு நான் அபிஷேகம் செய்தது சத்தியமாயின் என்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

புண்ணியத்துக்குப் பலனாக இவ்வேதிய மைந்தனுக்கு உயிரை அளிப்பாய் என்று இவ்வாறு சொல்லிக் கதறினார். யமதர்மராஜன் அவ்வேதியருடைய வேண்டுகோளைச் சிறிதும் கவனிக்கவில்லை. அதனால் வேதியர் கோபங்கொண்டார். ஓ யமப் பிரபோ, என் பேச்சை நீ அங்கீகரிக்க வேண்டும். அந்தப் பாலகனுடைய உயிரை விட்டுவிட்டு இப்போதே என் பிராணனைக் கைப்பற்றுவாய் என்றார். அந்த வசனத்தையும் தர்மராஜன் கவனிக்கவில்லை. அப்போது பரோபகாரத்துக்காகத் துணிந்து தமது புண்ணியத்தையும், உயிரையும் அளிக்க விரும்பிய சுருதசர்மாவுக்கு அடங்காக் கோபம் உண்டாயிற்று.

அதனால் அவர் திக்பாலகரையும், சூரியனையும், சந்திரனையும் பஞ்ச பூதங்களையும், தியாகராஜ பிரபுவையும் நமஸ்காரம் செய்து தாம் சம்பாதித்திருக்கும் நிகரற்ற புண்ணியத்தினால் மற்றொரு யமதர்மராஜனை உண்டாக்கி அவன் மூலம் அப்பாலகனுடைய உயிரை மீட்கக் கடவேனென்று சிற்சில மகாமந்திரங்களை உச்சரித்தார். உடனே இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும் யமதர்மராஜனுக்கும் நடுக்கம் உண்டாயிற்று. அப்பொழுதே அவர்கள் எல்லோரும்ஒன்று சேர்ந்து தியாகேசனது சந்நிதானத்தை நாடி வணங்கித் துதித்து நின்றனர். அப்போது தியாகராஜர் அவ்வேதியருக்கு ஆகாயவாணியாக "நமது தொண்டர்களில் சிறந்த வேதியரே! உமது நல்ல சிந்தையைப் பற்றி மகிழ்கிறோம். நீர் கோபத்தை அடைய வேண்டாம். உமது புண்ணியத்தினால் நீர் மற்றொரு யமனையும் சிருஷ்டிக்க வல்லவரென்பதை நாமும் அறிவோம். அத்தேவர்களும் அறிவார்கள். இப்போது மாத்திரம் உமது புண்ணியத்தின் பயனாக அவ்வேதியன் மைந்தனுக்கு உயிரையளித்தோம். இனி உம்மைப் போன்ற யாரும்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

இவ்வித முயற்சி செய்யக்கூடாது. திக்பாலகரின் அதிகாரத்தையும் பதவியையும் பாதுகாப்பது ஒரு கடமையாகும். ஆதலால் உம் புண்ணியத்தின் பயனாக அப்பாலகனுக்கு உயிரை அளித்தோம். இவ்வளவு நற்சிந்தையுள்ள உமக்கும் நமது பதவியை அளித்தோம்" என்று கட்டளையிடவே, சுருத சர்மா, தேவர்கள் கொணர்ந்த விமானத்தில் ஏறிச்சென்று பசுபதியின் ஐக்கிய செல்வத்தை அடைந்தார். அவ்வந்தக வேதியரின் குமாரன் தூங்கியெழுந்தவன் போல் எழுந்து பிதாவைப் பணிந்து முன்போல் பணிவிடை செய்து வரலானான். இவ்வதிசயத்தைக் கண்ட எல்லோரும் ஆனந்தமடைந்து ஈசனைத் துதி செய்தார்கள்.

35.தீயைப் பூவாக்கிய லீலை

க்ஷேத்திரங்களுக்கெல்லாம் திலகம்போல் விளங்குவது திருவாரூர். அந்நகரிலே சிருதகீர்த்தி என்னும் மறையவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களிலும் அதிதி பூஜை, தேவ பூஜை, பித்ரு பூஜை முதலிய காரியங்களிலும் மிக்க ஊக்கமுள்ளவர். தியாகேசனது திருமேனியைக் கண்டு போற்றாமல் அவர் ஒரு பொழுதும் உணவை அருந்தார். காசி நகரமும், விசாலா நகரமும், கேதாரமும், திருவாரூருக்கு நிகராகா என்றும் கங்கையும் கமலாலயத்துக்கு ஒப்பாகாதென்றும் புகழ்ந்து கொண்டே அவர் ஆனந்த பரவசராய் வீதிகளில் நர்த்தனத்துடன் தியாகேசனுடைய குணங்களைக் கீர்த்தனமாகப் பாடுவார். இவ்வாறு அவர் தம் வாழ்நாட்களைப் பரமேசனைப் பக்தி பண்ணுவதிலேயே கழித்தார்.

ஒரு சமயம் ஆருத்திரா தினத்தில் மங்கள நாயகியையும் அரவாபரணனையும் பணிந்து ஆன்மாவுக்கு நற்கதியை உண்டு பண்ணிக் கொள்ள எண்ணி அநேக வேதியரும், மகரிஷிகளும்,

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

வானவர்களும் திருவாரூருக்கு வந்து கூடினர். காலையில் கதிரவன் தோன்றும் முன்னரே கோடிக்கணக்கான பக்தர் குழாங்கள் ஹம்ஸ தீர்த்தத்திலும் கமல தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம் செய்து விபூதி ருத்திராக்ஷங்களால் பஞ்சபூத சரீரத்தைக் குற்றமற்றதாய்ச் செய்து கொண்டு தூயமனமுடையராகிக் கூப்பிய கையுடன் தேவாலயத்தை அடைந்து அங்கே வேதிகையில் விளங்கும் தியாகராஜ மூர்த்தியை வணங்கி வேதகானங்களாலும் துதிகளாலும் எண்டிசையையும் முழங்கச் செய்தார்கள். அச்சமயம் சிருத கீர்த்தியும் பரமேசனைத் தரிசித்து ஜன்மப் பயனை அடைந்து தம் வீடு சேர்ந்து தம் பத்தினியுடன் ஆலோசனை செய்து புண்ணிய காலத்தில் ஈசனைப் பணிய வந்திருப்பவர்களுள் சில மகரிஷிகளுக்கும் சில வேதியர்களுக்கும் தம் ஜாகையில் அன்னமளிக்க நிச்சயித்து அதற்கு வேண்டிய திரவியங்களை எல்லாம் சேர்த்து வந்து அமுது வர்க்கங்களைச் சமையல் செய்து சித்தப்படுத்திய பிறகு லிங்கமூர்த்தியின் பூஜையை முடித்துவிட்டு அமுதுண்ணும் தவசிகளையும் வேதியரையும் அழைத்து வருவதாக ஆலயம் சென்றார். அங்கே விளங்கிய சில வேதியர்களையும் கமலாலயக் கரையில் ஜபங்களை முடித்திருக்கும் சில ரிஷிகளையும் பணிந்து கைகூப்பித் தமது கிருகத்துக்கு வந்து உணவையருந்தி நன்மையை அளிக்க வேண்டுமென்று விநயத்துடன் வேண்டினார். இவ்வாறு சிருதகீர்த்தி அழைப்பதைக்கண்டு அவர்களும் அதற்கிசைந்து அவர் வீட்டுக்கு உணவருந்த வந்தார்கள்.

உடனே வேதியர் தம் புத்திரனைக் கொண்டும் தாமுமாக அம்மகரிஷிகளுக்கும் அந்தணர்களுக்கும் பாத தீர்த்தம் முதலிய உபசாரங்களை முறைப்படி செய்து பூஜித்து ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கச்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

செய்தார். பிறகு இலைகளை அவர்கள் எதிரிலே பரப்பி அவர்களுக்காகப் பக்ஷியம், போஜ்யம், காத்தியம், அன்னம் முதலியவற்றை எடுத்துவரச் சிருதகீர்த்தியும் அவர் பத்தினியும் சமயலறைக்குள் செல்லவே ஓர் அரக்கனுடை மாயையினால் சமையற்கூடத்தில் சமைக்கப்பட்ட உணவுப்பொருள்கள் யாவும் மாமிசங்களாகக் காணப்பட்டன. தயிர், நெய், பால், பாயாசம் முதலிய யாவும் கள் நிறைந்த பாத்திரங்களாகத் தோன்றின. அப்போது அவ்வந்தணரும் அவர் மனைவியும் "ஐயோ நாம் என்ன செய்வோம்! நிகரற்ற முனிவர்களும் பிராமணத்தமர்களும் உண்ணும்பொருட்டுக் காத்திருக்கிறார்களே! நாம் மிக்க பக்தியுடன் சமைத்து வைத்த பண்டங்கள் தியாகராஜன் பாத சாட்சியாக எல்லாம் இவ்விதம் மாம்சங்களாகவும் கள்ளாகவும் காணப்படுகின்றனவே! இப்போது நாம் என்ன செய்வோம்? நமக்கு யார் கதி? திக்குப்பாலகர்களும் பூமியும் ஆகாயமும் மும்மூர்த்திகளும் இதற்குச் சாட்சி, நமது ஜன்மம் இன்றோடு பாழாயிற்று. தொலையாப் பழியும் நமக்கு வந்து விட்டது. இந்த மகரிஷிகளின் சாபமும் நமக்கு நேரிடும். நாம் அளவற்ற காலம்வரையில் நரகக் குழியில் கொடிய வேதனை அனுபவித்தாலும் இப்பாவம் நீங்காது. ஐயோ! நாம் என்ன செய்வோம், ஒன்றும் தெரியவில்லையே. ஈசனே கதி" என்று ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அதையும் சமையல் கட்டிலிருந்து வீசும் துர்நாற்றத்தையும் அறிந்த ரிஷிகளும் வேதியரும் திடீரென்று எழுந்து போய் விட்டார்கள். சில ரிஷிகள் இந்த வேதியர் இவ்வாறு செய்ய மாட்டாரே என்று உரைத்தார்கள். வேறுசிலர் என்ன மாயமோ என்று கூறினார்கள். அப்போது அந்த அந்தணத் தம்பதிகள் அபகீர்த்தியுடன் இவ்வுலகத்தில் வாழ்வதைக் காட்டிலும் உயிரை விடுவதே நலமென்று கருதி ஒரு

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

குண்டத்தில் அக்கினியை வளர்த்தி அத்தீயில் சிருதகீர்த்தி முதலிற்குதித்தார். தம்பதி இறந்தபிறகு அபகீர்த்தியை அடைந்த தான் மட்டும் பூமியில் வாழ்வதில் என்ன பயனென்று எண்ணி அவர் பத்தினியும் அத்தீயிலே குதித்து விட்டாள். தாயும் தந்தையும் அபகீர்த்திக்குப் பயந்து இறந்தபின் தான் மட்டும் எதற்காக வாழ வேண்டுமென்று அவர்கள் புதல்வனும் அக்கினி குண்டத்திற் குதித்து விட்டான். அரக்கனுடைய மாயையை அறிந்து கொள்ள முடியாமல் வீண் பழிக்கு அஞ்சி அம்மூவரும் அக்கினியிற் குதிக்கையில் பக்த ரக்ஷணத்துக்காக விழித்திருக்கும் தியாகராஜர் அந்த அக்கினியைப் பூவாகும்படி நினைத்தார். நினைத்த மாத்திரத்திலேயே தீயின் ஜ்வாலை நிறைந்த அக்கினி குண்டம் மலர்கள் நிறைந்த குண்டமாக மாறி விளங்கியது. அம்மூவரும் ஒரு சிறிதும் வருத்தமுமில்லாமல் எழுந்து வெளியே வந்து இது என்ன ஆச்சரியம்! என்று திகைத்து நின்றனர். இவ்வதிசயத்தைக் கண்டவேதியரும் ரிஷிகளும் "இவ்வந்தணரின் பெருமை ஒப்பற்றது. இவர்கள் நமக்கு மாமிசத்தைச் சமைத்திருப்பார்களானால் இவ்வக்கினியால் இவர்கள் மாண்டிருப்பார்களே" என்று பேசிக் கொண்டனர். அப்போது ஒரு மகரிஷி தம் ஞானக்கண்ணால் மாம்சக் காட்சி ராக்ஷஸ மாயையென்று அறிந்து கூறினார். அப்போது எல்லோரும் சிருதகீர்த்தியின் நல்லெண்ணத்தைப் பற்றிப் பலவாறு புகழ்ந்தார்கள். பிறகு அந்தணர் தம்பதிகள் சமையலறையையும் வீட்டையும் நன்றாகச் சுத்தி செய்து மறுபடியும் சுத்தமான பொருள்களை வருவித்துச் சமையல்செய்து எல்லோருக்கும் விருந்தளித்து அதிதி பூஜை செய்த மேன்மையுடன் விளங்கினார்கள்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

36.இலிங்கத்துடன் தண்ணீரில் இறங்கியவரை காத்த லீலை

ஸ்ரீ தியாகேசனுடைய ஆச்சரியமான லீலைகள் உலகிலே பரவியபொழுது எட்டுத் திசைகளிலுமுள்ள பக்த ஜனங்கள் யாவரும் ஈசனைத் தரிசிக்க ஆவல் கொண்டு திருவாரூர் வந்து ஈசனை வணங்கி நகரத்தின் அழகையும் பரமேசனுடைய வைபவங்களையும் கண்டு வியப்புடன் தம்மிடம் திரும்புவார்கள்.

அவ்வித பக்தர்களில் சிவயோகியாரென்பவர் ஒருவர் அரச குலத்தில் அசுராம்சமாய்ப் பிறந்த சில துஷ்டர்கள் ஈசனைத் தரிசிக்க வரும் ஒவ்வொருவரையும் நடுவழியில் மறித்து நீ திருவாரூர் சென்று ஈசனைக கண்டாயோ! என்ன பயனையடைந்தாய் என்று வீண் வழக்கிட்டு வம்புபேசி அவர்களுடைய மனத்தைப் புண்படுத்துவதுபோல் ஒருநாள் சிவ யோகியாரையும் வழிமறித்துக் கேட்க அவர் ஈசுவரனுடைய மகிமையை எடுத்துரைத்தார். ஆனால் அந்த துஷ்ட அரச குமாரர்களுடைய மனத்தில் ஈசுவரத் தத்துவம் சிறிதும் விளங்கவில்லை. கோபமே மேலிட்டது. அவரை அவர்கள் பலவாறு பரிகாசம் செய்து அவரை நோக்கி நீர் கூறும் வல்லமை உங்கள் தெய்வத்துக்கு ஏது? உங்கள் பரமசிவன் அசுர மாயைக்கும் அரக்கர்களின் போருக்கும் பயந்து கொண்டு பலமுறை பின்வாங்கி ஓடினதாய் நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம் என்று மொழிந்தனர். அதனைக் கேட்ட சிவ யோகியார் ஓ! ராஜகுமாரர்ளே, நீங்கள் பால்ய வயதினாலோ, அஞ்ஞானத்தினாலோ பூர்வ ஜன்ம பாவத்தினாலோ பரமேசனுடைய பெருமையை இவ்வாறு பழித்துப் பேசுகிறீர்கள். ஈசுவரனுடைய மகிமையைக் கேளுங்கள்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

1. திரிபுரம் யாரால் அழிக்கப்பட்டது?

2. கடலில் எழும்பிய விஷம் யாரால் புசிக்கப்பட்டது?

3. ரக்தாசுரன் யாரால் அழிக்கப்பட்டான்?

4. அரக்கருடைய மாயைகள் எல்லாம் யாரால் வீணாக்கப்பட்டன?

5. சிருஷ்டிக்கும் சக்தியை யார் பிரம்மனுக்கு அளித்தார்?

6. யோகிகளுடைய மனம் யாரை நாடுகிறது?

7. இப்பூமியைக் காப்பவர் யார்?

என்று இவ்வாறு பரமேசனுடைய மகா சக்தியின் பெருமையைப் புகழ்ந்து மயிர்க்கூச்சலுடன் மொழிந்தார். அதைக் கேட்ட அரச குமாரர்களாகிய அவர்கள் யாவரும் யோகியை நோக்கி உங்கள் தெய்வத்துக்கு அற்புத சக்தி இருக்குமாயின் அவ்வித வல்லமையை இப்போதே எங்கள் கண்முன் காண்பிக்க முடியுமா? என்று கேட்டார்கள்.

ரஜோகுணத்தாலும் தமோ குணத்தாலும் அவர்கள் சொன்னதைப் பற்றி மனவருத்தமுற்ற சிவயோகியார்பக்தரைக் காக்கும் நாதனாகிய எங்கள் பரமசிவனுடைய அற்புத சக்தியை எவ்விடத்திலும் எக்காலத்திலும் எவராலும் தடுக்க முடியாது. நீங்கள் அப்படிப்பட்ட சக்தியுள்ள ஈசனைப் பழிக்கிறீர்கள். இதனால் உங்களுக்குப் பாவம் உண்டாகுமேயன்றி ஒரு பயனும் உண்டாகாது என்று கூறுகையில் அந்தத் துஷ்டர்கள் அவர்மீது கோபங்கொண்டு பரமேசுவரனுடைய சக்திளை நீர் எங்களுக்கு நன்றாக வெளிப்படுத்தாத வரையில் இவ்வழியே செல்லலாகாது என்று அவருடைய வழியைத் தடுத்தார்கள். அவர்களுடன் சல்லாபம் செய்வதே மனத்தின் தூய்மையைக் கெடுக்குமென்று நினைந்த சிவயோகியார்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அவர்களை மீறி முன்செல்ல முடியாமல் பின்னே நோக்கித் திரும்பலானார். திரும்பிய வழியில் மூன்று பக்கங்களிலும் விசாலமும் ஆழமுமான ஒரு பெரிய ஏரியின் ஜலம் சூழ்ந்திருந்தது. அதனால் ஜலத்தைத் தாண்டி எப்படிப் போகலாமென்று அவர் முதலில் யோசித்தார். பிறகு பரமேசனே கதியென்று நினைந்து தினந்தோறும் பூஜை செய்ய வைத்திருக்கும் சிவலிங்கத்தை ஒரு பிரப்பம் பெட்டியிலிருந்து எடுத்துத் தமது தலையில் வைத்துக் கொண்டு அவர்களைத் திரும்பிப் பாராமல் சம்போ! சங்கர! என்று சொல்லிக் கொண்டே ஏரியின் ஜலத்தில் இறங்கிச் சென்றார். அவர் தலையில் வீற்றிருக்கும் சிலிங்கத்தின் மகிமையாலும், தியாகேசனை தரிசித்து வந்த பலத்தாலும் அந்த ஜலம் அவர் நடந்து செல்லக்கூடிய ஒரு வழியாகவே காணப்பட்டது. அதன்வழியே அவர் ஒருவித துன்பமுமில்லாமல் நடந்து சென்றதைக் கண்ட அனைவரும் வியப்படைந்து பராபர ஸ்வரூபியின் திவ்ய சக்தியை உணர்ந்துகொண்டார்கள்.

37. காற்றினால் மலையை ஓட்டிய லீலை

தியாகராஜ மூர்த்தியின் அருளால் ஜனங்கள் எல்லோரும் ஒரு விதமான தீங்குமில்லாமல் சுகமாக வாழ்ந்து வந்தனர். பிரமதேவனிடமிருந்து பெற்ற வரத்தின் மேன்மையாலும் மாயையினாலும் போரில் மலைகளையே வருஷிக்க வல்ல பர்வதாசுரன் என்பானொருவன் உலகை அழித்து வந்தான். அவனது மாயையினால் ஏவப்பெற்ற மலைகள் கிராமங்களையும் நகரங்களையும் பலவாறு நாசம் செய்யும். இக்கொடிய செயலைக் கண்டு பயந்த ஜனங்கள் எல்லோரும் தம் இருப்பிடங்களாகிய கிராமங்களையும் புரங்களையும் துறந்து வனம் புகுந்து புதர்களில் ஒளிந்து உயிரைக் காப்பாற்றி வந்தனர்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

மலைகளையே வருஷித்து ஜீவராசிகளுக்குத் தீங்கிழைக்கும் அவ்வசுரன் ஒரு நாள் திருவாரூர் நகரின்மேல் சிறு கற்களையும் பெரும் பாறைகளையும், மலைக் குன்றுகளையும் பெரிய மலைகளையும் முறையே வீசியெறிந்து மிகவும் பயங்கரமான துன்பத்தை விளைவித்து வந்தான். அந்த மகா கொடிய ஆபத்தினால் வருந்திய ஜனங்கள் பயந்து ஓடுகையில் வழி தெரியாமலும் திசையை அறியாமலும் ஒருவர் மீது ஒருவர் மோதிக் கொண்டும் தம் தலைமேல் மலைகளும், கற்களும் விழுந்துவிடுமோவென்று பயந்தும் புலம்பினார்கள்.

தனது மாயையினால் அளவற்ற கற்களை உண்டுபண்ணி அவ்வசுரன் திசைதோறும் அவற்றை வீசி எறிகையில் சிலர் குழந்தைகளை விட்டு ஓடினர். சிலர் மாதாவையும், சிலர் பிதாவையும், சிலர் கணவரையும், சிலர் பொருளையும், சிலர் வீட்டையும் சிலர் நகரையும் விட்டுவிட்டு ஓட ஆரம்பித்தார்கள். திருவாரூர் முழுவதிலும் ஹா ஹா என்னும் அழுகையும், தியாகராஜா நீயே கதி, தியாகராஜா நீயே சரண் என்ற பேரொலியும் பரவின. இது வரையில் அசுர ராக்ஷஸ மாயையினின்றும் இந்த அழகிய நகரத்தைக் காப்பாற்றிய தியாகராஜா இன்று உபேக்ஷையாக இருக்கிறாரே. இது அசுர மாயையோ, ராக்ஷஸ மாயையோ, ஊழி காலமோ தெரியவில்லையே. இந்நகரின் அழகிய மண்டபங்களும் மாளிகைகளும் கற்பாறைகளால் தாக்கப்பட்டு சிதறுகின்றனவே, அநேக வீடுகள் அழிந்து போயின. சிலா வருஷம் இன்னும் நின்றபாடில்லையே. இச்சமயம் இந்திரன் வந்தாலும் அவன் தன் வஜ்ராயுதத்தை வீசி மலைகளை அழிப்பானே. இந்த நகரத்தையும் நம்மையும் இப்போது காப்பவர் யார்? ஹா ஹா என் செய்வோம் என்று சிலர் கதறினர். மலையை வில்லாக வளைத்து மலைமேல் வீற்றிருக்கும்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

மகாதேவர் கருணை செய்வாராகில் இம்மலைமாரி பஞ்சுபோல் பறந்தோடும் என்று சிலர் கூறினர். ஆதியில் உலகத்தைப் படைக்கவும் பிறகு காப்பாற்றவும் அப்பால் அழிக்கவும் வன்மையுள்ள பரம்பொருளே இத்துன்பத்தையும் நீக்க வல்லவர். மக்கள் அழியும்படி தந்தையே பார்த்திருப்பானோ. இந்நகரத்து எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் நேரிட்டிருக்கும் இக்கொடிய துன்பத்தைத் தியாகராஜாவையன்றி நீக்கவல்லார் யார்? நாம் அவரையே சரணாகப் பற்றியிருக்கிறோம். நம்மை ரக்ஷித்தாலும் அழித்தாலும் அது அவரது லீலையேயாகும். அதைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் சொல்லலாகாது என்று சிலர் கூறினர். ஜனங்களெல்லோரும் இவ்வாறு தத்தமக்குத் தோன்றியவாறு புலம்புகையில் அந்தக் கல்மாரியின் கொடுமையைத் தாங்க முடியாலும் பார்க்க முடியாமலும் அநேக ஸ்திரீகளும் குழந்தைகளும் பயந்து மூர்ச்சையை அடைந்தனர். எல்லா ஜனங்களும் அச்சமயத்தை ஊழிக்காலமென்றே நினைத்தனர். அப்போது தயாநிதியாகிய தியாகேசர் அக்கொடிய தோற்றத்தைக் காணப்பொறாமல் தம் திவ்விய சக்தியினால் ஒரு மென்மையான காற்று வீசும்படியும் அதனாலேயே அம்மலைகளெல்லாம் ஓடி விடும்படியும் மனத்தில் நினைத்தார். நினைத்த பொழுதே ஜீவராசிகளின் சரீரத்துக்கு மிக்க சுகத்தை உண்டுபண்ணியும் புஷ்ப வாசனையையும் ஜலபிந்துக்களையும் இழுத்தும் ஒரு மந்தமாருதம் வீச ஆரம்பித்தது. அழகிய அத்தென்றலினாலேயே அசுரன் ஏவிய மலைகளெல்லாம் ஆகாயத்திற் பறந்து மஹா நதியில் வீழ்ந்தன. சிறிய கற்பாறைகளும், பெரிய குண்டுகளும் சிகரங்களோடு கூடிய மலைகளும் காற்றில் விடுத்த பஞ்சுபோல வெகு வேகமாய்ப் பறந்தன. அதைப்பார்த்த ஜனங்கள் யாவரும், இவ்வற்புதக் காட்சி தியாகராஜாவின் லீலையாகத்தான் இருக்க

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

வேண்டும் என்று நினைத்து பரமேசனை துதி செய்தனர். அப்போது சூரிய கிரணத்தினால் பனி அழிவதுபோல் சிவபிரான் ஏவிய அச்சிறு காற்றினால் மலைகள் கடலில் வீழ்வதைக்கண்ட பர்வதாசுரனும் பயந்து ஒளிந்து கொண்டான். நொடிப்பொழுதில் இடர்நீங்கிய ஜனங்களும் ஈசனைப் போற்றி மகிழ்ந்தனர்.

இந்த லீலையைக் கேட்பதனால் ஈசனுடைய அஷ்ட சக்தியும் நன்கு விளங்கும்.

38.இரவைப் பகலாக்கிய லீலை

உலகத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் திருவாரூர் நகரில் தியாகராஜ மூர்த்தியாகத் தோன்றிய கைலாசபதியானவர் கமலநாயகி தேவியாருடன் விளங்குகையில் ஒரு சமயம் மனத்துக்கு உற்சாகத்தை அளிக்கவல்ல இளவேனிற்காலம் தோன்றியது.

அப்போது தியாகேசர் மலையரசன் மகளாகிய கமலநாயகி தேவியாருடன் விவகரிக்க வேண்டுமென்று நினைத்த போது பரமேசனுடைய திவ்விய லீலைக்குத் தகுந்த மாலைப் பொழுது மேற்குத் திக்கில் விளங்கிற்று. மான்களும், பசுக்களும், பறவைகளும் தம் இருப்பிடத்துக்குத் திரும்பின. ஆகாயத்தில் செவ்வானம் தோன்றவே மகரிஷிகளும், வேதியரும் கமல ஸரஸ்சையடைந்து நீராடி அக்காலத்துக்குரிய ஜபங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தனர். அஸ்தமனத்தையடையும் சூரியனுடைய கிரணங்கள் போல ஒவ்வொரு மாளிகையிலும் தீபங்கள் விளங்கின. மகாராஜாவின் அரண்மனையிலும் தியாகராஜாவினது தேவாலயத்திலும் தனிகர்கள் மாளிகைகளிலும் மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்கின. மாதர்களின்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அழகிய கீதமும் கருநெய்தல் மலர்களின் தேனையுண்டு களிக்கும் வண்டுகளின் கானமும் மனத்தைக் கவரும்படி எல்லாத் திசைகளிலும் பரவின. கமலநாயகியாரின் கூந்தல் நிறத்துக்குச் சமமான காரிருள் திசைகளில் படியும்பொழுது அவ்வசந்த காலத்துக்குத் துணைவனாகிய சந்திரனும் கீழ்த்திசையில் உதித்தான். இருளும் சிறிது சிறிதாக விலகிற்று. கமல தேவியாரின் புன்னகைக்கு நிகரான தாரகைகளினால் ஆகாயம் முத்துக் கோத்தாற் போல் விளங்கிற்று.

இத்தகைய அழகிய சமயத்தில் தியாகராஜனுக்கு இரவில் செய்யக்கூடிய பூஜைகளை நிறைவேற்றி விட்டுத் தொண்டர்கள் கதவுகளை மூடிக்கொண்டு சென்றனர். பிறகு தியாகராஜாவும் உலகமாதாவும் கலியாண மண்டபம், வசந்த மண்டபம், ஊஞ்சல் மண்டபம், கிரீடை மண்டபம் முதலிய இடங்களிற் சென்று தம் விருப்பம்போல் பற்பல உருவங்களை எடுத்துக் கொண்டு களித்து விளையாடினர். அப்போது தேவியாருக்குப் பரமேசனிடம் கொஞ்சம் கோபமுண்டாயிற்று. கமலம் போன்ற அழகிய முகத்தைத் தாழ்த்திக் கொண்டு சற்று நேரம் ஈசனுடன் பேசாமல் தேவி சும்மா இருந்தாள். அது கண்ட பரமேசன் அளவில்லா துயரடைந்து தேவியினருகே சென்று பத்மாக்ஷீ, மீனாக்ஷீ நீ என்மீது காரணமின்றி ஏன் கோபித்திருக்கிறாய்? நான் ஒரு வித குற்றமும் செய்யவில்லையே. யௌவனமுள்ள மானின் கண்ணை வென்ற உன் நேத்திரத்தை என் மீது செலுத்தலாகாதா? உனது மனத்துக்குக் கோபமுண்டாவதற்கு நான் எவ்விதமான தவறையும் செய்யவில்லையே. நான் வேறொரு மாதுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பதாக நீ கனவு கண்டாயா? நான் எப்போதும் உன்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

சரீரத்திலேயே சேர்ந்திருக்கிறேனே. மனத்தினாலும் நான் மற்ற மாதரை நினையேனே. இப்படியிருக்க நீ என் மீது கோபங்கொள்ள என்ன காரணம்? இந்த லீலா சமயத்தில் நமது இன்பத்தைக் கெடுப்பது நியாயமா? என்று இவ்வாறு ஈசன் உரைக்கும்போதும் பார்வதி தேவியின் கோபம் தணியவில்லை. அது கண்ட தியாகேசர் என் பிராண நாயகியே, நீ ஏன் உன் கடாக்ஷத்தை என் மேல் இன்னும் செலுத்தவில்லை. உன் மனம் எதை விரும்புகிறது? அதை என்னுடன் சொல்வாயாகில் அப்பொருள் வானுலகிலிருந்தாலும் வைகுந்தத்தில் இருந்தாலும் இப்போதே கொண்டு வருவேன். உன் மனம் எப்பொருளின் மீது செல்லுகிறது? என்று கேட்டார். அப்போது கமலநாயகி தேவியார் ஈசனை நோக்கி நமது லீலைக்குத் தக்க இவ்விரவிலேயே மற்றொரு பக்கத்தில் பகலும் தோன்றும்படி செய்வீராகில் அவ்வழகைக்கண்டு என் மனம் களிப்படையும். இதுவே என் விருப்பம் என்று உரைக்கவே, தியாகேசர் தம் மனத்தே அந்த நடு இரவில் கதிரவனை நினைத்தார். அப்போது பாதாளத்தில் நிலைபெற்றிருந்த சூரியன் தியாகராஜனின் ஆலயத்துக்கு நேரே ஆகாயத்தில் விளங்கினான். பரமசிவன் உமையை நோக்கி தேவி நீ விரும்பியபடி வடக்கே சூரியனும் தெற்கே சந்திரனும் விளங்குகிறார்கள் பார். நமது கமலாலயத்திலுள்ள தாமரைகள் ஒரு பக்கம் மலர்ந்திருக்கின்றன. மற்றொரு பக்கம் நீலோற்பலமும் கருநெய்தல்களும் மலர்ந்திருக்கின்றன. ஆகாயத்தே ஒருபக்கத்தில் நக்ஷத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு பக்கத்தில் நிலவும் ஒரு பக்கத்தில் வெயிலும் தோன்றுகின்றன இவற்றையும் பார் என்று இரவின் அடையாளங்களையும் பகலின் அடையாளங்களையும் பரமேசன் பார்வதி தேவிக்கு காட்டுகையில் இரவில் பகலைத் தோற்றுவித்த

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

தியாகராஜனுடைய அற்புத சக்திகளைக் கண்டு தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்தனர். திருவாரூர் ஜனங்களெல்லோரும் கண் விழித்து இரவில் பகல் தோன்றுவதைக் கண்டு ஆணும் பெண்ணும் கலந்து விளங்கும் அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியான தியாகராஜாவைப் பலவாறு துதித்து மோக்ஷத்தைக் கண்டவர்கள் போல் பரமானந்தமடைந்தனர். இந்த லீலையைக் கேட்பதால் அஞ்ஞானம் நீங்கும். பார்வதி பரமேசுவரர்களின் பாதாரவிந்த பக்தியுண்டாகும்.

39.அரக்கன் நாக்கைக் கிழித்த லீலை

ஒருசமயம் பிரதுஜங்கனென்னும் அரக்கனொருவன் இலங்கையிலிருந்து வெளிக்கிளம்பி வடதிசையை நோக்கி வந்தான். பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்னும் நான்கு வருணத்தாரும் நிறைந்து செல்வ விருத்தியை அடைந்து மண்மகளுக்கு மாலைபோல் விளங்கும் திருவாரூரைக் கண்டான். இந்நகரம் எப்போது உண்டாயிற்று? பாதாளத்திலிருந்து வெளிக்கிழம்பி வந்து இங்கே நிலை பெற்றதா? வானுலகிலிருந்து கீழிறங்கி இங்கே நிலை பெற்ற நகரமா? விஷ்ணுவின் இருப்பிடமா? சிவபிரானது வாசஸ்தானமா? பிரமதேவனுடைய இடமா? கந்தருவ லோகமா? என்று பலவாறு யோசித்து வியப்புற்றான். கோபுரங்கள், மண்டபங்கள், மதில்கள் முதலியவற்றின் அமைப்பைக் கண்டு இது ஒரு சிவஸ்தலமாகவே இருக்க வேண்டும். இந்நகரத்தையும் இக்கோயிலையும் அழிப்பதற்கு இது சமயமன்று. நமது துணை அரக்கரை அழைத்து வந்து அவர்களது மாயையினாலும், நமது திறமையினொலும் பிறகு அழிப்போம். இப்போது இந்நகரவாசிகளை அழிப்பதே நமது குலத்துக்கேற்ற தொழிலாகும் என்று யோசனை செய்து ஒரு பெரிய மலைப்பாம்பின் உருவை எடுத்துக்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

கொண்டான். ஜனங்கள் செல்லும் மார்க்கத்தில் மறைந்திருந்தான். தினந்தோறும் பிராணிகள் செல்லும் வழியில் மலைப்பாம்பாகத் தோன்றி ஒரு குகைபோல் அகன்ற வாயைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டான். இதை ஜனங்கள் அறியவில்லை. அரக்கனது மாயையினால் பாம்பின் வாய் செடிகள் போலவும் மரங்கள் போலவும் காணப்பட்டமையால் ஜனங்களும் மற்றப் பிராணிகளும் வழக்கமாய்ப் போய்வருவது போல் திருவாரூர் நகரின் எல்லைகள் வெளியே செல்லும் போதும் நகருக்குள் நுழையும் போதும் பாம்பின் வாயை மார்க்கமென்றே நினைத்து நுழைந்து விடுவார்கள்.

சில சமயங்களில் அம்மலைப்பாம்பு அருகே வரும் ஜீவராசிகளைக் கவர்ந்து விழுங்கி விடும். இவ்வாறு அவ்வரக்கன் தினந்தோறும் மயில்களையும், மான்களையும், பசுக்களையும், ஆடுகளையும், குதிரைகளையும், மனிதர்களையும், வன ஜந்துக்களையும் கவர்ந்து தின்று நாசம் செய்கையில் மாயையால் ஏவப்பட்ட அம்மலைப்பாம்பின் வடிவத்தை ஒருவரும் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கர்ப்பத்திலிருக்கும் ஜீவராசி முதல் புல், பூண்டு, மனுஷ்யர், தேவர், பிரமர் முதலிய சகலபிராணிகளையும் காப்பாற்றிவரும் தயாநிதியாகிய தியாகராஜா ஒருநாள் காலையில் வேட வடிவத்தோடு கையில் வில்லுடன் வீதிவழியே சென்று அம்மலைப்பாம்பு இருக்கும் இடத்தை அடைந்தார். அசுரர்கள், அரக்கர்கள் இவர்களுடைய மாயைகளை அழிப்பதற்காகக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டுள்ள தியாகராஜ மூர்த்திக்கு அவ்வரக்கன் உள்ள இடம் நன்றாகப் புலப்பட்டது. அப்போது வேட வடிவந்தாங்கிய பரமேசன் தம் கையிலுள்ள வில்லை வளைத்து நாணேற்றி ஒரு

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

கூர்மையான அம்பை அரக்கன்மீது எய்யவே அக்கொடிய அம்பினால் அடியுண்ட அவ்வரக்கன் கடுஞ்சினங்கொண்டு மலைப்பாம்பின் சரீரத்தாலேயே வேட ரூபியாகிய தியாகராஜாவை விழுங்கிவிட முயன்றான். அப்பாம்பின் நீண்ட நாக்கு வெகுதூரம் பரவி வந்திருப்பதைக் கண்ட பரமேசன் அவனை மாய்க்க அதுவே நல்ல உபாயமென்று எண்ணித் தம் இரண்டு கைகளாலும் நாக்கை உறுதியாகப் பிடித்திழுத்தார்.

வேடரூபியால் தன் நாக்கு இழுக்கப்பட் போது கொடிய வேதனையை அடைந்த பாம்பு கடுஞ்சினம்கொண்டு சீறிச்சீறிப் பெருமூச்செறிந்து அம்மூச்சுக் காற்றினால் அநேக மரங்கள் வேறோடு பிடுங்கிக் கொண்டு தரையிலே சாய்ந்தன. வனத்திலுள்ள ஜீவராசிகள் நடுக்கத்துடன் திசை திசையாய்ப் பறந்து சென்றன. அப்பாம்பு தனது கொடிய வாலைச் சுற்றி வீசுகையில் வாலினால் அடிபட்ட பல பிராணிகள் ஜீவனை இழந்தன. இப்படி துன்பத்தை விளைவித்த பாம்பின் நாக்கை ஒரு நொடிக்குள் இரு பிளவாகக் கிழித்து விடவே ஜீவனை இழந்த அரக்கன் கர்ஜனை செய்து பூமியில் வீழ்ந்தான். பூமியும் மரங்களுடனும் மலைகளுடனும் நடுங்கிற்று. திசைகளெட்டும் சிறிதுநேரம் வரையில் கலக்கமடைந்து தெளிவுற்றன. இவ்வாறு பரமேசன் அவ்வரக்கனுடன் சண்டை செய்கையில் தேவாலயத்தில் ஈசனைக் காணோமென்று பூஜை செய்யும் தொண்டர்கள் தேடலானார்கள். அப்போது வேர்வையுற்ற திருமுகத்துடன் வேட வடிவங்கொண்டு ஆலயத்துள் நுழைந்து மறைந்தார்.

பிறகு நகருக்கு வெளியே மலைபோல் வீழ்ந்து மாண்டிருக்கும் மாலைப்பாம்பைக் கண்ட ஜனங்கள் இக்கொடிய ஜந்துவை ஈசனே

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

வதைத்திருக்க வேண்டுமென்று நினைந்து பீடை நீங்கிச் சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

40.ராஜபத்தினிக்கு ஆடை அளித்த லீலை

பிறவிப்பிணி இன்றி நன்மையை உண்டுபண்ணும் செல்வம் நிறைந்த திருவாரூரில் தியாக சோழ மஹாராஜன் மனுமுறை தவறாமல் செங்கோல் செலுத்திக் கொண்டு சிங்காசனத்தே வீற்றிருந்தான். பல ஆண்டுகள் சென்றும் அவனுக்குப் புத்திரபேறு உண்டாகவில்லை. அதனால் மனக்குறை கொண்ட மஹாராஜனுடைய பட்டமகிரிஷியாகிய சந்திரலேகை என்பவள் அதிகாலையில் எழுந்து தியாகேசன் சன்னிதானத்துக்கு வந்து பணிந்து 108 முறை பிரதக்ஷணம் செய்து அம்மூர்த்தியின் எதிரேயுள்ள மங்கள வேதிகையென்னும் மேடை மீது நெய்யினால் மெழுகி முத்துக்களாலும் மற்ற ரத்தினங்களாலும் கோலம் போட்டு அதன் நடுவே நெய்விளக்கிட்டு பரமேசனைத் துதித்து வருவாள். மாலையில் தனது புஷ்ப வனத்துக்குத் தானே சென்று மலர்களைக் கொய்து விசித்திர மாலைகள் கட்டிக் கமலநாயகியாருக்கும், தியாகராஜாவுக்கும் மகிழ்ச்சியுண்டாகும்படி அளித்து வருவாள்.

தான் அணிந்துள்ள ஆபரணங்களைக் கழற்றித் தியாகராஜாவின் பாத கமலத்தில் காணிக்கையாகச் சேர்ப்பிப்பாள். இவ்வாறு நெடுநாள் வரையில் ஒப்பற்ற பக்தியுடன் சந்திர லேகையானவள் பரமேசனுக்குப் பணிவிடை செய்து வருகையில் அதனால் மகிழ்ந்த தியாகேசர் ஒரு நாள் அவள் தொண்டு செய்து அரண்மனைக்குத் திரும்பி கோபுரவாயிலுக்கு நேரே செல்லுகையில் ஆகாயவாணியாக ஓ தர்மதேவியே! சோழ மஹாராஜனது குலத்தை நிலைநிறுத்தவல்ல குமாரனொருவன் உன் வயிற்றில் ஜனிப்பான். இது வரை நீ செய்து வந்த சிறப்பான

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

பணிவிடையினால் உன் பூர்வஜன்ம பாவங்கள் அகன்று விட்டன. இனி உனக்குச் சிறந்த மங்களமே உண்டாகும். நாளைத் தினம் விடியற்காலம் உன் கணவனுடன் கமலாலயத்தில் நீராடி நமது சன்னிதானத்தை மூன்று தடவை பிரதக்ஷிணம் செய்வாயானால் நாளை முதல் உன் வயிற்றில் கர்ப்பம் உண்டாகி மன்னர் மன்னனாக விளங்கக்கூடிய குமாரன் உதிப்பான் என்று உத்தரவு செய்தார். தியாகராஜ மூர்த்தி அசரீரி மூலமாக இவ்வாறு அருள் செய்ததைப் பற்றி மன மகிழ்ச்சியுடன் அரண்மனை சென்ற சந்திரலேகை சக்கரவர்த்தியிடம் இந்நற்செய்தியை அறிவித்து அவனை ஆனந்தக் கடலில் அமிழ்த்தினாள். மிக்க களிப்படைந்த மன்னன் அப்போது பூதானம் முதலிய சிறந்த தானங்களைச் செய்து நியமத்துடன் ஏகவாரபோஜனம் செய்து அன்றிரவு தர்ப்பப்படுக்கையில் படுத்திருந்து மறுநாள் உதயத்தில் சந்திரலேகையுடன் கமலாலயத்துக்கு நீராட வந்தான். அப்போதும் அரசன் செய்யும் அநேகம் தானங்களை வாங்கிக் கொள்ளலாமென்று ஆயிரக்கணக்கான வேதியர்களும், யாசகர்களும் அங்கே வந்து கூடினார்கள்.

முதல்நாள் பட்டமகிரிஷிக்குக் கோபுரத்தின் அருகே தியாகராஜா அசரீரியாக உரைத்ததை அக்கோபுர நிலையில் தங்கிக் கவனித்த அரக்கனொருவன் தன் குலத்தொழிலாகிய வஞ்சனையால் பட்டமகரிஷியை எவ்வாறேனும் அவமானப்படுத்த எண்ணி ராஜ தம்பதிகள் கமலாலயத்துக்கு வருமுன்னரே ஒருவருக்கும் தெரியாமல் தண்ணீரில் மூழ்கி ஒளிந்திருந்தான்.

இந்தச் சூதை அறியாத ராஜ தம்பதிகள் சுபசமயத்தில் சங்கற்பம் செய்விக்கப்பெற்றுத் தியாகேசன் பாதகமலங்களை மனத்தில் நினைத்து வருணராஜனுக்கும் கங்கா தேவிக்கும் புஷ்பம், சந்தனம் இவற்றால்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அர்ச்சனை செய்து நீரில் மூழ்கினார்கள். வஞ்சனை செய்யச் சமயத்தை எதிர்பார்த்திருந்த அரக்கன் ஜலத்தில் மூழ்கிய பட்ட மகரிஷியின் வஸ்திரத்தைத் தன் மாயையினால் தண்ணீரில் அமிழ்ந்து போகும்படி செய்து விட்டான். நீராடிவிட்டு வெளியே எழும்போது தன் உடலில் ஆடை திடீரென்று காணப்படாமையால் பெருந்துக்கத்தையும் சோகத்தையும் அடைந்து அந்தப் பட்டமகிஷி நாத, தியாகராஜ, இப்போது என்னைக் காப்பது உமது கடமை, உமது கருணை, நீரே கதி என்று புலம்புகையில் அம்மெல்லிய அழுகுரலைச் செவியிலேற்ற தியாகராஜா அந்நொடியிலேயே உயர்ந்த பட்டாடைகள் பட்டமகிஷியின் சரீரத்தில் விளங்கும்படி நினைத்தார். உடனே ராஜபத்தினியின் உடலில் சிறந்த பட்டுகளும் பீதாம்பரங்களும் முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு அழகு வாய்ந்து விளங்கின. இதுவும் ஈசனருளே! என்று எண்ணி மிக்க சந்தோஷத்துடன் நீராடிப் பல தானாதிகளைச் செய்து அரண்மனையை அடைந்து தன்னை ஈசன் காப்பாற்றிய நற்செய்தியைப் பூபாலருக்கு அறிவித்தாள். பரமேசனுடைய குணங்களைப் பலவாறு புகழ்ந்து வருகையில் நற்புத்திரனொருவன் உதித்து நீடூழி காலம் சிறப்புடன் உலகத்தை ஆண்டு விளங்கினான்.

இந்த லீலையைக் கேட்பதினால் பக்தர்கள் மீது பரமேசனுக்கு உள்ள கருணை விளங்கும்.

41. தீயைத் தண்ணீராக்கிய லீலை

தியாகராஜன் அருளால் செழிப்புற்று விளங்கும் சோழநாட்டின் கண் ஒரு சமயம் சந்திரகேது மஹாராஜன் திருவாரூரில் இருந்து கொண்டு செங்கோல் ஓச்சி வந்தான்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அப்போது சும்புராசுரன் என்னும் ஒரு மாயாவி சில வேவுகாரர்களையும் சாரணர்களையும் வெளியிடங்களுக்குப் போய் அங்கங்குள்ள விசேஷங்களை அறிந்துவரும்படி ஏவியனுப்பினான். அவர்கள் எல்லோரும் பூவுலகில் ஒவ்வொரு தேசத்துக்கும் சென்று, அங்கங்கேயுள்ள சிறப்புகளையெல்லாம் தெரிந்து வந்து அவ்வசுர வேந்தனிடம் விவரமாக உரைத்தார்கள். ஓ அசுர சிரேஷ்ட, உமது கட்டளைப்படி நாங்கள் ஒவ்வொரு தேசத்துக்கும் சென்று ஒவ்வொரு ஜாதியாரிடத்திலும் நடக்கும் நடவடிக்கைகளை நன்றாக அறிந்து வந்தோம். அவற்றுள் ஆச்சரியமான தேசமொன்று உண்டு. அதனைச் சோழ நாடென்றும் காவிரி நாடென்றும் வழங்கிவருகிறார்கள். அதற்குத் திருவாரூர் என்னும் நகரம் ராஜதானியாக விளங்குகிறது. அந்நகரை அளகையென்றும் அமராவதி என்றும் சொல்லலாம். அந்நகரில் ஒன்றுக்கொன்று பகையே இல்லை. பசுவும் புலியும், யானையும் சிங்கமும், பாம்பும் கீரியும், கிளியும் பூனையும் மிக்க நட்புடன் பழகி விளையாடுகின்றன. அதனைக்கண்ட நாங்கள் மிக்க வியப்புற்றோம். இதற்குக் காரணம் யாதாயிருக்குமென்று நாங்கள் தேடிச் செல்லுகையில் அந்நகரின் மேற்குத் திசையில் ஒரு தேவாலயத்தைக் கண்டோம். அதற்குள் சோழ சக்கரவர்த்திகளால் அமைக்கப்பட்ட நவரத்னமயமான ஜன்னல்களையும், மேடைகளையும், படிக்கட்டுகளையும், பலவித மண்டபங்களையும், ஸ்வர்ண கலசங்கள் நிறைந்த விமானங்களையும் பல நேர்த்தியான கட்டிடங்களையும் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தோம் என்று இவ்வாறு வர்ணிக்கவே திருவாரூரின் மேன்மையை அறிந்து கொண்டு சும்புராசுரன் கடுஞ்சினத்துடன் ஆகாயமார்க்கமாய் வந்து அம்பிகைக்கும் ஈசுவரனுக்கும் அபிஷேகம் நடக்கையில் பொற்கோயில்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

மீது ஆக்கினேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து எல்லோருக்கும் துன்பத்தை விளைவித்தான். அது தெரிந்த தியாகராஜா தம் அற்புத சக்தியினால் அந்த நெருப்பு மழையை நீர் மழையாக மாற்றி ஜனங்களின் துயரத்தை நீக்கிக் காப்பாற்றினார்.

இந்த லீலையைக் கேட்பதனால் வேதாத்யயன பலன் உண்டாகும் ரஜோ குணம் நீங்கும். ஸத்வ குணம் வளரும்.

42. இந்திர தீர்த்தத்திற்கு மகிமையளித்த லீலை

சுவர்க்கலோகத்தை இந்திரன் பரிபாலனம் செய்து வருகையில் ஒரு சமயம் லம்பாசுரன் என்னும் அசுரன் அநேக கோடி அசுர சேனைகளை சேர்த்துக் கொண்டு இந்திரனை எதிர்க்கத் தொடங்கினான். நூறு யாகங்கள் செய்த இந்திரனும் ததீசி மகரிஷியின் முதுகெலும்பாகிய ஒப்பற்ற வஜ்ராயுதத்தை எடுத்துக் கொண்டு கோடிக்கணக்கான தேவசேனையுடன் அவ்வசுரனை எதிர்த்து அவனுடைய மாயா சூழ்ச்சிகள் சுவர்க்கலோகத்தின் மீது செல்லவொட்டாமல் தடுத்து நின்றான். பலபலவிதமாய் அந்த லம்பாசுரன் பிரயோகித்த மாயைகளையெல்லாம் இந்திரன் கண்டித்து விட்டான். அப்போது லம்பாசுரன் கடுஞ்சினமுற்று மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள எல்லா அசுரர்களையும் எல்லா மாயாவிகளையும் எல்லா அரக்கர்களையும் ஒருங்கு திரட்டிக் கடல்போன்ற சேனை வெள்ளத்தைச் சுவர்க்த்தின்மீது செலுத்தினான். அப்போது அளவற்ற அவ்வசுர சேனைக்கு முன் தேவ சேனை எதிர்நிற்க முடியாமல் சீர் குலைந்து ஓடத்தொடங்கிற்று. அசுர சேனையினால் முறியடிக்கப்பட்டுப் பயந்தோடும் தேவ சேனையை இந்திரன் மடக்கித் திரும்பச் செய்து தைரியம் கூறிப் பிளக்கக் கூடாத கவசங்களையளித்து

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அநேக அஸ்திர சஸ்திர மந்திரங்களை உபதேசித்து அவ்வசுரப்படையை எதிர்த்து நிற்கும்படி செய்து தானும் ஐராவதத்தின் மீது ஏறிச்சென்று போர் முகத்தில் கோடிக்கணக்கான அசுரக் கூட்டத்தை மடியச் செய்தான்.

தேவசேனை வீரர்களின் பலத்தைக் கண்டு கொஞ்சமேனும் பயப்படாத அவ்வசுரப்படை எதிர்த்து நின்று போர் புரிய ஆரம்பித்தது. இவ்வாறு தேவேந்திரனுக்கும் லம்பாசுரனுக்கும் மூன்று வருஷ காலம் யுத்தம் நடந்தது. இரவும் பகலும் ஓயாமல் சண்டை நடக்கையில் ஒரு நாள் தேவசேனை பின்வாங்கத் தொடங்கிற்று. அதனால் தேவேந்திரனும் தைரியத்தை இழந்து முகவாட்டமுற்றுப் பெருமூச்சுவிட்டு மனங்கலங்கி நின்றான். அத்தருணத்தில் லம்பாசுரன் தன் அந்தப்புர மகரிஷியாகிய ஸுஜாதை என்பவளை விமானத்தில் ஏற்றி அழைத்து வந்து தேவசேனை வீரர்கள் நிலைகுலைந்து ஓடுவதையும் தன் சேனை ஜயசப்தத்துடன் களித்திருப்பதையும் யுத்தகாலத்தில் தான் செய்த மாயைகளையும் காட்டிக் கொண்டு நின்றான்.

அப்போது நாரத மகரிஷி அவன் எதிரில் தோன்றினார். கையில் வீணையை ஏந்திக் கொண்டு சாமகானம் செய்துவரும் அம்மகரிஷியைக் கண்ட லம்பாசுரனது பட்டமகிஷியாகிய சுஜாதை நாரதரைக் கைகூப்பி வணங்கி வாரீர் எனது குலகுருவே என்றாள். அதைக் கேட்ட லம்பாசுரன் ஏ பிராண நாயகி, இந்த மகரிஷி உன் குலத்துக்கு எப்படி குருவாகிறார்? என்று வினவவே, சுஜாதையானவள் ஓ அசுரநாத, பூர்வஜன்மத்தில் நான் ஒரு யக்ஷராஜன் புத்திரி. நான் சிறு பருவத்தில் கானம் செய்து வருகையில் இந்த நாரத மகரிஷி என் தகப்பனார் மாளிகைக்கு வந்து சில ஸ்வரங்களின் பேதங்களை எனக்கு உபதேசித்தார். அப்போது அவற்றை நான் பக்தியுடன் கேட்டுக் கொள்ளாமல் மதியின்மையால்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

இகழ்ந்தேன். இவர் அப்போது கோபமுற்று நீ அசுர ஜாதியில் ஜனிக்கக் கடவாய் என்று சாபமிட்டார். பிறகு எனக்கு நல்லறிவு உண்டாகி அவரைப் பயத்துடன் வணங்கிச் சாபவிமோசனத்தை யாசித்தேன். உடனே இவர் பெண்ணே நீ ஓர் அசுர வீரனையடைந்து அவனால் போரில் துரத்தப்பட்ட தேவேந்திரனை எப்போது பார்ப்பாயோ அப்போது உனக்கு நான் என் தரிசனத்தை அளிப்பேன். அத்தருணத்திலேயே உன் ஜன்மம் மாறி மறுபடி யக்ஷராஜன் கன்னிகையாக ஆவாய் என்று கருணைபுரிந்தார். அது போலவே ரிஷி இப்போது தோன்றினார். எனது ஜன்மம் மாறிவிடப் போகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் அநேக யக்ஷர்கள் விமானத்துடன் வந்து சுஜாதையை அழைத்துக் கொண்டு கந்தர்வ லோகம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

இவ்வித சம்பவங்களை எல்லாம் பார்த்திருந்த லம்பாசுரன் அத்தருணத்தில் மதியிழந்து பலம் குன்றி ஒளி நீங்கிப் பிணம்போல் நின்றான். சுஜாதை பிரிந்து விடவே அவனது பலம் குறைந்து விட்டது என்று நாரதர் இந்திரனுக்கு அறிவித்து ஏ தேவேந்திர, இப்போதே நீ பூவுலகத்தை நாடிப் புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் ஒரு தடாகத்தை உண்டாக்கி அதில் நீராடித் தியாகேசரைப் பணிந்து வருவாயானால் அவ்வசுரனை எளிதில் ஜயிப்பாய் என்று உரைத்துச் சென்றார்.

தேவரிஷிகளுள் சிறந்தவரான நாரதரின் உபதேசத்தைப் பெற்ற இந்திரன் வெகு சீக்கிரத்தில் புண்ணிய ஸ்தலமென்னும் திருவாரூரை அடைந்து ஒரு ஸ்வரஸ்ஸை நிர்மாணம் செய்து வேத சாகையினால் தியாகராஜாவைத் துதிசெய்து நின்றான். தியாகராஜா அப்போது, வாசவ, இந்த ஸரஸ்ஸில் நீ ஸ்நானம் செய்தபடியால் உனக்கு அளவற்ற பலமும், தேஜஸ்ஸும், மனச் சாந்தியும் உண்டாகிவிட்டன. இவ்வசுரனை இனி நீ

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

வெகு சுலபமாக வென்று சுவர்க்கலோகத்தை நெடுநாள் சிறப்புடன் பரிபாலிப்பாய் என்று உரைத்தார். வாசவன் தியாகேசனை நமஸ்கரித்துத் துதித்து அவரது அருளைப் பெற்றுச் சுவர்க்கத்துக்கு வந்து தேவசேனையைத் திரட்டி லம்பாசுரன் மீது செலுத்தி அநேகம் சஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து அவ்வசுர சேனையை முறியச்செய்து லம்பாசுரனை யமதர்மராஜனுக்கு அதிதியாகச் செய்தான். இந்திரனால் உண்டாக்கப்பட்ட அந்த ஸரஸ்ஸுக்கு அதுமுதல் இந்திர தீர்த்தம் என்று பெயரென்றும் அதில் நீராடுபவர்கள் ஒளியையும், ஜயத்தையும் அடைவார்களென்றும் தியாகராஜா வரமளித்த மகிமை உலகத்தில் பரவியபடியால் வானவரும் இடர் நேரிட்ட போது அங்கே வந்து இந்திர தீர்த்தத்தில் நீராடித் துன்பங்கள் நீங்கி இன்பத்துடன் விளங்கலானார்கள்.

43. பெண்ணை ஆணாக்கிய லீலை

முனிவர்களாலும் காண்டற்கரிய கைலாசபதியானவர் பூலோக ரக்ஷணார்த்தமாக சோழநாட்டிலுள்ள திருவாரூரில் தோன்றியது முதல் மகரிஷிகளுக்கும் க்ஷத்திரியர்களுக்கும் மற்ற ஜாதியார்களுக்கும் மனத்தில் சந்தோஷம் குடிகொண்டிருந்தது. முகத்தில் எப்போதும் ஒப்பற்ற ஒளி விளங்கிற்று. ஜனங்களுக்கு ஒரு விதமான துன்பமும் நேரிடுவதில்லை. நினைத்த காரியங்களெல்லாம் இடையூறின்றிப் பலனை அளித்து வந்தன. பசுக்கள் முதலிய ஜீவராசிகளும் எவ்விதத் தீங்குமின்றிப் புஷ்டியுடன் வளர்ந்து வந்தன. சிற்சில சமயங்களில் அசுர ராக்ஷஸ மாயையினால் ஜீவராசிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்ட போதிலும் தியாகராஜன் அக்கஷ்டங்களை விரைவில் நீக்கிவந்தபடியால் உண்டாகும் துன்பங்களெல்லாம் கனவில் கண்டவைபோல் நீங்கி வந்தன. எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் வாழ்நாட்கள் பெரும்பாலும் சுகமாகவே கழிந்து வந்தன.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

எல்லா ஜனங்களும் குடும்பத்துடன் சேர்ந்த ஜனங்களாயிருந்த போதிலும் தாமரையில் ஜலம் போல் குடும்பத்தில் நிலை பெறாமல் ஈசுவர தத்துவத்தின் மேன்மையையே நன்றாக அறிந்து கொண்டு வந்தனர்.

அப்போது பஞ்நத க்ஷேத்திரத்தில் (திருவையாற்றில்) யஜ்ஞதத்தரென்னும் பிராமணோத்தமர் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு வெகுகாலம் வரையில் புத்திரரோத்பத்தி ஏற்படவில்லை. அதனால் அவர் தமது தர்ம பத்தினியை அழைத்துக் கொண்டு காவிரிக் கரையில் விளங்கும் ஒவ்வொரு லிங்கஸ்வரூபியையும் நமஸ்கரித்துக் கொண்டு திருவையாற்றுக்குத் திரும்புகையில் அவருக்கு வழியிலே நற்சகுனம் உண்டாகவில்லை. அதனால்அவர் சிறிது நேரம் தயங்கி நின்று பிறகு அவர் கிழக்கு நோக்கி செல்லுகையில் நல்ல சுபசகுணங்கள் தோன்றின. சகுன சாஸ்திரத்தை நன்றாக அறிந்தவராகிய அவர் மிகவும் மகிழ்ந்து சகுனத்தினாற் கண்ட வழியைப் பின்பற்றி வருகையில் திருவாரூரை அடைந்தார். அதனால் அதிக மகிழ்ச்சியடைந்த அந்த வேதிய தம்பதிகள் திருவாரூரில் இந்திர தீர்த்தத்திலும், கமல தீர்த்தத்திலும் நாள்தோறும் நீராடித் தியாகேசனது ஸந்நிதானத்தைப் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களினால் பூஜித்துவருகையில் தியாகேசனருளால் அவர்களுக்கு ஒரு சற்புத்திரன் தோன்றினான்.

நூல் முறைப்படி ஜாதகர்மம், நாமகரணம், அன்னப் பிராசனம், சௌளம், உபநயனம் முதலிய கிரியைகளை நடத்தி வைக்கப் பெற்றவனான வேதப்பிரியனென்னும் அவ்வந்தண குமாரன் குருகுலத்தை அடைந்து வேதங்களையும் அவற்றின் ஆறு அங்கங்களையும் மற்றக் கலைகளையும் கற்று ஒவ்வொரு நாளும் காலையிலும் மாலையிலும் தியாகராஜனது வடிவழகைக் கண்டு களித்துப் பணிந்துவிட்டுச் செல்வான்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

இவ்வாறு வேதப்பிரியனென்னும் பிராமண குமாரன் 32 பிராயம் வரையில் திருவாரூரில் தங்கி வித்தியா குருவின் அருளால் சகல சாஸ்திரங்களையும் கற்ற பிறகு அவரிடம் குரு தக்ஷிணையை அளித்து விடைபெற்றுத் தனது தந்தையராகிய யஜ்ஞதத்தரை அடைந்து பணிந்து நின்றான்.

அவ்வேதியரும் தம் மகனைக் கண்டு மகிழ்ந்து ஆசிகூறி அப்போதே அவனுக்கு விவாகம் செய்விக்க வேண்டுமென்று கருதினார். தமக்குச் சமமான வேதியர் குலத்தில் உதித்த ஒரு பெண்ணை வேதப்பிரியனுக்கு நிச்சயம் செய்து விட்டார். அதனையறிந்த அவ்வந்தண குமாரன் தந்தையைப் பணிந்து தந்தையே! குடும்ப வாழ்க்கையை நான் விரும்பவில்லை. குருவின் கடாக்ஷத்தினாலும் உமது அருளினாலும் சம்பாதித்துள்ள வித்தையின் ஞானத்தினால் தியாகராஜ பரபிரம்மத்தின் திவ்ய குணங்களைக் கண்டு ஆனந்திப்பதிலும் சம்சார சுகம் சிறந்ததென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. நான் ஒரு பெண்ணை விவாகம் செய்து கொண்டால் பலவழிகளாலும் ஈசுவர குணானுபவங்களுக்கு இடையூறு நேரிடும். பிறகு அதை நீக்க முடியாது. ஆகையால் இப்போது நான் விவாகத்தை விரும்பவில்லை. தியாகராஜதியானம், கீர்த்தனம் இவற்றையே என் மனம் நாடுகிறது என்றான்.

அப்போது அவன் தாயும் தந்தையும் பந்துக்களும் அவ்வேதப் பிரியனுக்குப் பலவாறு நல்வார்த்தைகளைக் கூறியும் அவன் விவாகம் செய்து கொள்ள உடன்படவேயில்லை. இல்லற தர்மத்தின் மேன்மைகளைப் பலவாறு எடுத்துக் கூறியும்அவை அவன் மனத்தில் இடம் பெறவில்லை. பலாத்காரமாகவாவது தம் குமாரனுக்கு

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அப்பெண்ணை விவாகம் செய்விக்க யக்ஞத்தர் முயன்றார். அதனையறிந்த வேதப்பிரியன் தியாகேசரை தியானம் செய்ய ஆரம்பித்தான். தியாகேச, உம்முடைய குணங்களையும், பிரபாவங்களையும் அறிந்து கொள்ளவே நான் சாஸ்திர ஞானத்தை அடைந்தேன். அந்த ஞானத்தைக் குடும்பக்கடலில் வீசும் துக்கங்களாகிய அலைகளால் அலம்பிவிட வேண்டுமென்று என் தாயும் தந்தையும் முயலுகிறார்கள். அம்முயற்சி பலியாவண்ணம் அருள்புரிவாய். என் ஜன்மம் முடியும்வரையில் உன் திவ்ய குணங்களே என் மனத்தில் தோன்ற வேண்டும். பிறவித் துன்பம் தோன்றாத படி அருள் புரிவாய் என்று தியானம் செய்து வந்தான்.

பிறகு அவனுடைய தாயும் தந்தையும் ஸம்பந்திகளுடன் சேர்ந்து நல்ல சுபமுகூர்தத்தில் பலாத்காரமாக அப்பெண்ணை அக்கினி சாக்ஷியாக அவனுக்கு விவாகம் செய்து வைத்தார்கள்.

வேதப்பிரியன் அம்மணத்தை விரும்பாமல் இருக்கையில் அவன் தாய் தந்தையர்கள் வலுவில் அப்பெண்ணை விவாகம் பண்ணுவித்தார்களாம். அத்தம்பதிகள் உலகில் எப்படி வாழ்வார்களோ என்று அவ்விவாகத்தைப் பார்க்க அக்கலியாணப் பந்தலில் கூடியிருக்கும் ஆயிரம் பிராமணர்களில் பலர் சொல்லிக் கொண்டனர்.

சாஸ்திர முறைப்படி அப்பெண்ணை அவள் தாய் தந்தையர்கள் தாரை வார்த்து மந்திரத்தை உச்சரித்துத் தானம் செய்கையில் வேதப்பிரியன் இல்வாழ்க்கையில் மனம் செல்லாமலும் பெற்றோர் வார்த்தையை மீற முடியாமலும் தியாகராஜனை எண்ணிக் கொண்டே அப்பெண்ணின் கையைப் பிடித்தான். உடனே தியாகராஜன் அருளால்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அப்பெண்ணுக்கு ஆணுரு உண்டாயிற்று. வேதப்பிரியனுக்கு சமமான உருவத்தை உடையவனாகவும் விபூதி ருத்திராக்ஷங்களை அணிந்து கொண்டு ஒரு சிஷ்யன் போல் அவனெதிரில் தோன்றி வணங்கினான். அதனைக் கண்ட எல்லோரும், என்ன மாயை இது! சாஸ்திரமறிந்தஇக்குமாரன் இப்பெண்ணை ஆணாக்கி விட்டானே. இதற்காக இவனை சிக்ஷிக்க வேண்டும் என்று ஒருவருக்கொருவர் பலவாறு பேசுகையில் தியாகராஜா ஓர் அசரீரி வாக்கினால் ஓ வேதியர்களே! இது அந்த அந்தணச் சிறுவன் செய்த மாயையன்று. அவனுக்கு விருப்பமில்லாத போது நீங்கள் ஒரு பெண்ணை விவாகம் செய்வித்தது நியாயமன்று. ஈசுவர தியானத்தையே விரும்பிய அவனுக்குத் தானம் செய்த இப்பெண்ணை நானே ஆணாக்கி அவனுக்குச் சிஷ்யனாக்கி விட்டேன். நீங்கள் விசாரப்பட வேண்டாம் என்றுஉரைத்தார். அதைக் கேட்ட எல்லோரும் வியப்புற்று ஈசனைத் துதித்தனர். வேதப்பிரியனும் அவன் சிஷ்யனும் அதுமுதல் எல்லாக் கலைகளையும் பயின்று திருவாரூரிலேயே ஈசுவர பக்தியை மற்றும் பலருக்கு வெளிப்படுத்திக் கொண்டு முடிவில் கைலாசபதியின் திருமேனியில் ஐக்கியமானார்கள்.

44. நரபலியாக நின்ற வேதியனைக் காத்த லீலை

விவாக சமயத்தில் ஸர்வாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஒரு பெண்ணைத் தம் பக்தனுக்காகத் தியாகேசர் ஆணாக்கி விட்டாரென்ற அற்புதத்தைக் கேட்ட தீநாயு என்னும் பாஞ்சால தேசத்து மன்னனொருவன் தியாகராஜாவின் திருமேனியை நேரிற்கண்டு ஆனந்திக்க வேண்டுமென்று உறுதிபூண்டான்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அதற்காக ராஜ்யபாரத்தை அமைச்சரிடம் ஒப்புவித்து விட்டு சோழநாட்டின் திலகமாக விளங்கும் திருவாரூருக்கு வந்து கமல தீர்த்தம் முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து பூதானம், வஸ்திரதானம், சுவர்ணதானம், ரஜததானம் முதலிய பல சிறந்த தானங்கள் புரிந்தான். பிறகு தேவாலயத்தில் விளங்கும் தியாகேசரின் அழகையும் கருணையையும் கண்டு வியப்புற்று இமைகொட்டாத கண்களையுடையவனாகி இமையவர் போல நின்று துதி செய்து விலையற்ற நவரத்தினங்களினால் பிரபுவின் பாதார விந்தங்களில் அர்ச்சனை செய்து திவ்யாபிஷேகம் நகரப்பிரதக்ஷிணம் முதலிய உத்ஸவங்களை நடப்பித்து ஆனந்தமுற்று அந்த நாட்டரசனாகிய உத்தமசோழ மகாராஜனுடைய அரண்மனையில் சிலநாள் வரையில் தங்கியிருந்தான். அப்போது பாஞ்சால நாட்டிலுள்ள வசுராதனென்னும் சாமந்த ராஜனொருவனிடம் ஒரு நாள் காலவமஹரிஷி வந்து அவன் அரண்மனையிலுள்ள தேவாலயத்தில் தங்கியிருந்து மழைக்காலத்தைக் கழிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார். அவரை வசுராதன் பணிந்து துதி செய்து அவரது ஆசியைப் பெற்று அவரது கருத்துப்படியே மழைக்காலத்தைத் தன் அரண்மனையில் கழிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தான்.

அரண்மனையிலுள்ள தேவாலயத்தின்கண் விளங்கும் ரத்தினலிங்க ஸ்வரூபியைக் காலவரிஷி தரிசித்து அவரது தியானத்திலேயே மழைக்காலமாகிய நான்கு மாதங்களை அங்கே கழித்துவிட்டு வெளியே செல்ல முயன்றார். அப்போது அவரை வசுராதராஜன் வணங்கி நிற்கையில் அவன் மீது கருணை கொண்டு மகரிஷியானவர் ஞான திருஷ்டியினால் அவனுக்கு புத்திரப் பேறு

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

இல்லாமையை அறிந்து, ஓ பூபால, நீ நரபலியை அளித்து ஒரு யாகம் செய்வாயானால் உனக்கு ஒரு சிறந்த புத்திரன் உதிப்பான் என்று சொல்லிவிட்டு இமயமலைக்குச் சென்றனர்.

காலவமகரிஷியின் உபதேசப்படி யாகம் செய்யக்கருதிய வசுராதமன்னன் அளவற்ற திரவியத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஒவ்வொருநாட்டிலும் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஒவ்வொரு அக்ரஹாரத்திலுமுள்ள வேதியர்களின் வீடுகளை நாடி நரபலிக்காக ஒரு புத்திரனை அளிப்பீர்களா? அதற்காக அளவற்ற திரவியத்தை அளிக்கிறேன் என்று சொல்லி விசாரித்துக் கொண்டு சென்றான்.

அப்போது திரமிடதேசத்தில் தாதகீபுரத்திலுள்ள சிவதாசனென்னும் ஒரு ஏழை அந்தணனுக்கு மூன்று புத்திரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் நடுப்புத்திரனை அவ்வரசனுக்கு அளிப்பதாக அவனுடைய தாய் தந்தையர் கூறி அரசனிடமிருந்து அளவற்ற திரவியத்தை அடைந்து மத்திய குமாரனை நரபலிக்காக அவனுக்கு விற்றனர். தாய் தந்தையருடைய உத்திரவை முகமலர்ச்சியுடன் ஏற்றக் கொண்டு அவ்வந்தணச் சிறுவன் அவ்வரசனுடன் அவனது நகரத்தை அடைந்தான். பிறகு அவ்வரசன் அநேக மகரிஷிகளையும், பிராமணோத்தமர்களையும் வருவித்து அவர்களை முறைப்படியே பூஜித்து அவர்களைக் கொண்டு யாகசாலையை நிர்மாணம் செய்து யாகம் செய்யத் தொடங்கி யூபஸ்தம்பத்தில் அவ்வந்தண குமாரனைக் கட்டினான்.

யாகத்தில் பலியிடுவதற்காக அளவற்ற திரவியத்தை வாங்கிக் கொண்டு தன் குமாரனை அரசனிடம் கொடுத்த பிராமணனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும், தம் நடுக்குமாரனைப்பற்றி மிக்க அனுதாப

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

முண்டாயிற்று. மூத்த குமாரனும் இளைய குமாரனும் உலகில் வாழும்போது நாம் நமது மத்திய குமாரனை மாத்திரம் வஞ்சித்து விற்றுவிட்டோமே. நமது கருத்தை அறிந்து அவன் வெகு சந்தோஷத்துடன் நம் கட்டளையைச் சிரசால் வகித்து அரசனது யாகத்தில் உயிரைத் துறக்கச் சென்றானே. அவனது குணமல்லவா உத்தம குணம். இப்படிப்பட்ட உத்தம புத்திரனை இழந்த பின் நமது ஜன்மம் இருந்து என்ன பயன்? இந்தத் திரவியத்தைக் கண்டு மோகங்கொண்டோமே? இவ்வித பாவப்பொருளால் நமக்கு நன்மை உண்டாகுமா? மோகத்தினால் புத்திரனை விற்ற திரவியத்தை நாம் வைத்துக் கொள்ளலாகாது. தானத்துக்கும் தக்கதன்று. நொடிப்பொழுதில் புத்திரனை விற்றுப் பாதகத்தைத் தேடிக் கொண்ட நாமிருவரும் தியாகராஜாவின் பாதகமலத்தைப் பணிந்து இதற்குப் பிராயச்சித்தம் தேடிக் கொள்ள வேண்டும் என்று யோசனை செய்து திருவாரூரை அடைந்து தியாகேசனை வணங்கி நின்றனர்.

பூர்வ ஜன்ம பாவத்தினால் நிலையற்ற திரவியத்தை விரும்பிப் புத்திரனை விற்ற அவ்வேதியன் மீது தியாகேசர் கருணை புரிந்து அசரீரி வாக்கினால் ஓ பக்தர்களே! உங்கள் குமாரனைப்பற்றி நீங்கள் வருத்தமுற வேண்டாம். திரவியத்தில் உங்களுக்கிருந்த அற்ப ஆசையினால் நீங்கள் அவ்வுத்தம குமாரனை விற்பனை செய்தீர்கள். ஆனாலும் நாம் அவனை மீட்டு விட்டோம். அரசனுடைய யாகமும் நரபலியாலடைய வேண்டிய பயனை அடைந்து விட்டது. அவ்வரசனே தேரிலேற்றி உங்கள் மைந்தனை உங்களிடம் கொண்டு வந்து விடுவான். இனி உங்களுக்கு நமது தத்துவ ஞானம் உண்டாகும் என்று அவ்விருவருக்கும்உத்தரவிட்டார்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

வசுராதன் யாகசாலையிலும் அசரீரி வாக்கினால் இவ்வேதிய குமாரனை யூபஸ்தம்பத்திலிருந்து அவிழ்த்து விடுங்கள் அவனை நரபலியாகக் கொடுத்தால் எந்தத் தேவதை சந்தோஷமடைந்து உங்கள் அரசனுக்கு மகனை அளிக்கக் கூடுமோ அந்த தேவதை நரபலியில்லாமலே நமது கட்டளையினால் திருப்தியுற்று நற்புத்திரனை அளிக்கும் என்று உத்தரவு பிறந்தது.

இவ்வித அசரீரி வாக்கைக் கேட்ட மகரிஷிகள் யாகசாலையின் பூர்வபாகத்தில் குண்டத்தினருகில் அக்கினியைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கும் அரசனையடைந்து ஓ ராஜ திலக, பரமேசன் உமது யாகத்தைப்பற்றி மகிழ்ந்து நரபலியில்லாமலே இந்த யாகத்தை நிறைவேற்றி விட்டார் என்று அவ்வசரீரியின் மகிமையை உரைத்தனர். அது கேட்ட அரசன் மகிழ்ந்து அவ்வேதிய குமாரனை நமஸ்கரித்துப் பூஜித்து அவனுக்கு அளவற்ற திரவியத்தைச் சன்மானமாக அளித்துத் துதி செய்து தேரிலேற்றித் தாதகீபுரத்துக்கு அனுப்பினான். பிறகு யாகத்தை அரசன் பூர்த்திசெய்து அவ்வாறே ஒரு புத்திரனை அடைந்து சிறப்புடன் விளங்கினான்.

அனுதாபத்தை அடைந்த பிராமண தம்பதிகளும் தியாகராஜனுடைய அசரீரி வாக்கினால் சந்தோஷமடைந்து தியாகேசரைப் பணிந்து தம்மிருப்பிடம் செல்லுகையில் அசரீரி வாக்குப்படி அரசனால் தேரில் ஏற்றியனுப்பப்பெற்ற புத்திரன் வீட்டில் வந்திருக்கக் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

45.விமானிகளை வாழ்வித்த லீலை

தனத்திலாசை கொண்ட வேதியன் தன் மத்யம குமாரனை

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

நரபலிக்காக விற்பனை செய்த பிறகு அனுதாபத்தையடைந்து ஈசனை வேண்டிக்கொள்ளவே அவ்வேதியன் மீது கருணை கொண்ட தியாகேசன் நரபலி இல்லாமலே அரசனது யாகத்தை நிறைவேற்றுவித்து அவ்வந்தண குமாரனை உயிருடன் காப்பாற்றி தந்தையிடம் திரும்பச்செய்தானென்று தெரிந்து வியப்படைந்த பாஞ்சால நாட்டரசன் தன் நாட்டுக்குச் சென்று தன் சிற்றரசனாகிய வசுராத பூபாலனைக் கொண்டு தியாகராஜருக்கு அநேக நவரத்தின ஆபரணங்களைச் செய்வித்தான்.

இவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த தியாகராஜாவின் கடாக்ஷத்தினால் பூவுலகில் பலநாள் வரையில் ஒரு விதமான தீங்கும் நேரிடாமல் வருணாச்சிரம தருமங்கள் குறைவின்றி நடந்து வந்தன.

ஒரு சமயம் சுவர்க்கலோகத்தில் தேவர்களின் மீது அசுரர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பலவித ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்து தேவசேனையைப் பிளந்து திக்குகளில் ஓடி விடும்படி செய்தனர். கொடிய அசுரர்களால் பங்கப்படுத்தப்பெற்ற தேவசேனை பயமுற்று வாடி நிற்கையில் தேவேந்திரன் மற்றத் திக்குப்பாலகர்களைத் தனக்கு உதவியாகக் கொண்டு அவ்வசுரர்களுடன் போர் செய்ய ஆரம்பித்தான்.

இவ்விஷயங்களை அறிந்த பிரமலோசனென்னும் அசுர மன்னனொருவன் நெடுநாள் தவம்புரிந்து தான் பெற்ற வரத்தினால் கர்வமடைந்து அப்போர் முனையில் நின்று காலதண்டமென்னும் ஆயுதத்தைக் கையிலேந்தி விளங்கும் யமதர்மராஜனெதிரில் போய் அவனது வாகனமாகிய எருமையின் மீது ஓர் இருப்பு உலக்கையை வீசியெறிந்தான். அதனால் அடியுண்ட அவ்வெருமை மண்டையில்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

தாக்கப்பட்டு மூக்கினாலும் வாயினாலும் உதிரத்தைக் கக்கிப் பயந்து பின்வாங்கி விட்டது. அதனால் வெகுண்ட யமதர்மன் தன்உக்கிரமான தண்டத்தை அவ்வசுரன் மீது வீசினான். அசுரன் பயந்து தன் மாயையினால் ஆகாயத்தில் மறைந்து ஒளிந்து கொண்டான். அந்த தண்டாயுதமானது அசுர சேனையின் மீது வீழ்ந்து அநேகரை அழித்தது. அதைக்கண்ட மாயாவிகள் யமதர்மனுடைய இருப்பிடம் சென்று அங்குள்ளவர்களை அடித்துக் கொன்று சிலரைத் துறத்தி சிலரை முறித்துப் பலவிதமான துன்பங்களைச் செய்தனர். தன் இடத்தைக் காக்கும் பொருட்டு யமதர்மன் அடியுண்ட வாகனத்துடன் வாடிய முகத்தோடு தன் இருப்பிடம் வந்தான்.

அப்போது பிரமலோசனன் அளவற்ற மாயாவிகளை ஏவி அக்கினியையும், வருணனையும், பவனையும், குபேரனையும் மாயையினால் மோகமுறச் செய்து அவர்களுடைய திவ்விய ஆயதங்களையெல்லாம் முறித்துவிட்டு அவர்களுடைய கண்களில் இருளை உண்டுபண்ணச் செய்தான். இவ்வித மாயையினால் அழிக்க முடியாத திக்குப்பாலகர்கள் சாதாரண மனிதர்கள்போல் வெகுநேரம் வரையில் பிரமத்தையும் மூர்சையையும் அடைந்தனர். அப்போது பிரமலோசனன் இந்திரன் கையில் விளங்கும் வஜ்ராயுதத்தின் மீது ஒரு வித மாயையை ஏவி அதை மறையச் செய்து இந்திரனுடன் கைச்சண்டை செய்தான். அதில் இந்திரன் பயந்தோடும்படி ஏற்பட்டது.

இவ்வாறு பிரமலோசனாசுரன் தன் மாயையினாலும் அசுர பலத்தினாலும் திக்குப்பாலகர்கள் எழுவரையும் தன் எதிரில் நிற்க வொட்டாமல் ஜயித்துவிடவே பலமற்ற தேவர்கள் கைலாச பதியாகிய சங்கரனிடம் சரணடைந்து துதி செய்து தங்களுக்கு நேரிட்ட

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அபஜயத்தையும் சுவர்க்க உலகம் அழிவுற்றதையும் தேவகாரியங்கள் பாழாகி விட்டதையும் தெரிவித்து முறையிட்டனர்.

சங்கரனே புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் தியாகராஜாவாக விளங்குவதால் அசரீரி வாக்கினால் ஏவப்பட்ட தேவர்கள் எல்லோரும் வெள்ளியங்கிரியிலிருந்து திருவாரூருக்கு வந்து தியாகராஜனுடைய பாதகமலங்களைக் கற்பக விருக்ஷ மலர்களால் பூஜித்துத் தமக்கு நேரிட்ட துன்பத்தைப் பற்றி அபயம் வேண்டினர். உடனே தியாகேசர் அவர்கள் மீது தம் ஒப்பற்ற கடாக்ஷத்தைச் செலுத்தி அவர்களுக்கு அபயமளித்துத் தாம் ஒரு மனித வடிவங்கொண்டு கையில் வில்லுடன் தேவலோகம் சென்று அவ்வில்லில் நாணைப்பூட்டி அந்நாண் கயிற்றை ஒலிக்கும்படி இழுத்தார். அந்நாணொலி அசுரர்கள் காதில் நுழையும்போதே மிக்க கோபத்தைத் தூண்டி விட்டது. அதுவரையில் கேட்டிராத நாணொலியின் கொடுமையையறிந்து அசுர வீரர்கள் கடுஞ்சினங்கொண்டு கர்ஜனை செய்து தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டும், பற்களைக் கடித்துக் கொண்டும் அவ்வேடன் மீது சீறிக்கொண்டும் கொன்று விடுகிறேன், முறித்து விடுகிறேன், பக்ஷித்து விடுகிறேன், பிசைந்து விடுகிறேன், தேய்த்து விடுகிறேன், தூளாக்கி விடுகிறேன் என்று இவ்விதம் அட்டகாசம் செய்து கொண்டு கூட்டம் கூட்டமாய் வேடருபம் பூண்ட பரமசிவன் மீது பாய்ந்து நெருக்கமாய் அம்புகளைப் பிரயோகித்தார்கள். இரும்பு உலக்கைகளை வீசினார்கள். மலைகளை எறிந்தார்கள். கத்திகளை விடுத்தார்கள். கயிறுகளைச் சுழற்றினார்கள்.

இவ்வாறு அக்கொடிய அசுரர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து இன்று அஸ்தமனத்துள் தேவர்கள் எல்லோரையும் தொலைத்து விடுவோம்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

சூரியனையே பிடுங்கி விடுவோம். யமனை அழித்து விடுவோம். கடலைக் கலக்கி விடுவோம். மலைகளைத் தூளாக்கி விடுவோம் என்று தம்மையே புகழ்ந்து கொண்டு பரமசிவனருகில் நின்று போர்புரிந்தனர். அப்போது திசைகள் நடுங்கின. தேவர்கள் திகைத்தனர். ரிஷிகள் ஈசனைத் துதித்தனர். தியாகேசர் அப்போது தம் அற்புத சக்தியினால் ஒரு மாயையை உண்டுபண்ணி ஒரு அசுரன் கண்ணுக்கு மற்றோர் அசுரன் மானிட வேடன் போல் தோன்றும்படி மகாமாயையை ஏவினார். ஈசுவரனுடைய அம்மகாமாயையை மீற முடியாத அவ்வசுரர்கள் எல்லோரும் இரண்டு முகூர்த்த காலத்துக்குள் ஒருவரையொருவர் வெட்டிக் கொண்டு உயிரை விட்டனர். அந்த அசுர நாசத்தைக் கண்டு களித்த பரமசிவன் கடைசியாய் நின்று போர்புரியும் சில வீரர்களைக் கண்டு திரிபுர ஸம்ஹாரம்செய்த பாணங்களைப் பிரயோகித்தார் அதனால் அசுரர்கள் பயந்து ஓடிச்சென்று பாதாளத்தில் நிலைபெற்றனர்.

தியாகேசர் இவ்வாறு வானுலகுக்கு உண்டான இடரை நீக்கியபோது தேவர்கள் மலர்மாரி சொரிந்தனர். தேவ துந்துபி நாதம் திசைகளெங்கும் முழங்கிற்று. அரம்பையர் ஆடினர். கந்தர்வர் பாடினர். ரிஷிகள் துதித்தனர். தேவர்கள் பணிந்தனர். முன்போலவே திக்பாலகர்களும் தேவர்களும் தத்தம் நிலையில் விளங்கினார்கள்.

46.பஸ்மத்தை அரசனாக்கிய லீலை

தேவர்களுக்கு அபயமளித்த தியாகராஜர் அசுரக்கூட்டத்தை அழித்துத் தேவர்களைத் தமது பதவியில் வீற்றிருக்கச் செய்து தேவர்களால் வருஷிக்கப்பட்ட கற்பக விருக்ஷமலர் வாசனையுடனே திருவாரூர் வீதி வழியே வேடவடிவங்கொண்டு நடந்து வந்து

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

ஆலயத்துக்குள் சென்றார். அவர் சென்ற வழியெல்லாம் நிகரற்ற தேவ மலர்களின் வாசனை வீசுவதையறிந்த கமலாலயத்தின் மலர்களில் இருந்த வண்டுகள் யாவும் அப்பரிமளத்தால் இழுக்கப்பட்ட மனத்துடன் தியாகேசர் ஸந்நிதானத்தைச் சுற்றிப் பிரதக்ஷிணம் செய்து துதிப்பதுபோல் விளங்கின.

திருவாரூர் நகரை அப்போது பரிபாலிக்கும் ஸம்வர்த்த சோழ மகாராஜனுடைய பட்டமகிஷி பத்துமாத கர்ப்பிணியாக இருந்தாள். அழகிய மாலை நேரத்தில் திசைகளிலிருந்து பறவைகள் கூட்டிற்குத் திரும்பும் அழகைப் பார்க்கும்பொருட்டுத் தன் தோழிகளுடன் உப்பரிகையின்மேல் விளங்கும் சந்திர சாலையின் முன் நின்றனள். அக்கொடிய ராக்ஷச வேளையில் மாயா மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்ற ஓர் அரக்கனுடைய கொடிய உடம்பின் நிழலானது அப்பட்ட மகிஷியின் சரீரத்தில் விழுந்தது. அதனால் திடீரென்று பயத்தையும், நடுக்கத்தையும், பெருமூச்சையும் அடைந்த பட்டமகிஷியானவள் மெய்மறந்து மூர்ச்சையுற்றாள். அதைக்கண்ட தோழியரும் அந்தப்புர மாதரும் பயந்து கதறி அரசனுக்கு அறிவித்தனர்.

காரணமின்றி ராஜமகிஷிக்கு உண்டான மூர்ச்சை நீங்கும் பொருட்டு அரசனால் ஏவப்பெற்ற வைத்தியர்களும் அதை நீக்க முடியாமல் திகைத்தனர். அக்கொடிய அரக்கனுடைய மாயையின் சம்பந்தம் உண்டாகவே ராஜமகிஷியின் கர்ப்பமானது கலங்கிக் கருகி அக்கினியினால் எரிக்கப்பட்ட கட்டையின் சாம்பல்போல் வெளியில் தோன்றிற்று.

அவ்விஷயத்தை அறிந்த மகாராஜனும் மந்திரியும் மிக்க துக்கத்தை

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அடைந்தனர். தியாகராஜனருளால் வளர்ச்சியுற்றிருக்கும் சோழ வம்சத்தின் கர்ப்பம் இவ்வாறு சாம்பலாய் வெளிவந்தது நியாயமாகுமா? யாருடைய பாவத்தினால் இப்படி நேர்ந்ததோ? என்று தியாகேசரின் பாதகமலங்களை மனத்தில் தியானித்துக் கொண்டே அந்த ஸம்வர்த்த சோழ மகாராஜன் புலம்பினான். அப்போது தியாகப்பிரபு கருணை கொண்டு ஆகாயவாணி மூலம் ஓ, நமது பக்தர்களிற் சிறந்த பூபாலனே! உமது பட்டமகிஷியின் கர்ப்பம் சாம்பலாக மாறிவிட்டதை நினைந்து நீ வருத்தமடைய வேண்டாம். உனது தேவி திசைகளின் அழகைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கையில் ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்ற ஓர் அரக்கனுடைய சாயை படவே இவ்விதம் நேரிட்டது. இன்னும் சிறிது நேரத்துக்குள் அந்தச் சாம்பல் தொகுதியே அழகிய ஓர் அரச குமாரனாகத் தோன்றி உன் வம்சத்தை செழிக்கச் செய்யும் சிறப்புடன் விளங்குவான். அதற்குள் நீ நமது ஸன்னிதானத்தை அடைந்து நமது பாத பீடத்தில் விளங்கும் விபூதியையும் வில்வத்தையும் எடுத்துச் சென்று உன் தேவியின் சரீரத்தில் தடவுவாயாக. உடனே எல்லாம் மங்களமாக முடியும் என்று உத்தரவிட்டனர்.

இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஸம்வர்த்த மன்னன் அப்போதே கமல தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து சுத்தமான ஆடையை அணிந்து பிரபுவின் சன்னிதானத்தை வலம் வந்து வணங்கி அவரது பாதபீடத்தில இருக்கும் விபூதியையும் வில்வ தளத்தையும் எடுத்து சிரஸில் வைத்துக் கொண்டு வந்து தேவிக்கனுப்பினான். தோழிகள் பக்தியுடன் அவ்விபூதியையும் வில்வத்தையும் வாங்கித் தேவியின் சரீரத்திலும், கர்ப்பச் சாம்பலிலும் தடவவே ஒரு நொடிக்குள் அழுதுகொண்டிருக்கும் அழகிய

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

குழந்தையொன்று அங்கே உற்பவித்தது. அவ்வழு குரலைக்கேட்டு எழுந்தவள்போல் ராஜமகிஷி கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு எழுந்து குழந்தையைக் கண்டு களித்து தன் மார்போடணைத்துக் கொண்டாள். சோதிடரும் புரோகிதரும் வேதியரும் அப்போது அரசனால் அழைக்கப்பெற்று வந்து ஜாதகர்மம் நாமகரணம் முதலியவற்றைத் தர்ம சாஸ்திர முறைப்படி நடத்தி வைத்தார்கள். பூபதி அப்போது செய்த பலவித தானங்களை வேதியர்கள் பெற்று மகிழ்ந்து ஆசி கூறினர். மந்திரிமார்களின் கட்டளையினால் அத்தருணத்தில் செய்விக்கப்பெற்ற குளிர்ந்ததோர் அபிஷேகத்தினால் மனங்குளிர்ந்து தியாகப் பிரபுவம் கருணையுடன் ராஜ குழந்தையையும் உலகையும் காத்து வந்தார். பஸ்மத்தை அரசகுமாரனாகச் செய்த தியாகேசனுடைய அற்புதச் செயலைக் கேட்டவர்கள் யாவரும் ஈசனைத் துதித்தனர்.

இந்த லீலையைக் கேட்பதினால் பரமேசனிடம் விளங்கும் அஷ்ட சக்தியின் மேன்மை விளங்கும்.

47. பிரமனுக்கு அருள் செய்த லீலை

தியாகராஜா இவ்வாறு அசுரர்களின் மாயையையும் அரக்கர்களின் மாயையையும் அவர்களது பலத்தையும் அழித்துப் பதினான்கு உலகுகளையும் கருணையாலும் பார்வதி தேவியின் துணையாலும் பாதுகாத்து வந்தார். அப்போது சத்தியலோகத்தில் ஸரஸ்தி தேவியின் நாயகராக விளங்கும் சதுர்முக தேவர் தம் நான்கு முகங்களாலும் நான்கு வேதங்களையும் ஓதிப் பரம்பொருளைத் துதிசெய்து வருகையில் ஒரு நாள் பிரம்மதேவருடைய மதி மயங்கி விட்டது. அதனால் அவரது முகத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பும் வேதங்கள் தகுந்த

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

உச்சரிப்பையடையாமல் அபஸ்வரங்களால் அழிக்கப்பட்ட பதங்களை உடையனவாக விளங்கின. அதைக்கண்ட தேவ ரிஷிகளும் பிரம்ம ரிஷிகளும் மானஸ புத்திரர்களும் பயத்தையடைந்து பிரம்ம தேவனருகே சென்று வணங்கி, திரிமூர்த்திகளின் மத்திய ஸ்தானத்தை அடைந்து விளங்கும் கமலாஸனனே! நீர் இப்போது வேதங்களை ஏன் இவ்வாறு அபஸ்வரத்தோடு உச்சரிக்கிறீர்? என்ன காரணம்? என்று கேட்கையில் பிரம்மதேவர் அவர்கள் கேட்டதை அறிந்து கொள்ளவில்லை. சிருஷ்டி முறையையும் நன்கு செய்யவில்லை.

அப்போது அவர்கள், பிரமதேவருக்கு இவ்வித புத்தித்தடுமாற்றம் ஏற்பட்டபடியால் இனி உலக சிருஷ்டியின் முறையும் குன்றி விடும். மந்திர கலாபங்களும் யாக காரியங்களும் முறைதவறி நடக்க நேரிடும். அநேக மந்திர ராஜங்களுக்கு அதிஷ்டான தேவதையான பிரமதேவருக்கு இவ்வித துன்பம் நேரிட்டிபடியால் மூன்று உலகங்களுக்கும் இது ஓர் அபசகுனமேயாகும் என்று எண்ணி ஜீவராசிகளுக்கு இதனால் என்ன துன்பம் நேரிடுமோ தெரியவில்லையே! என்ன செய்வோம்? என்று சற்று நேரம் ஆலோசனை செய்து சகல கலைகளுக்கும் அதிஷ்டான தேவதையாகவும் பிரமருக்குத் தரும பத்தினியாகவும் விளங்கும் ஸரஸ்வதி தேவியின் அருகில் சென்று பணிந்து ஓ உலகமாதாவே, பிரமன் தேவியே, பிந்துஸ்வரூபியாகவும், பீஜஸ்வரூபியாகவும், நாதஸ்வரூபியாகவும், அக்ஷரஸ்வரூபியாகவும், வேதஸ்வரூபியாகவும், சாஸ்திர ஸ்வரூபியாகவும், சாஸ்திரார்த்த ஸ்வரூபியாகவும், மந்திர ஸ்வரூபியாகவும், மந்திரார்த்த ஸ்வரூபியாகவும், தந்திர ஸ்வரூபியாகவும், தந்திராத்த ஸ்வரூபியாகவும் விளங்கும் வாணி

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

தேவியே! உனக்கு நமஸ்காரம். உனது கடாக்ஷம் இல்லையானால் இவ்வுலகில் யார்தான் பிழைத்திருக்க முடியும்? சிறந்த மகிமையுள்ள உன் நாதரான பிரமதேவர் தேஜஸ்ஸையும், மதியையும் ஏன் இவ்விதம் இழந்திருக்கிறார்? இதனால் உலகமே பாழாகிவிடும்போல் தோற்றுகிறதே என்று முறையிட்டார்கள்.

அதைக்கேட்ட சாரதாதேவியும் மகரிஷிகளே, மானஸ புத்திரர்களே! பிரமதேவருக்கு இப்போது நேரிட்டிருக்கும் துன்பத்தின் காரணம் எனக்கும் புலப்படவில்லை. என்ன செய்வோம் என்று உரைக்கையில், திரிகால ஞானியாகிய நாரத மாமுனிவர் அவ்விடம் வந்து தமது தாயை வணங்கி பூவுலகில் காவிரியின் கரையில் விளங்கும் தியாகராஜாவின் அபிஷேக தீர்த்தத்தினால் நமது தந்தையின் திருமேனியில் புரோக்ஷணம் செய்தால் மதிமயக்கம் என்னும் இந்நோய் நீங்கி விடும் என்று பரமேசனுடைய மகிமையையும் முன்பு தமக்கு நேரிட்ட அசுர மாயையை நீக்கித் தம்மைக் காத்தருளிய பிரபுவின் பிரபாவத்தையும் எடுத்துக் கூறினார். அதைக் கேட்ட சரஸ்வதி தேவியும், தேவ ரிஷிகளும் பிரம ரிஷிகளும், மானஸ புத்திரர்களும், நாரதரும் ஒரே கூட்டமாக திருவாரூரை அடைந்து தியாகராஜாவுக்குச் சிறந்ததோர் அபிஷேகத்தைச் செய்து அந்த சுத்த தீர்தத்தினால் சதுர்முகன் சிரஸில் புரோக்ஷணம் செய்தவுடனே அவரது முகத்தில் சூரியபிரகாசம் போன்ற பிரமதேஜஸ் உலாவியது. கண்கள் மலர்ச்சியுற்றன. நாவிலிருந்துமுன் போல் வேதங்கள் அப ஸ்வரமில்லாமல் வெளிவந்தன். அவரது புத்தியும் தெளிவையடைந்து முன்போல் உலக சிருஷ்டிகாரியத்தில் செல்ல ஆரம்பித்தது.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

பரமேசனுடைய அபிஷேக ஜலத்தைப் புரோக்ஷணை செய்ததனால் உண்டான இவ்வித மேன்மையை அடைந்த பிரமதேவர் பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருந்து நான்கு முகங்களினாலும் நான்கு வேதங்களையும் ஓதத்தொடங்கினார். சிருஷ்டிகர்த்தாவான பிரமதேவருக்கும் உண்டான மருளைத் தீர்த்த தியாகரானுடைய திவ்விய குணங்களை எல்லாம் அவர் ஸத்திய லோகவாசிகளுக்குச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறி விளக்கினார். அது முதல் பிரமதேவருடைய தர்ம பத்தினியாகிய சாரதா தேவியும் அவருடைய மானஸ புத்திரரான பதினோரு மகரிஷிகளும் பிரமனுக்கு உண்டான இடரை நீக்கிய தியாகராஜருக்கு ஆண்டுதோறும் ஒருமுறை கங்கா ஜலத்தினால் திவ்யாபிஷேகம் செய்விக்க ஆரம்பித்தனர்.

48. பிலம்பாஸுரன் வாய் பிளந்த லீலை

பிலம்பனெனும் அசுரனொருவன் முன் ஒரு சமயம் நெடுநாள் அருந்தவம் செய்து பார்வதிபதியாகிய சங்கரனிடமிருந்து நிகரற்ற வரத்தைப் பெற்று அதனால் கர்வத்தை அடைந்து தனக்கு வரமளித்த உமைபாகனிடமே அவ்வரத்தின் பயனைப் பரீக்ஷிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தான்.

தனது தவம் முடியும் வரையில் பரமேசனிடத்தில் அளவற்ற பக்தியைச் செலுத்திய அவ்வசுரன் வரம் பெற்ற பிறகு தன் ஜாதியின் குணத்தாலும் துஷ்ட அசுரர்களின் சேர்க்கையாலும், துஷ்ட அரக்கர்களின் ஏவுதலாலும் ஈசனிடம் வைத்திருந்த பக்தியைத் துறந்து அவரையே அவமானப்படுத்த எண்ணினான்.

ஒரு நாள் அவன் கைலாச மலைக்குச் சென்று ப்ரமதகணங்களால் புடைசூழப்பெற்றவராயும், தேவரிஷிகளாலும், பிரமரிஷிகளாலும்,

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

திக்குப்பாலகர்களாலும், முனிவர்களாலும், யக்ஷர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும், கிந்நரர்களாலும், கிம்புருஷர்களாலும் தொழப்பட்டுத் துதிக்கப்பெற்றவராயும், உமாதேவியுடன் விளங்கும் சங்கரனைக் கண்டு பணியாமல் கர்வத்தினால் தலையை அசைத்துக் கொண்டு ஈசனெதிரில் சென்று, ஓ, கைலாசபதியே, மூவுலகையும் காக்கும் பரம்பொருளென்று தொண்டர்கள் உம்மைத் துதிக்கிறார்களே! இவ்வளவு வயது சென்ற பிறகும் மூவுலகையும் காக்க இப்போது உமக்கு பலம் இருக்கிறதா? அவ்வித பலம் உமக்கு இருப்பது உண்மையாயின் நீர் என்னுடன் மல்யுத்தத்துக்கு வந்து உமது பலத்தை வெளிக்காட்ட வேண்டும். இல்லாவிடில் உம்மை இக்கைலாசத்திலிருந்து கீழே இறக்கி விடுவேன் என்று அஞ்ஞானத்தினால் தம்மை வலுவில் மல்யுத்தத்துக்கு அழைத்தபோது கைலாசபதியானவர், ஓ! பிலம்பாசுரனே, உனது வலிமையை நான் அறிவேன். பலாத்காரமாக நீ என்னை மல்யுத்தத்துக்கு அழைக்கிறாய். அதற்கு நானும் சம்மதிக்கிறேன். ஆகிலும் பாரத வருஷத்தின் தென்திசையில் உள்ள புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் என் துணைவர் ஒரு வர் இருக்கிறார். அவருடன் நீ முதலில் மல்யுத்தம் செய்தபிறகு என்னுடன் யுத்தம் செய்ய வரலாம். அதற்குள் நானும் சித்தமாகிக் காத்திருக்கிறேன் என்று உத்தரவிட்டார்.

தனக்கு வரமளித்த கைலாசபதி இவ்வாறு உத்திரவிட்டதை மீற முடியாமல் தாக்ஷிண்யத்தால் அவ்வசுரன் அதற்கு இணங்கினான். சிவபிரானுடன் இவ்விடத்திலேயே யுத்தம் செய்து இவரை மாய்த்தபிறகு இவருடைய துணைவரிடம் செல்லலாம் என்று பலவிதமாக அசுரர்கள் கலகம் செய்தார்கள். ஆனாலும் பிலம்பாசுரன் கைலாசபதியின்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

கட்டளையை மீறமுடியாமல் அவர்களுக்கு ஒருவாறு நன்மொழி கூறி அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு வாயுவேகத்துடன் ஆகாயமார்க்கம் பறந்து சென்று புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தை அடைந்தான்.

பிலம்பாசுரன் தன் துணைவர்களுடன் திருவாரூருக்கு வருமுன்னரே கைலாசபதியாகிய தியாகேசர் ஒரு யுத்த வீரனுடைய உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு நகரின் வெளியே நின்று தோள்களைத் தட்டிக் கொண்டு விருஷபராஜன்போல் கர்ஜனை செய்து கொண்டிருக்க, அப்புருஷனை கைலாசபதி கூறிய புருஷனாக இருக்கலாமென்று நினைந்து வானிலிருந்து மக்தகஜம்போல் பிலம்பன் அவ்வீர புருஷன்மீது குதித்தான். அடித்தான், கைகளை முறுக்கிப் பிடித்தான். பூமியில் தள்ளினான். மிதித்தான். அவ்வீரபுருஷனைக் கையில் தூக்கிக் கொண்டு ஆகாயத்தில் சற்று நேரம் பறந்து சென்றான். அவ்விடமிருந்து பூமியில் மோதினான். கற்பாறைகளால் தலையை உடைத்தான், மரங்களால் மார்பில் மோதினான், மறுபடியும் அவ்வீரனை ஆகாயத்துக்குத் தூக்கிச் சென்று அங்கிருந்து சுழற்றி விட்டான், பற்களால் கடித்தான், காலால் உதைத்தான், நகங்களால் கீறினான், இரும்பு உலக்கையால் அடித்தான், ஈட்டியால் குத்தினான், வாளால் அறுத்தான்.

பக்தியில்லாமல் பிலம்பாசுரன் வீரபுருஷனாகிய தியாகேசரை இவ்வாறு வதம் செய்ய நினைந்து துன்புறுத்துகையில் அத்துன்பங்களையெல்லாம் பரமேசுவரர் லீலையால் பொறுத்திருந்தார். சிறிதும் ஆயாசத்தை அடையாமல் முன் போலவே சுகமாகத் தோன்றினார். அதைக்கண்ட அசுரன் திடுக்கிட்டுத் திகிலடைந்து இவ்வித

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அடிகளை நம்மிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டு உயிருடன் பிழைத்திருக்கும் இப்புருஷனுடைய பலமே பலம் என்று ஆச்சரியமுற்று மேல் செய்யத்தக்கது இன்னதென்று தோன்றாமல் பிரமித்து நிற்கவே, ஈசன் அவனை நோக்கி, ஓ! அசுர பதியே, உன் பலமும் பராக்கிரமும் இவ்வளவுதானா? இதுவரை உன் புஜபலத்தை அறிந்து கொண்டேன். இனி உன் மாயையை அறிய விரும்புகிறேன் என்று கூறி அஷ்ட சக்திகளில் ஒன்றாகிய மஹிமாவென்னும் சக்தியினால் பர்வதங்களைக்காட்டிலும் பதின்மடங்கு பெரிதான உருவத்துடன் அவனெதிரிலே நின்றார். அப்போது அசுரன் மனத்துக்குச் சிறிது ஆறுதல் செய்து கொண்டு மாயையினால் தன் வாயை நூறு யோசனை தூரமுள்ளதாய்த் திறந்தான். அதைக்காட்டிலும் கொஞ்சம் பெரியதான உருவத்தை ஈசுவரன் எடுத்துக் கொண்டார். அதற்குத் தக்கபடி பிலம்பனும் வாயைத் திறந்தான். வாயைத் திறப்பதற்கு மாயையின் எல்லை முடிந்து விடவே அவ்வசுரன் திகைத்து நின்றதை அறிந்த பரமேசுவரன் அத்தருணத்தில் அவன் வாயைக் கிழித்துவிடும்படி தம் கால பைரவ ரூபத்தை ஏவினார். அதனால் வாய் பிளப்பை அடையவே பிலம்பாசுரன் உயிரை விட்டு மலைபோல் பூமியில் வீழ்ந்தான். அதைக்கண்டு மற்றதானவர்கள் பயந்தோடி விட்டனர்.

49. கலியிடமிருந்து காத்தருளிய லீலை

வானவருலகுக்கும் மானவருலகுக்கும் தீங்கிழைத்து வந்த பிலம்பன் வாயைப் பிளந்து மூவுலகுக்கும் மங்களகரமாகிய க்ஷேம தீபத்தை ஏற்றி வைக்கையில் கார்த்திகை மாதம் வந்தது. அக்கினி, இந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலகர்களும் மகரிஷிகளும் வேதம் வல்ல வேதியரும் தியாகராஜ மூர்த்தியின் எதிரில் கிருத்திகை தீபத்தை ஏற்றி

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

மங்களகரமான அத்தீபத்தின் ஜ்வாலையினால் மானவரின் மனத்தில் பதிந்துள்ள அஞ்ஞான இருளை நீக்கிப் பரமேசனை வேதங்களாலும் அற்புத துதிகளாலும் தோத்திரம் செய்து பணிந்து தம் இருப்பிடம் சென்றனர். கிருத்திகை தீபத்தினால் ஆர்த்திகை செய்யப்பட்ட உமையும் பரமேசனும் தொண்டருடைய சகல விருப்பங்களையும் அளித்து விளக்குகையில் ஒரு நாள் தியாகராஜாவின் எதிரே கலி புருஷன் தோன்றி வணங்கி, பரமேச, உமது திருவருளால் சகல புவனங்களையும் சிருஷ்டிப்பதற்கு வல்லமை பெற்ற சதுர்முகன் உண்டாக்கிய உலகங்களில் இதுவரையில் கிருதயுக தர்மங்களும், திரேதாயுக தர்மங்களும், துவாபரயுக தர்மங்களும் முறையே செழிப்புடன் ஓங்கி விளங்கின. இனி எனது யுகமாகிய .கலியுகமானது விசேஷமாகப் பூவுலகில் பரவும். அப்போது என் பார்வையினால் சகல ஜாதி தருமங்களும் அழிந்து விடும். ஒவ்வொரு ஜாதி ஜனங்களும் தம் ஜாதிக்குரிய காரியங்களை விட்டு வேறு ஜாதியாரின் தருமங்களைக் கைப்பற்றுவர். பெரும்பாலும் பூவுலகிலுள்ள ஜனங்கள் கலி புருஷனாகிய என் கடாக்ஷத்தினால் மோகத்தை அடைவர். பித்ரு பக்தியும், தேவ பக்தியும், ஈசுவர பக்தியும் அவர்களுக்குக் குறைந்து விடும். எல்லோரும் காலை நேரத்தில் ஸ்நான ஸந்தியா காரியங்களை நடத்தார். சத்தியத்தைக் கைவிடுவர். தர்மத்தை நீக்குவர். நாள்தோறும் அளவற்ற குற்றங்களைச் செய்யத் துணிவர். ஜனங்கள் பெரும்பாலும் இத்தன்மையை உடையவர்களாகி நாஸ்திக மதத்திற் புகுந்து ஸங்கீர்ண ஜாதியுடன் சேர்ந்து பாவங்களைச் செய்து நரகத்தை அடைய நேரும். தியாகேச, அப்போது நீர் என் மீது கோபிக்கலாகாது. உமது கட்டளைப்படியே நான் செய்ய வேண்டியவனாக இருக்கிறேன் என்று

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

அஞ்சலி செய்து கூறினான்.

அப்போது தியாகேசர் புன்சிரிப்புடன் அவனை நோக்கி, கலிபுருஷா, நீ சொல்லிய யாவும் உண்மையே. சென்ற யுகத்தின் முடிவில் நான் யார் யாருக்கு எவ்வாறு கட்டளையிட்டிருக்கிறேனோ அது போலவே அவரவர்கள் நடந்து தீர வேண்டும். என் உத்தரவை மீறாமல் நடப்பவர்களே என் துணைவர்களாவர். திரிமூர்த்திகளும், திக்குப்பாலகரும், சந்திர சூரியர்களும், பஞ்ச பூதங்களும் என் கட்டளையை மீறி நடவாமலிருப்பதுபோல் கலிபுருஷனே, நீயும் என் கட்டளையை அழிக்காமல் நடந்து கொள்வாய். உனக்கு நான் அளித்திருக்கும் அதிகாரத்தை நீ உலகில் செலுத்தக்கடவாய். உன் பார்வையினால் பூவுலகத்துக்கு அநேக மாறுதல்கள் ஏற்பட்ட போதிலும் எனக்கு அவை சம்மதமே. கலிபுருஷனாகிய நீ பூவுலகம் முழுவதிலும் பரவிப்படரும்போது சத்தியத்தை உடைய மகரிஷிகளும், புண்ணியசீலர்களும் பெரும்பாலும் பூவுலகை நீங்கி வேறுவடிவங்களுடன் செல்வார்கள். தர்மம் குறைவதால் ஜனங்களுக்கு மிகவும் சுலபமாகப் பாவங்கள் நேரிடும். உனது காலமாகிய கலியுகத்தில் நான்கு வர்ணத்து ஜனங்களும் மற்றவர்களும் பொய்யை உரைத்தாலும் தம் மதத்தை விட்டுப் பிறமதத்தைத் தழுவினாலும் பெரியோர்களை இகழ்ந்தாலும் பிறர் மனைவியை விரும்பினாலும் கொடிய பாதகங்களைச் செய்தாலும் பஞ்சேந்திரியங்களின் வேகத்தை அடக்காவிட்டாலும், போஜன நியமத்தை இழந்தாலும், நித்திய கர்மங்களையும், நைமித்திகங்களையும் விட்டாலும், மதுபானம் செய்தாலும், பிரம்மஹத்தி, கோஹத்தி, சிசுஹத்தி முதலிய மகா பாதகங்கள் புரிந்தாலும், சத்தியத்தைக் கைவிட்டாலும், காம

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

பரவசர்களானாலும், வேதத்தைப் பழித்தாலும், தேனுவை இகழ்ந்தாலும், குருவின் மனைவிக்குத் துரோகம் செய்தாலும், சரண் புகுந்தவரைக் கைவிட்டாலும், அன்னதானத்தை விலக்கினாலும், கோமாமிசத்தை விரும்பினாலும், நீச சேவை செய்தாலும், வஞ்சகர்களாக இருந்தாலும், நன்றி கெட்டவர்களானாலும், செல்வத்தையும் காமத்தையுமே விரும்பினாலும், எப்போதாவது எவ்விடத்திலாவது தம் மனத்தில் அவர்கள் என்னை நினைப்பார்களானால் அவர்கள் மீது கருணையுடன் அவர்கள் செய்த பாவங்களை நீக்கி அவர்களுக்கு நற்பயனை அளிப்னே. ஓ கலிபுருஷ, உனது மோகத்துக்கு உட்படாமலிருக்கும் ஞானிகளுக்கு என் தத்துவம் விளங்கும் படி செய்ய அநேக குருக்களையும், ஆசிரியர்களையும், தொண்டர்களையும் பூவுலகில் தோன்றும்படி செய்ய நான் சங்கற்பம் கொண்டு விட்டேன். என் கருணையினால் அவ்வித குருக்கள் மெய்ஞ்ஞானமடைந்து என் ஸ்வரூபத்தின் பெருமையைப் பலவாறு சாஸ்திரங்களாகவும் துதிகளாகவும் எடுத்துரைத்து உலகில் தத்துவத்தைப் பரவச் செய்வார்கள். அதனால் சிலர் நற்கதி அடைவார்கள். குருக்களின் உபதேசத்தாலும் சாதுக்களின் சேர்க்கையாலும் என்னிடமுள்ள பக்தியினாலும் உலகில் உள்ள ஜனங்கள் பெரும்பாலும் நற்கதி அடைவார்கள் என்று அருளிச் செய்தார்.

அப்பால் கலிபுருஷன் ஒன்றும் பேசாமல் வாடியமுகத்துடன் சென்று லிங்கஸ்வரூபிகள் விளங்கும் க்ஷேத்திரங்களையும், புண்ணிய ஸ்தலங்களையும், புண்ணியநதி தீரங்களையும் விட்டுவிட்டுத் தன் கொடிய காரியத்துக்கு உட்பட்டு நடக்கக் கூடியவர்கள் வசிக்கும் இடங்களைத் தேடிப்பாரத்துக் கொண்டு மிலேச்சர், புளிந்தர், கிராதர்,

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

பாவிகள் வசிக்கும் இடத்தை முக்கிய ஸ்தானமாகப் பெற்றுக் கலியுகமென்னும் தன் கொடிய காலத்தை உலகத்தில் பரவச் செய்தான்.

இந்த லீலையைக் கேட்பதால் கலியுகத்தின் மாயையினால் ஏற்படும் எவ்வித பாவங்களும் தொலைந்து முடிவில் ஜனங்கள் பரமேசன் பதவியை அடைவார்கள்.

50.சிருஷ்டிமுறை உரைத்த லீலை

தியாகராஜாவுக்கும் கலிபுருஷனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணையைத் தம் ஞானதிருஷ்டியினால் அறிந்த மகரிஷிகளும் ஞானிகளும், வேதம் ஓதும் அநேகம்பிராமணர்களை அழைத்துக் கொண்டு திருவாரூர் வந்து ஈசனைப் பணிந்து கூப்பிய கையுடன், ஓ ஜகத்காரண பரமேச, நேற்றைய தினம் கலிபுருஷன் இதுவரை உலகில் நிலைத்திருந்த தர்மமாகிய பசுவை அழிக்கக் கருதி இங்கே உமது சன்னிதானத்தில் தர்க்கம் செய்ததை நாங்கள் அறிந்து பயந்து வந்தோம். கலிபுருஷன் உம்மிடம் விடை பெற்று வெளியே செல்லும் போதே அவனது கொடிய பார்வையை அடைந்த உலகத்தோருக்குக் கிருதயுகத்திலும் திரேதாயுகத்திலும் துவாபரயுகத்திலும் தாம் செய்து வந்த நற்காரியங்களின் ஞாபகமே மாறிவிட்டது. தவத்தின் மேன்மையும் தத்துவ ஞானமும் அகன்று விட்டன. உலகெங்கும் இப்போது அஞ்ஞான இருள் மூடி விட்டது. ஆரம்பத்திலேயே இப்படியிருக்கையில் கலியின் யௌவன காலத்தில் உலகம் எவ்வாறு இருக்குமென்பதை அறியோம். ஆகையால் பரமேச, எங்களிடங் கருணைகூர்ந்து உமது தத்துவத்தையும் உலக சிருஷ்டி கிரமத்தையும் கலியுகத்திலும் நன்றாக விளங்குமாறு நீரே உரைக்க வேண்டும் என்று முறையிட்டனர்.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

பரமசிவன் கருணையினால் அவர்கள் முன் தோன்றி, "கேளீர் மகரிஷிகளே, கலிகாலத்தின் கொடுமையைப் பற்றி நீங்கள் சிறிதும் அஞ்ச வேண்டாம். முதல் மூன்று யுகங்களிலும் லக்ஷம் தடவை காயத்திரி ஜெபம் செய்தால் எவ்வித பலன் உண்டோ அவ்வித பலனை இக்கலியுகத்தில் ஒரு தடவை ஜபம் செய்தால் அடையலாம். மூன்று யுகங்களிலும் தவஞ்செய்து போக்கவல்ல பாவமெல்லாம் இக்கலியுகத்தில் எனது நாமத்தை எப்போதேனும் ஒரு தடவை கூறினால் அப்பாவம் நீங்கும். அவ்வித புருஷனுக்கு எனது பதத்தை அளிப்பதாக வாக்களித்து விட்டேன். என் நாமத்தைச் சொல்வதாலும் என்னிடம் பக்தி செய்வதாலும் எனக்கு பணிவிடை செய்வதாலும் எனக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தலாலும், என்னையே தெய்வமென்று நம்புவதாலும் நான் இக்கொடிய கலியுகத்தில் பாவத்தால் வருந்தும் ஜனங்கள் மீது கருணை கொண்டு அவர்களது இடரை நீக்கி நன்மையை அளித்து முடிவில் பரமானந்த பதவியையும் கொடுப்பேன். எவ்விதமான பாவம் செய்தாலும் கலியுக ஜனங்களுக்கு என்னிடம் பக்தி மட்டும் இருக்குமானால் அவர்களது பாவம் தானாகவே போய் விடும். இமையோரால் தொழப்படுவார். கலியுகத்தில் எந்த திக்கிலும் உள்ள சகல ஜீவராசிகளுக்கும் நற்கதியை அளிப்பதாக நான் உறுதி கொண்டு ஸத்குருக்களையும் சிறந்த பக்தர்களையும் பூவுலகில் புண்ணிய பூமியில் அவதரிக்கும்படி செய்யப் போகிறேன். அவ்வாறு என் அம்சமாக அவதரிக்கும் என் பக்தர்கள் இயற்றும் துதி நூல்களையும், தத்துவ நூல்களையும் அறிந்து சகல ஜீவ ராசிகளும் உய்யும்.

கலியுகப் பிரஜைகளுக்கு சத்குருவின் கடாக்ஷத்தால் எளிதில் மோட்சம் உண்டாகும்படி நான் சங்கற்பம் செய்து விட்டேன். இவ்வாறு

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

நான்கு வருணத்தாரும் கலியுகத்தில் விளங்குவார்கள். வேத மார்க்கமும், தர்ம நெறியும் அழியா கலியின் கொடுமையால் மயங்கிச் சிலர் பாவம் செய்தாலும் அவர்களும் என்னிடம் பக்தி செலுத்தி நற்கதியை அடைவார்கள். இது வரை கலியுக விஷயத்தை சொன்னேன். இனி மேல் சிருஷ்டி முறையைச் சொல்லுகிறேன். கேளீர் மகரிஷிகளே! பராபரப் பொருள்கள் நிறைந்த சகல புவனங்களுக்கும் மூல காரணனாகிய நான் பிரளய கால ருத்திர ரூபியாய்த் தோன்றி ஆதியில் உலகங்களையெல்லாம் ஸம்ஹரித்த பின் என் விருப்பம் போல் பரம்பொருள் ஸ்வரூபியாகி அவயவமற்றவனாகவும் சில சமயங்களில் அவயவங்களுடன் கூடியவனாயும் சுடராயும் விளங்கினேன். சம்ஹாரகால கோபத்தை அடக்கிக் கொண்ட நான் பிறகு உலக சிருஷ்டி செய்வதாக மனத்தில் சங்கற்பம் செய்து கொண்டு அயனாயும், அரியாயும், அரணாயும் தோன்றினேன். அம்மூவருக்கும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் அதிகாரத்தை அளித்தவுடன் சதுர்முகன் என் அருளால் படைக்கும் ஞானத்தை அடைந்தான். சகல சிருஷ்டிக்கும் காரணமாகிய பஞ்ச பூதங்களை முதலில் நான் சிருஷ்டிக்கவே அவற்றைக் கொண்டு பிரமதேவன் முதலில் மானஸ புத்திரர்களையும், பிறகு பிரஜாபதிகளையும், தேவ ரிஷிகளையும், தேவர்களையும், அசுரர்களையும், யக்ஷர்களையும், ராக்ஷஸர்களையும், கின்னரர்களையும், கிம்புருஷர்களையும், மனுஷ்யர்களையும், பசுக்களையும், உலகங்களையும் மற்றும் உள்ள பல கோடிக்கணக்கான ஜீவராசிகளையும் படைத்தான். இவ்வித ஜீவராசிகளுக்கு ஆகாரமாயும், பூமியின் சாரமாயும் உள்ள உணவுப் பொருள்களை உண்டாக்கினான். பிரமன் முதல் பூச்சி வரையுள்ள உலக சிருஷ்டியானது இவ்வாறு

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

படைக்கப் பெற்ற பிறகு சகல வேத சாஸ்திரங்களையும் பிரமனுக்கு முதலில் உபதேசம் செய்தேன்.

அப்பிரமதேவனாலும் திரிகால ஞானிகளான அநேக மகரிஷிகளாலும் தவஞ்செய்து சித்தி பெற்ற பிறகு அவர்கள் பலவிதமான சாஸ்திரங்களையும் உலகில் கற்பித்தார்கள். மந்திர சாஸ்திரம், தந்திர சாஸ்திரம், ஆகமம், வியாகரணம், மீமாம்ஸை, வைத்தியம், சங்கீதம், காம சாஸ்திரம், சகுன சாஸ்திரம், மோட்ச சாஸ்திரம், தர்க்க சாஸ்திரம், நீதி சாஸ்திரம், தத்துவ சாஸ்திரம், பாக சாஸ்திரம், பூகோள சாஸ்திரம், கணித சாஸ்திரம், தர்ம சாஸ்திரம், அசுவ சாஸ்திரம், கஜ சாஸ்திரம், பட்சி சாஸ்திரம், சிற்ப சாஸ்திரம், எந்திர சாஸ்திரம் முதலியஅநேக சாஸ்திரங்களையம் அவற்றின் லட்சணங்களையும் இயற்றி ஸத்ருக்கள் மூலமாக உலகத்தில் பரவும்படி செய்தார்கள். இவ்வித சாஸ்திரங்களெல்லாம் யுகங்கள் தோறும் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்க் குறைந்து இக்கலியுக ஆரம்பத்தில் சூத்திரம்போல் சுருக்கமாகவும் கொஞ்சமாகவும் விளங்குகின்றன. ஆனாலும் நல்லாசிரியர்களுடைய கடாக்ஷத்தினாலும் நம்மிடம் வைத்த பக்தியின் மேன்மையாலும் கலியுக ஜனங்கள் எல்லோரும் தருமம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்களையும் அடைவார்கள்" என்று உரைத்துவிட்டு அந்தர்த்தானமானார்.

மகரிஷிகள் முதலான எல்லோரும் கலியுக ஜனங்களின் மீது பரமேசன் செய்தருளிய கருணையைப் பற்றிப் பலவாறு புகழ்ந்து துதிசெய்து பரமானந்தத்தை அடைந்தார்கள்.

ஸ்ரீ தியாகராஜ லீலைகள்

முதற்பிரிவு - தேவலீலை நிறைவு பெற்றது.

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

நூலின் பயன்

உம்பர் புகழ் திருவாரூர் தியாகராஜன்
உண்மை செறி லீலைகளை உவந்து கேட்போர்
இம்பரிடை இருநிதியும் சுகமுமேவி
இனிய திருமகப் பெறுவர்; பிணிவந் தெய்தார்
வெம்பகைகள் முதலான துயரம் நீங்கி
மேதினியில் வாழ்ந்துமிக விண்பால் எய்தித்
தம்பெருமா னாகிய சங்கரன்தாள் நிழல்
சச்சிதா னந்த பரமுத்தி சார்வார்.

– திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ உமா மகேசமூர்த்தி

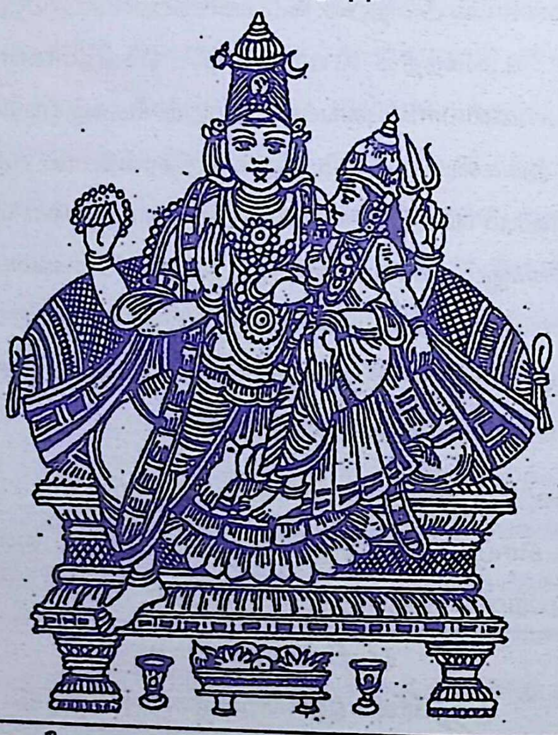

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

CC0. In Public Domain. Digitization by Agam Nigam. Funding Tattva Heritage Foundation, Kolkatta

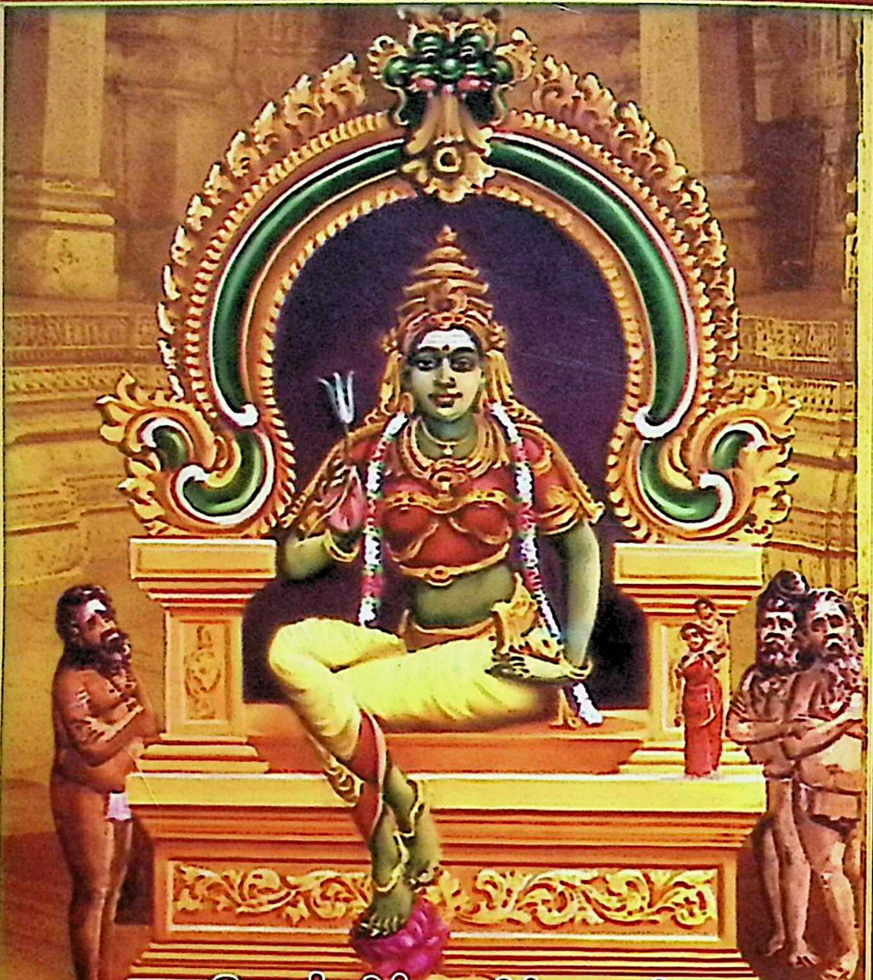

போற்றித் துதிப்பாடல்

"தடவரியாதனம் போற்றி கருணை
பொழிமுகம் போற்றித் தயங்கோர் பாக
மடவரல் மெல்லியல் போற்றி மன்னு
மிளஞ்சேய் போற்றி மலர்க் கண் போற்றி
திடவுலகுமேத்து கதிர்வாள் போற்றி
நிறை செல்வத் தியாகராஜர்
நடவு திருத்தேர் போற்றி நம்மை
யாட்கொள்ளும் அஜபா நடனம் போற்றி"

திருச்சிற்றம்பலம்

Center for Shaiva Studies, Pondicherry Collection

பத்மம் பிரிண்ட் பார்க் - 98424 76264